



نالی

به‌شی پېنجه‌م

نالی ۱۸۰۰-۱۸۵۶

وشه‌ی (نالی) مانای چیه؟

خدر کورې که‌لاش خواریکې هه‌ژاری نه‌ناسراوی شاره‌زوروی، که بووه به‌شاعیر ناوی (نالی) له کوئ دوزبوه‌توه و کردوویه‌تی به‌نازناوی شاعیر خوی؟

۱- وشه‌ی (نالی) له دیالیکتی زه‌رده‌شتیانی ناوچه‌ی کرمانی ئیران وهک له (فرهنگ به‌دینان) هاتووه، ئەم مانایانە‌ی گرتۆته‌ خۆ: دۆشه‌ک، نوین، رایه‌خی نوستن، ئەو چەرچه‌فه‌ی له‌سه‌ر دۆشه‌ک را‌ده‌خرئ، ئەو ته‌خته‌ی بۆ نوستن به‌کار ده‌هێنئ.

۲- وشه‌ی (نالی) نیسبه‌ته‌ بۆ وشه‌ی (نال)، ئەمه له‌ کۆمه‌لێک فره‌هنگی جیا‌وازا، به‌تاییه‌تی له (برهان قاطع) و (مکمل عثمانلی لغتی) به‌م مانایانه‌ هاتووه: قامیشیک ناوی بۆش بئ، قه‌له‌می نووسین، ئەو تالە پاریکانه‌ی له‌ناو قه‌له‌می قامیشدا‌یه، هه‌روه‌ها به‌و قامیشه‌ ناو بته‌وه‌ش ده‌لێن که تیری لئ دروست ده‌کرئ، قامیشی شه‌کر، جۆگه‌له، زتی بچووک و گه‌وره، ناوی بالنده‌بیکې بچووک ده‌نگ و ناوازی خۆشه، ئەو قامیشه‌ی قه‌له‌می لئ دروست ده‌کرئ، نووکی قه‌له‌م، شمشال، نای، دو‌وزه‌له.

۳- ئەگه‌ر وشه‌ی (نالی) له (نال) وه دروست کرا بئ وهک نیسبه‌ت ئەمه‌یان به‌پیتی ده‌ستووری زمان راست نییه، چونکه نیسبه‌تی (نال) (نالیه‌ی) ده‌بئ. شاعیری ئیتمه ناوی خوی نه‌ناوه (نالیه‌ی) به‌لکو (نالی). له‌گه‌ل ئەمه‌شدا (نال) له زمانه‌کانی بنه‌ماله‌ی ئیرانی له مه‌سده‌ری (نالین) ده‌یه، هه‌روه‌ها له زمانی په‌شتووی ئەفغانستان به‌مانای شیوی ته‌سک، به‌ست هاتووه. له (فرهنگ کاتوزیان) دا به‌مانای قامیشی شه‌کر، نووکی قه‌له‌م، زتی گه‌وره و بچووک، وهک ناوی بالنده‌بیکې خۆش ناوازا هاتووه.

ئهمه له باره‌ی وشه‌کانی (نال) و (نال) و (نالی) یه‌وه، به‌لام وشه‌ی (نالی) و (نال) وهک ناو و نازناویک جگه له خدری خه‌لکی شاره‌زوروی ئیتمه؛ چه‌ند که‌سبکی دیکه‌ش هه‌ن ئەم وشانه‌یان وهک ناو یا نازناو هه‌لگر توه، له‌مانه:

۱- پیر نالی مؤردینی به‌پیتی کتیبی سه‌ره‌نجام یه‌کتیکه له‌ حه‌فتا‌و‌دوو یارانێ سولتان سه‌هاک، له گوندی مؤردین له دایک بووه، له گوندی شیخان ماوه‌بیک له لای سولتان سه‌هاک له‌نیوان سه‌ده‌ی سیزده‌م و چوارده‌مدا ژباوه. هه‌ندئ له شاعیری ئایینی یارسان ده‌دریته‌ پال پیر نالی مؤردینییه‌وه.

۲- نالی قۆنه‌وی، ناوی محمه‌دی کورې عوسمانی قۆنه‌وی رۆمی حه‌نه‌فیه، نازناوی (نالی) بووه. له سالی ۱۷۷۲م کۆچی دوا‌یی کردووه، ده‌سنووسیکې هه‌یه به‌ناوی (تحفه - امثال نالی).

۳- ناله، نازناوی مه‌لا محمه‌د ئەفه‌ندییه، ئەم زاته خه‌لکی به‌غدا بووه، له ئەسته‌موول ژباوه، هه‌ندئ وه‌زیه‌ی له ده‌وله‌تی عوسمانیدا دیوه، له سالی ۱۸۲۱ رووی کردۆته هیندستان و له شاری لکه‌هنۆ زینده‌گانی کردووه، له شاعیره چاکه‌کانه، شاعیری له (صبح گلشن) دا هه‌یه.

۴- نوینه‌ری شاری مونا‌ستیری به‌شی ئه‌وروپی ده‌وله‌تی عوسمانی له ئەنجومه‌نی مه‌بعوسان (په‌رله‌مان) ی عوسمانی له ئەسته‌موول ناوی تریان نالی ئەفه‌ندی بووه، وینه‌ی له کۆزای (رسملی کتاب) ی عوسمانی له ۱۰ ته‌مووزی ۱۳۲۵ بلاو کراوه‌ته‌وه.

شاعیری ئیتمه په‌نگه ئەم هه‌موو زانیاریانە‌ی له بابته وشه‌ی (نالی) یه‌وه نه‌زانی بئ، به‌لام بئ گومان ئاگاداری ئەوه بووه که وشه‌ی (نال) پیتوه‌ندی به‌زانیاری و خه‌یال و چیتز و مؤسقاوه بووه، له‌به‌ر ئەوه (نالی) بۆ نازناوی هه‌ل‌بژاردووه.

نالی گنیه؟

ئەو زانیاریانە‌ی له باره‌ی ژبانی نالییه‌وه تۆمار کراون، ئیستا هه‌مووی که به‌سه‌ریه‌که‌وه ته‌ماشای ده‌کرئ، وهک کۆمه‌لێک ئاگا و رووداوی بئ سه‌روه‌ر و پیتچه‌وانه‌ی یه‌کتري ده‌که‌ونه به‌رچاو. ژبانی شاعیر له‌ناو ته‌موژی نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی په‌سه‌ن و تاریکایی که‌می زانیاری به‌و بئ نه‌کراو ون بووه. شاعیری نالی سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م و هه‌ره‌ گرنگی دۆزینه‌وه‌ی که‌سایه‌تی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی، ئەم شاعیره‌ش وه‌کو ژبانی شاعیر ئەوه‌نده له گیتی نه‌پینی و په‌مز و داخراوی وشه و گه‌مه‌ی په‌وانبیتزیدا نوقوم بووه ته‌نیا مه‌گه‌ر ترووسکاییبیک به‌رده‌مان رووناک بکاته‌وه و بتوانین چۆریک له ژبان و فه‌لسه‌فه‌ی ئەم شاعیره بگه‌ین.

ئەو بره‌ ئاگا و هه‌والانه‌ی له بابته ژبانی نالییه‌وه له ناوه‌ون بئ گومان شتیکی زۆر که‌من. له ئامۆژگا و خوتیندنه‌خانه‌کانی رۆژه‌ه‌لاتناسی ئه‌روپا هیتشتا ناویانگی ته‌واوی ده‌رنه‌کردووه. ئەوه‌ی به‌کوردیش له‌سه‌ری نووسراوه هیتشتا هه‌ر وه‌کو سه‌ره‌تاییک ده‌که‌وتته‌ روو بۆ ناسینی نالی. ناویانگی شاعیر له کوردستانا وه‌نه‌بئ هۆی له‌و نووسینانه‌وه هاتبئ که له‌سه‌ری نووسراون، به‌لکو شاعیری نالی په‌له و پایه‌یان بلند کردووه و بووه به‌یه‌کتیک له هه‌ره خۆشه‌ویسته‌کانی میله‌ته‌تی کورد.

ئیمه له‌م ماوه‌یه‌دا هه‌ول ده‌هین له ئیستگه‌ گرنگه‌کانی ژبانی نالی یه‌ستین، دوور له مو‌باله‌غه و بۆجوونی ئالوجیکی، به‌پیتی ئەو سه‌رچاوانه‌ی له به‌رده‌ستان، به‌زۆریش قسه‌کانی خۆی که له هه‌ندئ له شاعیره‌کانی خۆیدا ده‌ری پرپوون.

نالی ناوی خدر کورې ئەحمه‌د شاوه‌یسه، له تیره‌ی نالی به‌گی مکیلی عه‌شره‌تی جافه، له گوندی خاک و خۆل، له‌ناو جه‌رگه‌ی شاره‌زور، له نزیک رووباری تانجه‌رۆ له سالی ۱۸۰۰م له‌دایکبووه. باوکی په‌نجه‌ریکی عه‌شره‌تی جاف بووه، له بنه‌ماله‌بیکې به‌دیه‌ن و ناودار نه‌بووه. هه‌یج زانیاریبیک له بابته دایکییه‌وه له‌ناوه‌وه نییه، وا ده‌رده‌که‌وئ تا‌قانه‌ی باوک و دایکی بوو بئ. باوکی زوو مردووه و دایکی به‌پیتوه‌نی تا‌قانه‌که‌ی پیتگه‌یانده‌وه. له‌ناو کورده‌واریدا ئەوه باو بووه دایکی بیته‌ژن نیرینه‌ی تا‌قانه‌ بخاته

بهر خوتندن. بهم پیتییه سه‌ره‌تای خوتندنی حوجردی له خاک و خوژ بووه، ده‌بج ماوه‌ی مندالیی له‌وئ بردیته‌سه‌ر، چونکه یاد و بیره‌وری هه‌یه له‌گه‌ل مه‌لبه‌ندی له دایکبونی، به‌خوشه‌ویستی و سۆز و شه‌وقه‌وه ناوی ده‌با.

له سه‌رده‌می لایه‌تیدا شاعیر چووه بۆ قه‌رده‌داغ، له‌و رۆژگارده‌دا ئەو ناوچه‌یه نیوه‌ندیکی گرنگی زانستییه‌کانی نایینی ئیسلامی و زمانی عه‌ره‌بی بوو. مه‌لای کوردی چاکی لی بووه، له‌ناو کورده‌واریدا به‌ناویانگ بوون. وا ده‌گپینه‌وه گۆیا شاعیر له قه‌رده‌داغ حه‌زی له‌که‌نیشکی کردووه ناوی (حه‌ببیه) بووه، ئەو کیژه ناوی له شاعیری نالیدا هاتووه، به‌لام به‌جوژیک ناوی هیناوه، ده‌کرئ کیژیک بی ناوی (حه‌ببیه) بی، هه‌روه‌ها ده‌کرئ وشه‌که وه‌ک وشه‌بیکی عه‌ره‌بی (حه‌ببیه) وه‌رگپانه کوردییه‌که‌ی (خوشه‌ویستی) یا (دولبه‌ر) بی و شاعیر به‌خه‌یال وه‌ک بووکی شاعیر دروستی کردی. هه‌یج به‌لگه‌بیکی به‌ده‌سته‌وه نییه‌هه‌ببیه‌ی هینا بی، یا هه‌ر ژنیشی هینا بی، به‌لام ئەوه هه‌یه شاعیر شاره‌زاییبیکی ته‌واوی له ئەندامه‌ نه‌ینی و شاراره‌کانی ژن هه‌یه، به‌هه‌یج جوژیک ناکرئ ئەگه‌ر له نزیکه‌وه تیکه‌لی ژن نه‌بووی ئەو شتانه بزانی. ئەمه و له‌گه‌شته دوورودریژه‌کانی که له‌دواجار له ئەسته‌موول نیشته‌وته‌وه ژنی له‌گه‌لدا نه‌بووه.

نالی بۆ ته‌واوکردنی خوتندن روو ده‌کاته سلیمانی، له‌ مزگه‌وتی سه‌ید حه‌سه‌ن له لای زانای به‌ناویانگ مه‌لا عه‌بدوولایی ره‌ش خوتندنی ته‌واو ده‌کا و ئیجازه‌ی دوازه‌ عیلمی وه‌رده‌گرئ، وه‌ ناموشوی خانه‌قا ده‌کا، که به‌خانه‌قای مه‌ولانا ناسرا بوو وه‌ک خۆی له شاعیره‌کانیدا ده‌ری ده‌بج. له‌وانه‌یه وه‌کو نه‌ربتی ئەو سه‌رده‌مه نالیسه هه‌ندئ شوینی کوردستان گه‌رابی بۆ خوتندن، به‌لام هه‌یج به‌لگه‌بیکی به‌ده‌سته‌وه نییه و ناوی هه‌یج جیگه‌بیکیش نه‌هاتووه سه‌ری دا‌بی یا ماوه‌بیکی به‌شیک له خوتندنه‌کانی تیدا بردیته‌سه‌ر. وه‌کو له سه‌رچاوه‌کاندا ده‌رده‌که‌وئ، نالی له‌دوای ئیجازه‌ وه‌رگرتن له‌ مزگه‌وتی سه‌ید حه‌سه‌ن به‌مه‌لایی ماوه‌ته‌وه، هه‌تا دوا‌رۆژی ژبانی له سلیمانی له حوجردی ئەو مزگه‌وته بووه. مه‌لا محه‌مه‌دی قزلی ئەو شایه‌تییه ده‌دا و ئەوه ده‌گه‌یه‌نێ که شاعیری به‌ناویانگی کورد مه‌لا خدری نالی له‌ مزگه‌وتی سه‌ید حه‌سه‌ندا ژووریک تاییه‌تی خۆی هه‌بووه، پاش ئەو نه‌گه‌تییه‌ی به‌سه‌ر بابانه‌کاندا هات له سلیمانی ده‌رچوو و نه‌گه‌رایه‌وه.

دیارکردنی کاتی ئەم نه‌گه‌تییه کاریکی ئاسان نییه، ئەگه‌ر مه‌به‌س له‌م نه‌گه‌تییه تیکچوونی میرنشینی بابان و ناواره‌کردنی ئەحمه‌د پاشای بابان بی له میریه‌تی، ئەمه له سالی (١٢٦٠هـ/١٨٤٤م) رووبداوه، خۆ ئەگه‌ر مه‌به‌س له‌ رووخانی میرنشینی بابان بی به‌له‌ناوچوونی به‌ته‌واوی و دانیشتنی فه‌رمانبه‌ری عوسمانی له سلیمانی له‌باتی کورد وه‌کو قه‌زاییک له ویلایه‌تی مووسل یا شاره‌زوور ئەو میژووه‌ش ده‌کاته (١٢٦٧هـ/١٨٥٠-١٨٥١م). به‌لای ئیتمه‌وه نالی دوا سالی ١٨٤٤م له پاش لاهردنی ئەحمه‌د پاشا و دامه‌زراندنی عه‌بدووللا پاشا له جیگه‌ی ئەو له لایه‌ن ده‌سه‌لاتی عوسمانییه‌وه هیشتا له سلیمانی بووه و بۆ هه‌یج لاییک باری نه‌کردووه، به‌لکو له‌و کاته‌ی ده‌سه‌لاتی عوسمانی عه‌بدووللا پاشای لاهردووه و پیاوی خۆی له جی داناه، واته له سالی ١٨٥٠-

١٨٥١ نالی له سلیمانی ده‌رچوو. له‌پیشانا ریگه‌ی حه‌جی گرتووه و له‌پاشانا گه‌راوه‌ته‌وه شام و ماوه‌بیکی له‌وئ ماوه‌ته‌وه. شاعیره‌ به‌ناویانگه‌که‌ی (قوریانی تۆزی ریگه‌تم...) ی بۆ هاو‌رییان و خه‌لکی سلیمانی نووسیوه، له‌و کاته‌ی که سوپای عوسمانی داگیری کردبوو.

که وه‌رامی شاعیره‌که‌ی له خه‌لکی سلیمانی به‌ناوی شاعیریکی سالم (جانم فیدای سه‌روه‌که‌ت...) وه‌رده‌گریته‌وه و بۆی ده‌رده‌که‌وئ سلیمانی په‌ریشان و شپه‌زه‌یه، یه‌کسه‌ر پشت ده‌کاته شام و رپی ئەسته‌موول ده‌گرئ و تیییدا بز ده‌بی.

له‌بابه‌ت ژبانی نالییه‌وه له شام رۆژه‌لاتناسی رووس ماموستای ئەده‌بیاتی سلاقی له نامۆژگای فه‌نسا ئەلیکساندر خۆدزکو له‌و سه‌رده‌مه‌دا له پاریس ده‌ژی، له‌م لایه‌نه‌وه زانیاری به‌نرخ به‌ده‌سته‌وه ده‌دا. خۆدزکو له پاریس خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی باسیک ده‌بی له‌بابه‌ت دیالیکتی کرمانجی خوارووی ناوچه‌ی سلیمانی له‌رووی زمانه‌وانییه‌وه. ئەحمه‌د پاشای بابان له‌و ماوه‌یه‌دا به‌نه‌خۆشی له پاریس له‌سه‌ر پزیشک ده‌بی. خۆدزکو بۆ مه‌به‌سی لیکۆلینه‌وه زمانه‌وانییه‌که‌ی خۆی ناسیای له‌گه‌ل ئەحمه‌د پاشادا په‌یدا ده‌کا. له سالی ١٨٥٣وه تا دوا‌ی سالی ١٨٥٤ ئەحمه‌د پاشا یارمه‌تی خۆدزکو ده‌دا. ئیتر خۆدزکو له‌ده‌می ئەحمه‌د پاشاوه ده‌گریته‌وه، گۆیا له سووریا یا به‌ته‌واوی له شاری دیمه‌شق (شام) زاناییکی کورد ده‌ژی ناوی مه‌لا خدر ناسرا به‌نالی ئەفه‌ندییه، هه‌روه‌ها ئەحمه‌د پاشا به‌لین به‌خۆدزکو ده‌دا له‌دوا‌رۆژدا نالی ئەفه‌ندی براده‌ری خۆی به‌خۆدزکو بناسینی.

بهم جوژه ئەوه‌ی گومانی تیدا نییه ئەوه‌یه له سالی ١٨٥٣-١٨٥٤ نالی له شام بووه. بهم پیتییه ده‌کرئ بلتین نالی له‌دوای رووخانی میرنشینی بابان به‌ته‌واوی له سالی ١٨٥٠-١٨٥١ به‌ریگه‌ی مووسل و شام و قورده‌وه چووه بۆ حه‌ج له‌دوای یه‌ک دوو سال له شامه‌وه رووی کردۆته ئەسته‌موول. وه‌ک خۆدزکو ده‌لی یارمه‌تی زانستی و زمانه‌وانی له ئەحمه‌د پاشا وه‌رگرتووه تا دوا‌ی سالی ١٨٥٤م. ئیتر ئەحمه‌د پاشا که له پاریس گه‌راوه‌ته‌وه ئەسته‌موول له سالی ١٨٥٥م کراوه به‌میرمیرانی یه‌مه‌ن تا سالی ١٨٦٣.

ژبانی نالی له ئەسته‌موول زۆری نه‌خایاندووه، هه‌روه‌ها شاعیری وای نالیمان نه‌که‌وتۆته به‌رده‌ست باس له‌کۆمه‌لی ئەسته‌موول بکا، یا بۆنی ده‌سه‌لاتی عوسمانی لی بی، وا ده‌رده‌که‌وئ له‌وئ خۆی لاتهریک گرتی و له‌ناوه‌ی خۆی له‌حه‌زمه‌ت دووری له شاره‌زوور و سلیمانی تلاپته‌وه و توابیته‌وه. تا له سالی ١٨٥٦ له ئەسته‌موول کۆچی دوا‌ی کردووه. شوینی گۆزی دیار نییه.

کۆ نالی ناسیوه؟

ئه‌وانه‌ی نالییان له‌م سه‌ده‌ونیوه‌ی دوا‌ییه‌دا ناسیوه ژماره‌یان زۆره، هه‌ندیکیان له شاعیر نه‌گه‌یشتوون، هی دیکه‌یان تا راده‌بیکی له شاعیر گه‌یشتوون، به‌لام که‌میان له‌سه‌ر نووسیوه. ئەمانه برتیکیان به‌ره‌می شاعیریان بلاو کردۆته‌وه، هی دیکه‌یان له‌سه‌ریان نووسیوه، تیبباندان هه‌یه هه‌ردوکی کردووه. به‌ره‌می بلاو کردۆته‌وه و بیروپای خۆشی به‌رامبه‌ر ده‌رپیه‌وه.

لهو دوایییه‌دا، واته له‌دوا سالانی سه‌دهی بیسته‌م و سه‌ره‌تای سه‌دهی بیست و یه‌که‌م نووسینی وا په‌یدا بووه له لایه‌یکی دیکه‌وه ته‌ماشای نالی ده‌کا، له به‌رتیشکی بریک بوچوونی سایکۆلۆجی و سۆسیۆلۆجی زاراوی تیۆرییه‌کانی فه‌لسه‌فه و ئه‌دهب که له ئه‌نجامی هه‌سه‌نگاندنی به‌ره‌می ئه‌دهبی ئه‌وروپا ها‌توونه‌ته‌ ناوه‌وه. له گه‌لێ کاتدا ئه‌و بوچوونا نه‌ له‌گه‌ل هه‌لسۆکه‌وت و جه‌وه‌ه‌ری دروستبوونی به‌ره‌می ئه‌دهبی کوردی یا ئه‌دهبی نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست ناگۆجی. به‌هه‌موو شتیه‌بی‌یک ئه‌و جوژه‌ نووسینانه‌ی له‌م بابه‌ته‌وه وه‌ک لیکۆلینه‌وه له‌ شیعری نالی پتیه‌ندیان به‌م کاره‌ی ئه‌مه‌وه نیه‌یه که نووسینه‌وه‌ی میژووی ئه‌دهبه، له‌وانه‌یه بو‌ په‌خته‌ی ئه‌دهبی و ئه‌دهبی به‌راو‌ردکاری ده‌ست به‌دن.

له‌م ماوه‌یه‌دا یادی هه‌ندێ له‌و که‌سانه ده‌که‌ینه‌وه که دله‌سۆزانه هۆگری نالی بوون، قسه‌ییکیان بو‌ کردووه، یا شیعریکیان بلاو کردۆته‌وه.

نالی هه‌شتا له ژبانه‌دا بووه که له کۆمه‌لی سلیمانی ناسراو بووه. یه‌که‌مین که‌س که زۆر به‌په‌ژه‌وه ناوی هه‌یناوه عه‌بدولرهمان به‌گی سالمی هاو‌پتی بووه، به‌شیعریکی جوان (جانم فیدای سه‌روه‌که‌ت...) وه‌رامی قه‌سیده‌ی (قوریانی تۆزی رێگه‌تم...)ی نالی داوه‌ته‌وه.

له سه‌رده‌می ژبانی شاعیره‌وه تا ئه‌ستا که‌م شاعیر له‌ناو کوردو‌ه‌اریدا بووه ناوی نالی نه‌هه‌ینا، له‌ناو ئه‌مانه‌دا جیگه‌ی حاجی قادری کۆبی دیاره. زیاتر له ده‌ جیگه له شیعری ناو دیوانه‌یدا یادی نالی کردۆته‌وه و به‌چاوتیکی به‌رز ته‌ماشای کردووه و به‌گه‌وره‌ی شاعیران ناوی بردووه.

عه‌بدولکه‌رمی سلیمانی له‌ سالێ ۱۹۱۳ له ئه‌سته‌موول له کۆواری (رۆژی کورد) دا یادی نالی کردۆته‌وه و چه‌ند پارچه‌ غه‌زه‌لیکی بلاو کردۆته‌وه. عه‌بدولکه‌رم سلیمانی به‌م جوژه‌ نالی هه‌لده‌سه‌نگی: له مه‌سه‌له‌کی ئه‌شعاردا نالی و په‌قیقانی ئه‌مرۆ قه‌ومی کوردیان ئه‌حیا کرده‌وه، فه‌قه‌ت مه‌عه‌له‌سه‌ف له دیوان و ته‌ئلیفات و ئه‌شعاری ئه‌م زاتانه بێ خه‌به‌رین.

ئه‌مین فه‌یزی له ئه‌سته‌موول له سالێ ۱۹۲۰ کتیبی ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیانی کوردی له چاپ داوه، هه‌ندێ بیرو‌رای به‌رامبه‌ر به‌شاعیره‌وه ده‌رپه‌وه و کۆمه‌لیک شیعری بلاو کردۆته‌وه. له‌دوای دروستبوونی ده‌وله‌تی عیراق (۱۹۲۱) رۆژنامه‌گه‌ری کوردی (رۆژنامه و کۆوار) له به‌غدا و شاره‌کانی کوردستان عیراق بایه‌خیکێ زۆریان به‌نالی داوه له سه‌ره‌تاوه تا ئه‌ستا. دیوانی نالی تا رۆژی ئه‌مرۆ ئه‌م چاپانه‌ی به‌خۆیه‌وه دیوه:

۱- دیوانی نالی، چاپی (کوردی و مه‌ریوانی) له به‌غدا له سالێ ۱۹۳۱؛ له بابه‌ت ئه‌م دیوانه‌وه له د. محمه‌د محمه‌د سالحم بیست، ئه‌ویش له ئه‌مه‌ریکا له تاهیر به‌هجه‌ت مه‌ریوانی بیستبوو، وتبووی له کاتی خۆیدا ده‌سنووسیکێ دیوانی نالیان بو‌ ناردین بو‌ چاپکردن، له‌گه‌ل ده‌سنووسه‌که به‌جیاوازی میژووی ژبانی شاعیران بو‌ ناردین، وابوو له‌گه‌ل دیوانه‌که‌دا چاپمان کرد.

۲- دیوان نالی شاعر شه‌یر کرد، چاپی (عه‌لی موقبیل سه‌نه‌نده‌جی) له سالێ ۱۹۴۸/۱۳۲۷ چاپ کراوه.

۳- دیوانی نالی یادگاری مه‌لا خضری شاره‌زووریه، چاپخانه‌ی کوردستان، هه‌ولێر، ۱۹۶۲.

۴- دیوانی نالی یادگاری مه‌لا خضری شاره‌زووریه، چاپخانه‌ی کوردستان، هه‌ولێر، ۱۹۷۴.

۵- دیوان نالی شاعر شه‌یر کرد، چاپی کیتابفرۆشی و چاپخانه‌ی مووه‌فه‌قی له مه‌هاباد، ۱۹۶۷ (ئهم چاپه‌ی مه‌هاباد ئۆفسیتی چاپی سالێ ۱۹۶۲ی هه‌ولێره).

۶- دیوانی نالی هۆنراوه‌ی مه‌لا خدری شاره‌زووریه، چاپی کتیبفرۆشی سه‌یدیان له مه‌هاباد (ئهم چاپه ئۆفسیتی چاپی سالێ ۱۹۷۴ی هه‌ولێره).

۷- دیوانی نالی، لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عبدالکه‌رمی مدرس و فاتح عبدالکه‌رم، پیداجوونه‌وه‌ی محمده‌ی مه‌لا که‌رم، به‌غدا، ۱۹۷۶، ئهم چاپه‌ی دیوانی نالی ته‌نیا بلاو‌کرده‌وه نیه‌یه، به‌لکه لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌یه وه‌کو خاوه‌نه‌کانی ده‌لێن؛ له‌م لایه‌نه‌وه بلاو‌کرده‌وه‌کانی دیوانی نالی دوو لایه‌نی شیعری نالیان روون کردۆته‌وه، یه‌که‌میان وێنه‌ په‌وانی‌یه‌کانی شیعری شاعیران ده‌ستیشان کردووه، دووه‌م ئه‌شاره‌ته شارراوه‌کانیان پیشان داوه که شاعیر په‌نا ده‌باته به‌ر ئایه‌تی قورئان. ئهم دوو جوژه‌ لیکۆلینه‌وه‌یه له ئه‌ده‌یدا ده‌چیته ناو زانستیه‌وه، په‌وانی‌یه‌ی ده‌ستوری خۆی هه‌یه وه‌کو زانستیه‌کانی تری ئه‌ده‌ب: عه‌رووز و کتشی سیلابی و قافییه و هه‌ندێ لایه‌نه‌کانی تری زانستی ره‌خه‌. لایه‌نه زانستیه‌کان له لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیدا چه‌نده گه‌نگه؛ له‌و گه‌نگه‌تر لایه‌نی چێژ و خه‌یال و زانیاری ئه‌نسیکۆلۆجیه‌یه به‌تایبه‌تی بو‌ نالی.

۸- دیوانی نالی و فه‌ره‌نگی نالی، لیکۆلینه‌وه و ساغ‌کرده‌وه‌ی مارف خه‌زنه‌دار، به‌غدا، ۱۹۷۷. پیره‌مێرد له سالێ ۱۹۳۱ به‌هۆی بلاو‌کرده‌وه‌ی چاپی یه‌که‌می دیوانی نالییه‌وه و تارتیکی له رۆژنامه‌ی (ژیان) بلاو کرده‌وه به‌ناوی (خه‌مه‌تیکێ بێ هه‌متا به‌مونا‌سه‌به‌تی ته‌بعی دیوانی نالییه‌وه)، و تاره‌که بریتیه‌یه له سۆزیکێ رۆمانتیکه‌یانه خراوته‌وه ناو قالبی وه‌سفیکێ خه‌یالو‌ی له بابه‌ت ده‌رچوونی نالی له سلیمانییه‌وه بو‌ ولاتی ئاواره‌یی.

شاعیری که‌رکووک هه‌جری ده‌ده‌ی کاکه‌یی له سالێ ۱۹۳۵ له شیعریکیدا یادی نالی و مسته‌فا به‌گی کوردی ده‌کاته‌وه، به‌چاوتیکی به‌رز ته‌ماشایان ده‌کا و به‌شاعیری به‌رز ناویان ده‌با.

محمه‌د ئه‌مین زه‌کیی میژوونووس له سالێ ۱۹۳۹ له کتیبی (تاریخ سلیمانی و ولاتی) دا، له فه‌لسفی زانا و شاعیر و گه‌وره‌ پیاوانی سلیمانی که ناوی نالی ده‌هه‌ین، ده‌لی: له‌دوای وه‌فاتی سلیمان پاشا و بوونی ئه‌حمه‌د پاشا به‌ئهمیر، ته‌عزیه و ته‌بریکیکێ مه‌نزومی بو‌ نووسیه‌وه که حه‌قیقه‌ت وێنه‌ییکی مومتازی شاعر و ئه‌ده‌به. مه‌به‌سی ئه‌مین زه‌کی شیعره به‌ناو‌بانگه‌که‌ی نالییه (تا فه‌له‌ک ده‌وره‌ی نه‌دا...).

جه‌لادده‌ت به‌درخان به‌ناوی (هه‌رکۆل ئازیزان) هه‌وه له کۆواری (هاوار) دا له سالێ ۱۹۴۱ یادی نالی ده‌کاته‌وه له شاعیره کلاسیکیه‌ گه‌وره‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی کۆنی ده‌ژمێرێ.

عه‌بدوللا گۆزان به‌هۆی یادی کۆچی دوایی پیره‌مێرد هه‌وه و تارتیکی نووسیه‌وه، تیبیدا نالی به‌گه‌وره‌ی شاعیران حسێب ده‌کا، ئه‌مه له کتیبی (یادی پیره‌مێرد) له به‌غدا له سالێ ۱۹۵۱ چاپ کراوه و بلاو

عه لانه دین سه جادی دهوری دیاری ههیه له نووسینه کانیدا له بابهت روونکردنه وهی هه ندی لایه نی ژبانی نالی و لیکدانه وهی بریک له شیعره کانی، به تاییه تی له کتیبه کانی (میژووی ئه ده بی کوردی) و (ئه ده بی کوردی و لیکۆلینه وه له ئه ده بی کوردی) و (دوو چامه که ی نالی و سالم).

نووسه ری ئه م کتیبه مارف خه زنه دار له شهسته کانی سه ده ی بیسته مه وه له ژبانی ولاتی رووسیا و باکووری ئه فهریقا و ئه وروپا و ژبانی ناوه وهی نیشتمان کاتیکی زۆری ژبانی رۆشنییری بۆ نالی ته رخان کردبوو. کۆمه لیک و تار و باسی له رۆژنامه و کۆواره کاندایه زمانانی کوردی و عه ره بی و رووسی بلاو کردۆته وه. هه ره ها به ساڵ بهرنامه ی تاییه تی هه بووه له بابهت نالییه وه له ئیستگه ی رادیۆی به غدا و ته له فیزیۆنی که رکوک. ئه مه جگه له کتیبی (نالی له ده فته ری نه مریدا) له به غدا له ساڵی ۱۹۸۱دا بلاو کراوه ته وه.

مه سهوود محمه د له حه فتا کانی سه ده ی بیسته مه وه خۆی له گه ل نالی خه ریک کردبوو، زیاتر له باره ی لیکدانه وه و شیکردنه وهی هه ندی له شیعره داخراوه کانیدا. له م کارهیدا جاری واهیه شیعریکی داخراو هه لده یترتی، له کاتی لیکۆلینه وه که یدا بۆ چوونه کانی له باتی ئه وهی داخراوه که بکه نه وه، بۆ چوونه کانی خۆی له شیعره که ی نالی داخراوتر ده که ونه بهرچاو، به م جۆره هه یج به دهسته وه ناده ن. به لام له گه ل ئه وه شدا هه ندی بۆ چوونی ماقوولی هه یه، ده کارێ خۆی وه ک ئه ندامیک له ناو کۆری نالی ناس و نالی زانه کان له قه له م بدا، کاری دیاری له م لایه نه وه له کتیبی (چه پکیک له گوژاری نالی) دا ده یهنری.

ساڵی ۱۹۸۴ ساڵیکی هات بوو له به هاری رۆشنییری کوردیدا، له و ساڵه دا سێ کتیب له باره ی نالییه وه بلاو کراوه ته وه. یه که میمان له دانانی عه بدوخلالیق مه عرووف بوو، (دیوانی نالی و کێ راسته ؟). کتیبه که ناوی ئییه که له بابهت ئه و دیوانه ی نالی که نووسه ری ئه م کتیبه بلاوی کردبووه و ئه و ره خنامه ی لینی گیرابوون. له بهر ئه وهی کتیبه که ی عه بدوخلالیق مه عرووف وه ک بهرگرییک ده که ویتته بهرچاو له دانه ری ئه م کتیبه ی به ده سه ت، ئیمه بیرورای خۆمان به رامبه ری ناخه یه روو و باشتر وایه خوتنده وار و ئه وانه ی بایه خ به ئه ده بی کوردی و به تاییه تی نالی ده ده ن ئه و کتیبه به وردی بخوتینه وه.

دوو له و مه سه له یه، عه بدوخلالیق مه عرووف بلیمه تیک بوو، که م پیاری واهه لده که وئ، نالی زانیک بوو له نالی زانه هه ره دیار و گه وره کانی کورد.

کتیبی دووه م و سبیه می ئه و ساڵه به ییت و به ره که ته (۱۹۸۴)، یه که میمان به ناوی (نالی له دادگای ره خنه دا) بوو له لایه ن ره ئووف عوسمانه وه نووسرا بووه. دووه میمان به ناوی (نالی و زمانه یه کگرتووی کوردی) بوو له لایه ن که ریم شه ره زاوه بلاو کرابوووه. ئه م دوو کتیبه که لینیکیان له لیکۆلینه وه و روونکردنه وهی هه ندی له لایه ن نه نه یینی و داخراوه کانی گیتی نالی پر کردۆته وه. ناویانگی نالی که م و زۆر له قوتابخانه و ده سگا زانستییه کانی رۆژهه لاتناسی ئه وروپادا له ناوه وه بووه. هه یشتا له ژبانه دا بووه له شام که به هۆی ئه حمه د پاشای بابانه وه رۆژهه لاتناس ئه لیکساندر خۆدزکو ناویانگی بیسته وه (۱۸۵۳)، ئیلیا سۆن له ساڵی ۱۹۱۳ باسی نالی کوردوه و نمونه ی شیعری بلاو کردۆته وه. فلا دیمیر

مینۆرسکی له ساڵی ۱۹۱۵دا نالی به شاعیریکی گه وره ی کورد له قه له م ده دا و هه ندی له غه زه له کانی بلاو ده کاته وه.

باسیلی نیکیتین له ساڵی ۱۹۵۶ له کتیبه نایابه که ی (کورد لیکۆلینه وه ییکی سۆسیۆلۆجی - میژووی) به زمانی فره نسی باس له ئه ده بی کوردی ده کا، له ناو شاعیری کورددا جیگه ی دیاری بۆ نالی ته رخان کردوووه. سیسیل ئه دمۆندس له ساڵی ۱۹۵۷ له کتیبی (کورد و تورک و عه ره ب) دا که باس له ئه ده بی کوردی ده کا، له ناو گه وره شاعیرانی کورد ئاماژه به نالی ده کا.

نووسه ری ئه م کتیبه ده وری هه یه له ناساندنی نالی به کۆمه لی رووس و رۆژهه لاتناسی له ولاتی رووسیا. له کاره کانی به زمانی رووسی (دامه زرتنه ری قوتابخانه ی کلاسیکی نوێ له کوردستانی باشووردا) له کتیبی کۆنگره ی رۆژهه لاتناسی له ساڵی ۱۹۶۶ له لینینگراد (سانت پیتر سبورگ) چاپ کراوه، هه ره ها له کتیبی (به کورتی میژووی ئه ده بی کوردی نوێ) له ساڵی ۱۹۶۷ له مۆسکو چاپ کراوه، له م لیکۆلینه وانه دا به زمانی رووسی دانهر بایه ختیکی زۆری به ژبان و به ره می شیعری نالی داوه. جگه له و کوردناس و رۆژهه لاتناسه ی باسیان لیه وکرا، که سانی تریش هه ن، وه کو تۆما بوا و جۆس بلوو باسی ئه ده بی کوردییان کردوووه، به تاییه تی ناوی نالیسیان هیناوه، به لام زانیارییه کانیان ساده و سه ر پیتی، په سه نایه تییان تیدا نییه، له بهر ئه وه نابن به سه رچاوه ی راسته قینه، ره نگه له رووی راگه یانده نه وه که لکیان هه یج. له سه رده می ژبانی نالی و له دوا ی ئه ویش قوتابیان و نالی دۆستان شیعری ئه و شاعیره یان نووسیوه ته وه. ده فته ری شیعری واته ده سنووس ئه م ده ست و ئه و ده ستی کوردوه، شیعری نالییان له بهر ده فته ری په سنووس و پاکنووس تۆمار کوردوه، به م جۆره کۆمه لیک ده سنووسی به نرخ له ناوه ی نیشتمان و له نامه خانه گه وره و گرنگه کانی ئه وروپادا پارێزاون.

له کوردستانی باشووردا به تاییه تی له ناوچه ی سلیمانی و سنه و موکریان به زۆری ته واوی دیوانی نالی بهرچاو ده که وئ که له ده سنووسییدا تۆمار کرا بێ، به ده گمه ن شیعری شاعیرانی دیکه له ده سنووسیکی تاییه تیدا ده یهنری، له گه ل ئه وه شدا هه یج ده سنووسیکی شیعری کوردی به گشتی (به یاز) و که شکۆلینیکی شاعر نایهنری شیعریک یا زیاتر له شیعریکی نالی نه گرتیته خۆی. به پیتیستی ده زانیان به کورتی باس له هه ندی له و ده سنووسانه بکه ین که به چاوی خۆمان دیومان، ئه گینا ئه وهی ناویانگیمان بیسته وه گه لی زۆرن:

۱- ده سنووسی Ms. or. oct. 1909 SB Marburg - Berlin له ئه لمانیا، شیعری تیدایه له دیوانه چاپکراوه کانی نالی بلاو نه کراونه ته وه، به پیتی قسه ی ئۆسکارمان ئه م ده سنووسه له ساڵی ۱۸۸۰دا نووسراوه ته وه.

۲- ده سنووسی دیوانی نالی له لایه ن مه لا عه بدوللا له ساڵی ۱۳۱۶هـ / ۱۸۹۸م دا روونووس کراوه.

۳- ده سنووسیکی دیوانی نالی له ساڵی ۱۳۱۷هـ / ۱۸۹۹ نووسراوه ته وه، مینۆرسکی له گه شته کانی کوردستانییدا ده ستی که و توه.

۴- دهسنووسی دیوانی نالی له (۵۹) لاپه‌ر‌دایه، له‌دوا سالانی سه‌دهی نۆزدهم یا سه‌ره‌تای سه‌دهی بیسته‌م نووسراوه‌ته‌وه.

۵- دهسنووسی دیوانی نالی له ده‌فته‌ریکی بچووکي گیرفاندايه له سالی ۱۳۲۱هـ/ ۱۹۰۳م له لایه‌ن محمه‌د ئه‌مین زه‌کی میژوونووسی کورد روونوس کراوه.

۶- دهسنووسی دیوانی نالی له (۹۳) لاپه‌ر‌دایه له سالی ۱۳۲۱هـ/ ۱۹۰۳م نووسراوه‌ته‌وه، تیکسته‌کان سه‌روژیریان بۆ کراوه. ئه‌م دهسنووسه له نامه‌خانه‌ی تایبه‌تی شیخ محمه‌دی خاڵ له سلیمان‌ی پارێزراوه.

۷- دهسنووسی دیوانی نالی له لایه‌ن محمه‌د حوسینی قه‌ره‌داغی له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا روونوس کراوه.

۸- له‌م دواییه‌دا قوتابی به‌پێزم خوا لیتخۆشبوو جه‌مال محمه‌د محمه‌ده‌مه‌ین پێش کۆچی دوایی دهسنووسیکی دیوانی نالی پیشکێش کردم، سه‌ره‌تا و دوا‌لاپه‌ره‌کانی نه‌مان، زۆریه‌ی شیعی نالی تیدا تۆمار کراوه، له‌ رووی زانستی و مۆزه‌بیه‌وه‌ نرخی خۆی هه‌یه.

۹- دهسنووسی دیوانی نالی له لایه‌ن جه‌مالي مه‌لا ئه‌حمه‌د له ئاغستوسی سالی ۱۹۱۳ نووسراوه‌ته‌وه.

۱۰- دهسنووسیکی تری دیوانی نالی له کۆکراوه‌کانی مینۆرسکییه له سالی ۱۳۳۱هـ/ ۱۹۱۳م نووسراوه‌ته‌وه. ئه‌م دهسنووسه ئیستا له ئامۆزگای رۆژه‌لاتناسی ئه‌کادیمی‌ی زانستی له سانت پیتر سبورگ پارێزراوه.

۱۱- که‌شکۆل یا به‌یازتیکی گه‌وره‌ی (۵۰۰) لاپه‌ره‌یی له سالی ۱۳۳۸هـ/ ۱۹۱۹م نووسراوه‌ته‌وه، به‌شیکي زۆری شیعی نالی تیدایه.

۱۲- دهسنووسی (سۆزی نیشتمان) (۵۷۴) لاپه‌ره‌یه، له لایه‌ن نه‌جمه‌دین مه‌لاوه، له سلیمان‌ی له سالی ۱۹۴۵ نووسراوه‌ته‌وه، هه‌ندێ هه‌لبژارده‌ی شیعی نالی تیدا تۆمار کراوه.

ئه‌وه‌ی شایانی باس بێ له باره‌ی شاره‌زایی له گیتی ناهه‌وه‌ی شیعی نالییه‌وه ئه‌وه‌یه به‌پیتی تاقیکردنه‌وه دووردریژه‌کانم له‌م مه‌یدانه‌دا گه‌یشتمه ئه‌و راستییه‌ی سه‌ جۆره‌ که‌سانیک له نالییه‌وه نزیك بوون، جا ئه‌مانه به‌راستیان بووبی یا به‌راستیان نه‌بووبی شانازیان به‌وه‌وه کردوه که نالییان خۆش ده‌وی:

۱- تاقمیک فریان به‌سه‌ر شیعی نالییه‌وه نه‌بووه و هه‌ر تیی نه‌گه‌یشتوون، به‌خه‌یالی خۆیان وایان زانیوه تیی ده‌گن. به‌شیک له‌مانه له مامۆستایانی هه‌موو قوناغه‌کانی خۆتدنی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و ناماده‌یی و زانستگا بوون.

۲- تاقمیکي دیکه تا پله‌بیک له نالی گه‌یشتوون و به‌شوین ئه‌و که‌سانه گه‌راون ئه‌وه‌ی تیی نه‌گه‌یشتوون تییان بگه‌یه‌نن.

۳- ئه‌و که‌سانه‌ن تا پله‌بیکي باش له نالی گه‌یشتوون، به‌لام ئه‌مه‌ش ئه‌وه ناگه‌یه‌نی له هه‌موو به‌ره‌مه‌ی

شیعی نالی گه‌یشتن. باوه‌ر ناکه‌م یه‌کێک هه‌بێ به‌تاقی ته‌نیا له هه‌موو شیعی نالی بگا!

هه‌ندێ له‌وانه‌ی ده‌چنه ناو ئه‌م تاقمه‌ی دواییه‌وه و من ده‌یاناسم ئه‌مانه‌ن: مه‌لا جه‌میلی رۆژه‌یانی، کاکه حوسینی خانه‌قا، هیمنی شاعیر، فاتیح عه‌بدولکه‌ریم، مه‌سه‌عوود محمه‌د، عه‌بدولخالیق مه‌عروف.

نالی چۆن شاعیریکه؟

نالی وه‌ک (که‌سایه‌تی) و (شیعرايه‌تی) له هه‌ردوو باردا نه‌ینی و شاراره‌یه. سه‌رچاوه بۆ ناسینی شیعه‌کانیه‌تی، له شیعه‌بشدا پیاو هه‌رچه‌نده زیاتر ورد بیه‌وه و بیری لێ بکاته‌وه و بچیتته ناویه‌وه ته‌نگچه‌له‌مه زیاتر ده‌بێ بۆ ناسینی نالی، چونکه شیعی به‌گشتی له‌ناو گیتییکي قانگه‌راو به‌ته‌موژ و پر له جادوو و ئه‌فسووندا ده‌ژی. ئه‌گه‌ر له دێره شیعی غه‌زه‌لێکدا ترووسکایییک به‌دی بکری پیاو هه‌ست بکا له مه‌به‌سیکی گه‌یشتووه له دێره شیعه‌ریکی دیکه‌دا ئه‌و ترووسکایییه‌ش نامینی و ده‌بی به‌شه‌وه‌زنگ.

نالی باوه‌ری به‌دلداریی زه‌مینی بووه، ژن هه‌وین و سه‌رچاوه‌ی ئه‌و دلداریه‌یه له وینه‌بیکي مه‌تریالی خۆی ده‌نویتی، بۆیه نالی گرفتاری ژنه وه‌کو په‌یکه‌ریک له قالی گیان و سۆزدا، ئینجا ئه‌م په‌یکه‌ره به‌هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شی ورد ده‌کاته‌وه، بێ گومان دیار و نادیار، بینراو و شاراره‌وه. هه‌موو ئه‌ندامه‌کان به‌لايه‌وه جوان و پیرۆزن و وینه‌ی گشتی په‌یکه‌ره‌که ده‌خه‌نه روو. بۆ ئه‌م جۆره دلداریه‌یه زاراوه‌ی (عیشقی مه‌جازی)ی سۆفیزم به‌کار دێنێ که به‌رامبه‌ر به‌دلداریی زه‌مینییه، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی زاراوه‌ی (عیشقی حه‌قیقی) به‌هیلایته‌وه بۆ ئه‌و دلداریه‌یه‌ی دووره له شه‌هوه‌تی مه‌تریالی و خۆی له (جوانی هه‌میشه‌یی)دا ده‌بینی.

نالی دانایانه و فه‌یله‌سوفانه بوون و گه‌ردوون وه‌ک دیارده‌بیک به‌چاویله‌کی فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌فلاتوون و مه‌نتیقی ئه‌رستۆ لیک ده‌داته‌وه، هه‌رچه‌نده بۆچونه‌کانی میتافیزیکیانیه‌یه، به‌لام خه‌یالی شاعیری وینه‌بیکي جوان و داهینراوی بێ ده‌به‌خشێ.

نالی له‌و که‌سانه بووه که له خۆی گه‌یشتووه، به‌رامبه‌ر به‌و ئیدیۆلۆجیه‌ته‌ی باوه‌ری پیتی بووه خۆی به‌بچووک حسیب کردوه، له‌وانه به‌رامبه‌ر به‌ (خۆشه‌ویست) و (خودا) و (پێغه‌مبه‌ر) خۆی به‌که‌م زانیوه، ئه‌گینا دانی به‌که‌سی دیکه نه‌هیتاوه له‌ناو کۆمه‌لدا ئه‌گه‌ر له شاعیر به‌گه‌وره‌تر ناسرا بێ.

ئه‌م کابرا شاره‌زورییه دل‌سۆزه شیعی ته‌نیا بۆ هه‌ستی خۆی وتوو، که‌س بۆی نه‌کراوه له لای نالی شاعر به‌رادان بدا. مه‌دح و ستایش و پیداه‌لدانی بۆ که‌س نه‌بووه، ته‌نیا ئه‌مه‌د پاشا و سلیمان پاشا نه‌بن، ئه‌مانه‌ش وه‌کو دروشمی کورد نه‌ک وه‌ک پاشایانی میرنشین و گه‌وره پیاوان.

نامانجی شاعیر له‌ ژبانی هونه‌ری شیعه‌ریدا ئه‌وه بووه هه‌رچی ده‌یزانی و هه‌ستی بێ ده‌کرد و په‌ری شیعی بۆی ده‌هینا به‌زمانی کوردی تۆماری ده‌کرد، به‌م جۆره یه‌که‌م شاعیر بوو له کوردستانی باشوور توانی ئه‌م زمانی کوردیه‌یه بکا به‌زمانی شیعه‌ریکی به‌کجار جوان و به‌رز و بالا.

نالی سوودی له بهرهمی شاعیرانی کۆن و هاوچهرخى خۆی، به تایبه تی شاعیرانی نه ته وه هاوسپیکانی کورد وهرگرتوه، په کهمین کسه له کوردستانی باشووردا شیعری کردوو به پیشه و بووه به پسپوړی شیعری کوردی. نه وهی گومانی تیدا نیبه نه وهیبه نالی خویندنی حوجره ی ته واو کردوو و بووه به مه لا و مه لای باشیش بووه، به لام له مهیدانی مه لایه تی و زانستیه نایینییه کانی نیسلام و زمانی عهره بی هیچ جوړه کرده و نووسینیکی نیبه، نه مه هموو نه و شاعیرانه ی دهوری نالی و پاش نه ویش تا دهگاته سه رده می جهنگی په که می گیتی ده گرتیه وه.

شاعیر زمانانی هاوسپیکانی کوردی زانیوه، به کارهینانی وشه ی نه و زمانه بیگانانه له شیعریدا ناگه رپته وه سه ر نه وهی نه و وشانه ی نالی به کاری هینان له فهرهنگی زمانی کوردیدا ده ست ناکه ون، به پیچه وانوه نه و وشانه له زمانی کوردیدا هه ن، به لکو ده گه رپته وه سه ر نه وهی نه و وشانه وشه ی (فهرهنگی شاعر) بوون، له زمانانی فارسی و کوردی و تورکی عوسمانی به کار ده هینان و نه و وشه و رستانه بو خوینده واری کورد شتیکی بیگانه نه بوون.

نالی له حوجره ی فه قییان بیر و می شکی به شیعری کلاسیکی نه ته وه کانی روزه ه لاتی ناوه راست ناودرا. له وانیه غه زله کانی مه لای جزیری و نه حمه دی خانی به (مهم و زین) وه کاریان له نالی کرد بچ، چونکه شیعری نالی سه ر به و قوتا بخانه یه ن که پیشتر شاعیرانی کوردستانی باکوور به ردی بناغه یان دانا. ده کری نه و بیروپایه بو شیعری (گورانی) له مه ر نالیبه وه بخه یه روو. به لام نه مه یان گومانی تیدا نیبه که نالی هیچ نه بی ناگاداری نه و شاعرانه بووه که له کونه وه به دیالیکتی (گورانی) و تراون، تا ده گاته سه رده می خۆی و مه وله ویش له و ناقرارانه دا ژباوه که نالی لی بووه، به لام رهنگه مه یلی له گه ل شیعری (گورانی) دا نه بووی، له بهر نه وه گوپی نه داوه ته گه لی هونه ر و باه ته ی به رزی نه و سه رده مه، وه کو چیرۆکی شیعری که له نه ده بی کوردستانی باکوور و نه ده بی دیالیکتی گورانی باو بووه و گه لی چیرۆکی شیعری به رزی سه رکه وتوو ها توته به ره هم.

له ژبانی شیعرا په تی نالی نه وه ده رده که وئ چیرتیکی نه وتوی له زمانی عهره بی وهرنه گرتی، نه گه رچی خۆشی هه ندی دیره شاعر و رسته ی عهره بی هه یه تیکه ه لکیشی شاعر کوردیبه کانی کردوو، به لام نه و عیباره تانه بی هین. ههروه ها شاعر فارسیبه کانی نه و نه ده که من هه ر نه وه ده توانین بلتین فارسی زانیوه نه ک شاعیری فارسی زمان بووه. له باهت شیعری تورکی عوسمانیبه وه نالی شیعری به م زمانه نیبه، نه وه نه ده هه یه له په ک دوو شوین وشه بیکی تورکی به کار هیناوه.

نالی هه موو هوش و بیر و هیزی شاعیره تی خۆی بو به رز کرده وه ی پله ی شیعری کوردی به کار هیناوه، له بهر نه وه ده بی ته نیا به شاعیریکی کوردی گه وره بناسری.

به شی شه شه م

پوخساری شیعری نالی

پوخساری شیعری نالی له رووی باه ته وه

شیعری نالی به قه واره و ژماره کورت و که مه، نه و به ره مه می له به رده ستماندایه ده توانی هه مووی له ده ورو به ری ۱۲۰ پارچه شیعری لیریکی بز می رری. ههروه ها شیعری نالی له رووی باه ته ی هونه ره شیعرا په تیبه کانی نه ده بی نیسلامه و بیبه وه (نه ته وه نیسلامه کانه وه) که زۆن، شاعر نه و قالبانه ی له م لایه نه وه هه لیپار دوون بو به ره مه می شیعری له چوار جوړ تیبه ر ناکه ن: غه زل، قه سیده، موسته زاد، تاک (فهر د).

۱- غه زل: نه م باه ته شاعر له لای نالی و له نه ده بی نیسلامه می روزه ه لاتی به و پارچه شاعر ده ووتری که ژماره ی دیره شاعر کانی، نیوه دیری په که م و نیوه دیری دووه (سه در و عه جز) له پیچ دیر که متر نه بی، نیتر به زوری نه م جوړه شاعر له حوت دیر، یا نو دیر، یا ده دیر، یا دوازه دیر پیک دی، هه ندی که س ده یگه یه نه هه ژده و تا بیست دیریش. نه گه ر ژماره ی دیره شاعر غه زل له مه تیبه ر بکا قه سیده ی پی ده لین. له رووی کیشه وه پیره ی ده ستوره کانی کیشی عه روو زده کا، هه رچی قافیه شه له سه ر سیستیمی په که ته ی قافیه به رپتیه ده چی.

به ره مه می شاعر نالی نه وه ی نیستا له به رده ستماندایه و ناگاداریمان لپی هه یه له زیاتر له سه د پارچه غه زل پیک ها تووه، هه ندی له م غه زله لانه نه وانیه ژماره ی دیره کانیان سی یا شه ش یا هه شت دیر بی، بی گومان نه م شاعرانه ناته واون، له وانیه شه هه ندی له م غه زله لانه له بنجدا قه سیده بن و ژماره ی دیره کانیان له دوازه زیاتر بو بی و به دریزی رۆژگار هه ندی له دیره کانی که وت بن.

۲- قه سیده: له هه موو روویکی پوخساره وه وه کو غه زل وایه، ده توانین غه زله ی دریزی پی بلتین، به راستی نه م باه ته شاعر غه زله، به لام که ژماره ی دیره کانی زور بن قه سیده ی پی ده وتری.

به ره مه می نالی له م جوړه شاعر ده که مه، ژماره ی هه موو قه سیده کانی له ژماره ی په نجه ی هه روو ده ست تیپا په ری. له مانه دریزترین قه سیده ی نه و دوو (نه عت) په که بو پیغه میبه ری وتوو، په که میان (نه ی ساکینی...) له ۶۸ دیره شاعر و، دوو میان (نه لا نه ی نه فسی...) له ۷۴ دیره شاعر پیک ها توون. ههروه ها ده توانین له قه سیده به ناوبانگه کانی نالی ناوی قه سیده ی (قوریانی تیزی ریگه تم...) (۴۳ دیر) و (مه ستوره که حه سناو و نه دیبه...) (۴۹ دیر) به ی بن.

۳- موسته زاد: جوړه هونه ریکه له غه زل، شاعر نیوه دیره شاعر کی کورت ده خاته سه ر هه موو نیوه دیره شاعر دریزه کان، له بهر نه وه یه موسته زادی پی ده لین، اته غه زله لیک شتی زیاد ی ده خرپته سه ر. نالی له م جوړه هونه ره ته نیا موسته زادی که له دیوانیدا هه یه. بیانی نه اندازیاری موسته زاده که

بەم جۆرەيە:

غەزەلەكە لە نۆ دێرە شیعەر پێك هاتوو، یەكیتی كێش و قافیەي تێدا یە. لە رووی كێشەوه لەسەر بەحرى هەزەجى عەرۆز پێك خراوه، قافیەي دەنگى (مبم) ه (كەوتووم، چووم، مردووم... هتد) هەرچى غەزەلەكەي دیکە بە ئەویش شیعەریكى نۆ دێرە شیعەرییە، بەلام دێرەكانى كورتن (مفعولُ فَعولن)، ئەمەش لەسەر یەك كێش و یەك قافیەيە، قافیەي دەنگى (مبم) ه (حەیاتم، وەفاتم، بەتەماتم... هتد) ئیتر دێرە شیعەرە درێژ و كورتەكان بەیەكترییەوه لێكندراون و بەسەر یەكەوه دەخوێنرێنەوه. بەم چەشنە موستەزادەكە دەتوانرێ بەسە جۆر بخوێنرێتەوه. یەكەمیان هەمووی بەسەریەكەوه، دوو میان دێرە درێژەكان بەتەنیا، سێیەمیان دێرە كورتەكان بەتەنیا. ئەم كارە دیارە وەستاوییەكی پێویستە، شاعیری بەدەسلات ئەبێ ناتوانێ ئەم بابەتە هونەرە كلاسێكییە بەبەرھەمی شیعەری خۆی ببەخشێ.

موستەزادەكە بەم دێرانیە دەست پێ دەكا:

ئەي تازه جەوان پیرم و ئوفتادەوو كەوتووم

تا ماوه حەیاتم

دەستی بەدەرە دەستی شكستەم كە لە دەس چووم

قوربانى وەفاتم

تۆ یوسفی نەو حوسنى لەسەر میسرى جینانى

من پیرم و فانی

لەم كۆلبەیی ئەحزانە نە زبندووم و نە مردووم

هەر وا بەتەماتم

۴- تاك (فەرد): بریتییە لە دێرە شیعەریك (لە نیوہ دێری یەكەم و نیوہ دێری دووہم) پێك هاتووہ. ئەم بابەتە شیعەرە بۆ قسەییكى نەستەق یا پەندێكى پێشینان یا بیرێكى فەلسەفى یا وێنەییكى جوان بۆ ژن و دلدارى و وەسفى سروشت دادەنرێ.

نالی لەم جۆرە شیعەرە تەنیا (تاك) یكى هەيە:

سەوتى نەغمەي بلبەلە یا چەچەهەي خرخابیە

دەنگى سۆلە یا لە ژێر پێی نالەنالی (نالی) یە

تەركیبى ناوہوى شیعری نالی

شیعەری نالی و هەموو شیعەری كلاسێكی ئیسلامەوی لە رووی روخساری ناوہوى ئەم ئەدگارانیە خوارەوی هەيە:

۱- دێرە شیعەری غەزەل یا قەسیدە دەكرێ بەدوو پارچە: یەكەمیان نیوہ دێری یەكەم (سەدر) و دوو میان نیوہ دێری دووہم (عەجز) ی پێ دەووترێ.

۲- غەزەل یا قەسیدە یا هەر بابەتێكى تری شیعەر لە رووی كێشەوه لە یەكەمیان دێرە شیعەرەوه تا دوایی هەمووی لەسەر یەك كێش دەبێ، كێشەكان پێرەوی عەرۆز دەكەن، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا دەتوانرێ بەپێوانەي سیلاب (كەرت) بکێشێت بەتایبەتی ئەو شیعەرانیە لەسەر كێشە سووكەكانی عەرۆز دانراوون، وەكو ئاشكرایە لە شیعەری كلاسێكی كوردی ئیسلامەویدا بەزۆری ئەو كێشە سووكانە بەكار دەهێنرێن، چونكە لەگەڵ زمانی كوردی دەگونجێن.

۳- هەندێ جار نالی دێری شیعەر دەكا بەچوار كەرت، واتە هەر نیوہ دێری دەكا بەدوو كەرت، دوایی هەموو كەرتەكان وەستانیان تێدا دەبێ و لەسەر یەك قافیە دەبێ. واتە نیوہ دێری یەكەم دوو قافیەي دەبێ، وە نیوہ دێری دووہمیش دوو قافیەي دەبێ؛ دوو قافیەكەي نیوہ دێری یەكەم و قافیەي یەكەمی نیوہ دێری دووہم لەسەر یەك كێش و یەك دەنگ (تیپ، حەرف) دەبێ، وە قافیەي دووہمی نیوہ دێری دووہم دەبێتە قافیەي بنچینەیی شیعەرەكە، وەكو لەم غەزەلەي لای خوارەوه دەبینرێ:

سۆفی چیبە ئیشی تۆ هەر كایە حەشیشی تۆ

عاشق وەكو ریشی تۆ هەوساری لەكن پەشمە

چەند واسبە ئەم زبەنە ئەفلاکی تێدا پەهنە

ئەجیالی لە لا عیبەنە ئەدواری لەكن پەشمە

(نالی) كە قەدەح نۆشە مەستانە و سەرخۆشە

خامۆش نەمەد پۆشە ئەسەاری لەكن پەشمە

بۆ دیارکردنی نرخى هونەری ئەم غەزەلە لە رووی ئاواز و ریتیمەوه و کاریگەری بەسەر گوێی مۆسیقییەوه لە بابەت وێنەي بیناسازی دەرەوهی شیعەرەكە دەتوانرێ بەم جۆرەش تۆمار بكرێ:

سۆفی چیبە ئیشی تۆ

هەر كایە حەشیشی تۆ

عاشق وەكو ریشی تۆ

هەوساری لەكن پەشمە

چەند واسبە ئەم زبەنە

ئەفلاکی تێدا پەهنە

ئەجیالی لە لا عیبەنە

ئەدواری لەكن پەشمە

(نالی) كە قەدەح نۆشە

مەستانەوو سەرخۆشە

خامۆش نەمەد پۆشە

ئەسەاری لەكن پەشمە

۴- یه‌کێ له ئەدگار و خاسییه‌ته ههره گزنگه‌کانی شیعری نالی به‌گشتی ئه‌وه‌یه ههر دێرێکی له مانادا سه‌ریه‌خۆیه، واته گیانی چیرۆکی و زنجیره‌ی بیری به‌ستراو به‌یه‌که‌وه که‌مه، ههر ئه‌وه‌ش بۆته هۆی ئه‌وه‌ی شیعره‌کانی پاش و پێش بکری. ئه‌گه‌ر هه‌ندێ دێره شاعر له‌ غه‌زه‌لیک یا قه‌سیده‌بێتکدا بکه‌ون هه‌ست به‌بۆشایی جیگه‌ی ناکرێ، بۆیه ههر دێره شاعرێک له‌ شیعری نالی ده‌شی بێت به‌ وته‌بێکی جوان، یا قه‌سه‌بێکی نه‌سته‌ق، یا وینه‌بێکی ره‌نگین. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌ هه‌ندێ له‌ غه‌زه‌له‌کانی نالی و به‌تایبه‌تی له‌ قه‌سیده‌کانیدا هه‌ست به‌زنجیره‌ی بیری واته به‌سه‌رهات و گێڕانه‌وه‌ی رووداو ده‌کرێ. رووداو‌ه‌کان زۆرن به‌یه‌که‌تری ده‌به‌ستریته‌وه و هیکایه‌تیکیان لێ دروست ده‌بێ. واته ئه‌م چیرۆکانه گیانی شاعرین تیدا هه‌یه.

۵- له‌ زۆریه‌ی غه‌زل و قه‌سیده‌کانی نالی به‌پێی ده‌ستووری شیعری کلاسیکی له‌ دێری دوا‌ییدا نازناوی شاعیر تۆمار ده‌کرێ، به‌زۆری ناو هه‌تانه‌که له‌ دێری دوا‌یی شیعره‌که ده‌بێ. ئه‌وه‌ی لێره‌دا پتویسته بوترێ له‌ هه‌موو دیوانی نالیدا ته‌نیا چه‌ند غه‌زل و قه‌سیده‌بێتک شاعیر نازناوی خۆی نه‌هه‌تانه‌وه. ئێمه‌ وای بۆی ده‌چین ره‌نگه شاعیر له‌م شاعرانه‌شدا نازناوی خۆی هه‌تانه‌ بێ، به‌لام ئه‌و دێره شاعرانه که‌وتین.

کێشی شیعری نالی

نالی پێره‌وی شیعری کلاسیکی ئیسلامه‌وی کردووه له‌ رووی کێشه‌وه، هه‌موو شیعره‌کانی به‌به‌حری سه‌رووزی کێشاهه، له‌وانه به‌شی ههره زۆری غه‌زه‌له‌کانی له‌سه‌ر کێشی هه‌زه‌ج و هه‌ندێ له‌و که‌متر له‌سه‌ر کێشی ره‌مه‌لن. له‌ کێشی موزاریع هه‌شت غه‌زه‌لی هه‌یه، له‌ کێشه‌کانی ره‌جه‌ز و به‌سیت و ته‌ویل له‌ هه‌ریه‌که‌یان غه‌زه‌لیکی هه‌یه.

له‌ناو قه‌سیده‌کانی شاعیردا پێنجیان له‌سه‌ر کێشی هه‌زه‌جن، له‌ کێشی موزاریع و ره‌مه‌لدا له‌ هه‌ریه‌که‌یان دوو غه‌زه‌لی هه‌یه، تاکه قه‌سیده‌بێتکیش له‌ کێشی موجه‌سه (مجتث)، موسته‌زاده تا‌قانه‌که‌ش له‌سه‌ر کێشی هه‌زه‌جه، هه‌رچی تاکه دێره شاعیریه‌که‌ی شاعیریه‌سه له‌سه‌ر کێشی ره‌مه‌له.

قافییه‌ی شیعری نالی

غه‌زل یا قه‌سیده له‌ رووی قافییه‌وه، نیوه دێری یه‌که‌م و نیوه دێری دووه‌می دێری یه‌که‌م له‌گه‌ڵ نیوه دێری دووه‌می هه‌موو دێره‌کانی شاعر تا دوا‌یی له‌سه‌ریه‌ک قافییه‌ ده‌بن.

قافییه له‌ لای نالی و شاعیرانی دوا‌ی ئه‌و ده‌کرێ به‌دوو به‌شه‌وه:

۱- قافییه‌ی ساده: ئه‌و رێزه‌ و شانیه‌یه که‌ تیبی (ده‌نگی) هه‌ره دوا‌یی، واته یه‌ک تیب یا دوو، یا سێ، یا چوار، یا پێنج وه‌ک یه‌ک ده‌بن، به‌مه‌رجێ ئه‌م تیبانه‌ له‌ بزوتین و بێ ده‌نگ پێتک دین، ئه‌گه‌ر له‌ شیعری نالی ورد بیه‌نه‌وه ده‌بینین قافییه‌ی وای هه‌یه ته‌نیا له‌سه‌ر یه‌ک تیب دامه‌زراوه، وه‌کو (ا)، (ز)، هی واهی هه‌یه له‌سه‌ر دوو تیب، وه‌کو (شا)، (ار)، له‌سه‌ر سێ تیب، وه‌کو (ادا)، (ارم)؛ له‌سه‌ر چوار تیب، وه‌کو (بهنه)، (سه‌ندی)؛ له‌سه‌ر پێنج تیب، وه‌کو (اییکه)، (ایه‌وه).

۲- قافییه‌ی قورس: هه‌ندێ شیعری نالی قافییه‌یان بریتیه‌یه له‌ وشه‌بێتک یا رسته‌بێتک، یا نیوه رسته‌بێتک له‌ هه‌موو دێره شیعره‌کاندا وه‌کو خۆی دووباره ده‌بێته‌وه، پێش ئه‌و قافییه‌یه قافییه‌بێتکی دیکه‌ی ئاسایی هه‌یه وه‌کو بلبیتی ئه‌مه قافییه‌ی یه‌که‌مه، ئه‌وه‌ی تر قافییه‌ی دووه‌مه، یا ده‌توانین (پاش قافییه‌) شی پێ بلبتین. به‌م جوژه قافییه‌ی یه‌که‌می ئه‌م بابته شاعرانه وه‌کو قافییه‌ی ساده وایه و له‌ هه‌موو شاعرێکی کلاسیکیدا هه‌یه وه‌کو له‌ پێشه‌وه با‌سمان لێوه کرد.

ئێتر ده‌کارین زاراوه‌ی قافییه‌ی قورس بۆ ئه‌م جوژه شیعره به‌کار بێنین. لای نالی ئه‌م جوژه قافییه‌یه زۆره، وه‌کو لای خواره‌وه ده‌که‌ونه روو:

(أ) قافییه‌ی یه‌ک وشه‌یی، وه‌ک به‌کاره‌یتانی ناو، وه‌کو (باز)، (کچ)؛ یا پاشکۆکانی ناو، وه‌کو (ئه‌ز)، (من)، (قوربان)؛ یا فرمان، وه‌کو (ده‌کا)، (بوو)، (هه‌یه).

(ب) قافییه‌ی رسته و رسته‌ی ناته‌واو، وه‌کو (ئه‌مشه‌و)، (نه‌بوو)، (له‌کن)، (په‌شمه)، (موچه‌رره‌د بێ)، (زولفه‌ینی)، (ده‌وێ)، (نه‌ما باس)، (نیسه‌ باس)، (ده‌خۆم)، (ناده‌م)، (بێ تو)، (به‌عه‌به‌س).

له‌وانه‌یه به‌ره‌مه‌می نالی له‌مه زیاتر بوو بێ و ئه‌و به‌ره‌مه‌می له‌ دیوانی نالیدا چاپ کراوه ره‌نگه هه‌مووی نه‌بێ. به‌لگه به‌ده‌سته‌وه هه‌یه بۆ ئه‌م که‌موکوپیه:

۱- شاعیره کلاسیکه‌کانی قوتابخانه‌ی ئیسلامه‌وی هه‌ولیانداوه به‌شی هه‌ره زۆری تیبه‌ه‌کانی (ده‌نگه‌کانی) ئه‌لف و بیتی کوردی و عه‌ره‌بی بکه‌ن به‌قافییه، له‌م رووه‌وه مه‌لای جزیری (۱۵۶۷-۱۶۴۰) له‌پێش نالی و ئه‌حمه‌د حه‌مدی ساحه‌بقران (۱۸۷۸-۱۹۳۶) له‌دوا‌ی نالیدا به‌شی زۆری ئه‌و ده‌نگانه‌یان کردووه به‌قافییه‌ی شیعره‌کانیان له‌م لایه‌نه‌وه ده‌وله‌مه‌ند بوون، به‌لام له‌ دیوانی نالیدا قافییه‌ی هه‌ندێ تیبی ئه‌لفبای کوردی و عه‌ره‌بی وه‌کو (پ، ج، خ، ز، ش، ص، ض، ظ، ع، غ، ف، گ، ل) نابینرین، ره‌نگه قافییه‌ی ئه‌م هه‌موو ده‌نگانه یا هه‌ندیکانی هه‌بووبێ به‌لام ون بووبن.

۲- به‌پێی ده‌ستووری شیعری کلاسیکی کۆن زۆریه‌ی شاعیران له‌ بابته ناوه‌رۆکه‌وه شیعری مونا‌جات (ئیلاهیاتیان) هه‌یه، ته‌نانه‌ت دیوانه‌کانیان به‌م جوژه شیعره ده‌که‌نه‌وه، که‌چی لای نالی دوو قه‌سیده‌ی نه‌عت (مه‌دح و ستایشی پێغه‌مه‌به‌ر)ی هه‌یه، که‌چی مونا‌جاتی نیبه. ره‌نگه بی‌رمان بۆ ئه‌وه بچن له‌ نه‌عه‌ته‌کانیدا هه‌ست به‌وه ده‌کرێ مونا‌جاتی تیدا بێ، به‌لام ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نی شاعیر شیعری مونا‌جاتی وتین.

له‌ بابته روخساری شاعر و هونه‌ره‌کانی دیکه‌ی شیعری کلاسیکیه‌وه نالی هه‌ندێ لایه‌نی پشت‌گۆی خسته‌وه و له‌ دیوانی شاعیریدا ته‌رجیع به‌ند و ته‌رکیب به‌ند و چوارین و هی دیکه‌ش به‌رچاو ناگه‌ون. ئینجا ئه‌گه‌ر له‌ دیوانی نالیدا ته‌نیا چوارینێکی فارسی هه‌بێ، ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نی چوارینی به‌زمانی کوردی هه‌یه. ئێمه باس له‌ نالی ده‌که‌ین وه‌کو شاعرێکی کورد.

۳- دیوانی نالی سه‌رچاوه‌بێتکی ده‌وله‌مه‌ند و له‌باره بۆ روونکردنه‌وه‌ی هه‌ندێ لایه‌نی ژبانی تایبه‌تیی

خۆی له نیشتماندا، کهچی ئەو دیوانە ناتوانی ترووسکاییینیک بخاتە سەر ژبانی ئەم شاعیرە لە شام و ئەستەموول که زۆر گرنگە بۆ ناسینی شاعیر. ئەو ماوە کەمە لە دوو جێیە ژیاوە لەوانە یە شیعری وتیبی بەلام لە ناوچوو بن، وەکو گەلی لە شیعەرەکانی حاجی و شاعیرانی کوردستانی باکوور، بەلام لەگەڵ ئەو هەشدا شیعریکی کەمی حاجیمان پێ گەیشتوووە لە ئەستەموول یادی کوردستانی کردۆتەووە.

بەشی هەوتەم

ناوەرۆکی شیعری نالی

ناوەرۆکی شیعری نالی بەگشتی ئەو مەبەسانە یە کە لە ئەدەبی کلاسیکی ئیسلامەوی (غەزەل و قەسیدە) ی ئەتەووە موسولمانەکانی رۆژەهەلاتی ناوەراست دەبینین. ئەوەی داھینان و نوێ بێ لای شاعیر ئەو یە بەزمانی کوردی لە کوردستانی باشووردا شیعری بەرزی دروست کردووە، یا راستتر زمانی کوردی لە ناوچە یەدا کردووە بەزمانی شیعریکی بەرز. سروشتی کوردستان کاریکی گەورە ی کردۆتە سەر شاعیر، بۆئێوە شاعیر لەو هەدا دەبینی رۆخسار و فۆرمی نوێی هیناوەتە ناو ئەدەبی کوردییەووە و بەشداری لە پەرەسەندن و پیشکەوتنی شیعری ئیسلامەوی کردووە، هەرچی ناوەرۆکی شە جەووەری تایبەتی خۆی هە یە و سیمای ئەتەوویی لە شیعریدا ئاشکرا و دیارە.

لەم ماوە یەدا جیتی خۆیەتی نوێشکی ناوەرۆکی شیعری نالی رۆون بکرتیتەووە. بەپیتی مەبەسەکانی بەرھەمی ئەدەبی، وەکو لە لای خوارەووە دەکەوونە بەرچاو.

یادی نیشتمان

نیشتمانپەرەری شاعیریکی وەکو نالی لە ناوچە ی کوردستانی باشووردا لە نیوێ ی بەکەمی سەدە ی نۆزەدەمدا ژیا بێ لە چوارچێوە ی (زمانی کوردی) و (یادی نیشتمان) ناچیتە دەرەووە، ئەو ی جیتی باوەر و متمانە بێ ئەو یە نالی هەستی بەو کردووە ئەتەووە کە ی ماف خوراو، لە بەر ئەو دواکەوتوو، بەلام رەنگدانەووە ئەم هەستە ئاشکرا و رۆون و دیار نییە، وەک لە لای دوو شاعیری دیکە دا دەبینی خانێ (۱۶۵۰-۱۷۰۷) کە لە پیش ئەو دا ژیاو، یا حاجی (۱۸۱۵-۱۸۹۷) کە لە دوای نالی لە ژیا ندا بوو.

ئەو پەری نیشتمانپەرەری نالی لەو هەدا دەرە کەو ئی کە رێچکە ی شیعری کوردی لە رۆوی زمانەووە شکاندوو، بەو ی دیالیکتی کرمانجی خوارووی زمانی کوردی کردووە بە زمانی شیعریکی بەرزی بێ کەموکووری کە لە غەزەل و قەسیدە دا بەرچاو دەکەو ئی. شکاندنی ئەم رێچکە یە لە بەر ئەو نەبوو نەیتوانیووە شیعەر بە زمانەکانی دیکە بلی، بە لێکو وای بە باش زانیووە زمانی ئەتەووی خۆی بکا بە زمانی شیعریکی رەسەن و پڕ لە هونەر، لەم لایە ئەو دەلی:

تەبعی شە ککەر باری من کوردی ئەگەر ئینشا دەکا

ئیمتیحانی خۆیە مەقسوودی لە عەمدا وا دەکا

جگە لەو ی مەبەسی شانازیکردن (فەخر) یە کێکە لە مەبەسە دیارەکانی شاعیرانی رۆژەهەلاتی ناوەراست و لە بەرھەمەکانی ئیادنا بەرپوونی راستگۆییان دەکەو ئیتە بەرچاو، کەچی نالی شاعیری بەت و خەیا لێ شیعری لە زمانی قەومی خۆیدا دەکا بە مەبەس و دەلی ئەو شاعیری بەتە توانای ئەو ی هە یە

ته ماشای ده‌کن تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی تیتی ده‌رین:

ریشه‌که‌ی پان و درێژه بۆ ریا خزمهت ده‌کا

زاهیره هه‌ر که‌س له توول و عه‌رزى ریشیدا ریا

یه‌کێ له خاسیه‌ته پراکتیکیه‌کانی ده‌رویشی ئه‌وه‌یه ره‌ره‌وه‌ی میژوو بووه‌ستینی، یا بزوتنه‌وه‌ی کردگار و رۆژگار رابگرێ، ناخۆشی له‌باتی خۆشی، وشکی له‌باتی تهری، مردن له‌باتی ژبان، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه ته‌عبیری (وشکه‌سۆفی) له‌ناو کورده‌واریدا هه‌یه، بۆ به‌لگه نالی له غه‌زه‌لیکیدا ده‌لتی:

فهلج که هه‌ر له‌فه‌رقی به‌شه‌ر تا ره‌گی شه‌جه‌ر

وشکی به‌غه‌یری سۆفی و عاسای نه‌مایه‌وه

هه‌ر بۆ ئه‌م مانایه له شیعریکی دیکه‌یدا ده‌لتی:

سۆفیبان هاتنه مه‌جلس وه‌ره‌قی دیده بشۆن

له‌کن ئه‌و دیمبیه وشکانه له ده‌ریا نییه باس

له شیعریکی تریشیدا نالی ده‌لتی:

ئاوی که‌وسه‌ر نۆشی سۆفی بچ که من

ئاوی ئینسان یه‌عنی ماچی ده‌م ده‌خۆم

له‌م بره شیعرا نه‌دا وا هه‌ست ده‌کرێ شاعیر هیج مه‌به‌سیکی هێرشبردنی نه‌بی بۆ سه‌ر بیروباوه‌ری ده‌رویشی ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ به (وشک) یان داده‌نج. ده‌رویش که به‌ته‌مای ئاوی که‌وسه‌ر بچ، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی ئه‌م دنیا یه‌ی ناوی، بۆ ئه‌وه‌ی له دنیا ی ترده‌ها ته‌تایه‌ بژی، ئه‌مه بیروباوه‌ره، بچ گومان نالی خۆی نانیته‌ ریزی ده‌رویشان و به‌ته‌مای ئه‌وه نییه‌ واز له دنیا بینی بۆ ئاوی که‌وسه‌ر، چونکه ئاوی ده‌می خۆشه‌ویست ده‌خواته‌وه، واته ماچی ده‌م ده‌کا و جارێ بیری له ئه‌وه‌ی دیکه نه‌کردۆته‌وه.

نالی له شیعریکی تریدا چاوه‌نۆری ئاوی که‌وسه‌ریش رده‌ته‌وه، ئه‌وه‌ی به‌لای شاعیره‌وه گرنه‌ ئه‌وه‌یه ده‌رویش له‌و کاته‌ی وا ده‌رده‌خا چاوه‌نۆری ئاوی که‌وسه‌ره ئه‌گه‌ر ماچی ده‌ست بکه‌وی خۆی له‌سه‌ر به‌کوشته‌ ده‌دا، یا ئه‌گه‌ر خوارنی به‌تام و خۆشی بۆ ناماده بکری ده‌یقۆزیته‌وه. وه‌کو شاعیر بۆی ده‌چێ خه‌لۆته‌ گرتنی ده‌رویش به‌راستی نییه، هه‌ر بۆنی به‌هار بکا له خه‌لۆته‌ دپته‌ ده‌ری:

سۆفی ریا به‌ خه‌لۆته‌ی بۆنی به‌هاری کرد

هاته‌ ده‌ری له سایه‌ی چایه‌ر هه‌سایه‌وه

نالی شیعریکی حه‌وت دپری داناوه‌ تایبه‌ته به‌بزوتنه‌وه‌ی ده‌رویشی و، وا ده‌رده‌که‌وی بۆ شیعریکی سه‌نه‌یی هۆنییه‌ته‌وه. له‌وتیدا بیروباوه‌ری خۆی ده‌رده‌پری به‌رامبه‌ر دیوی ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه. ده‌رویش به‌گه‌شتی کاربگه‌ری بووه بۆ سه‌رکردن و وه‌ستاندن کۆمه‌ل که له ئه‌نجامدا بووه به‌هۆی دواکه‌وتنی له‌ رووی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌وه:

بنواړه وشکه‌سۆفی و ره‌قسی به‌هه‌له‌هه‌له

دیسان له به‌حری وشکی هه‌وا که‌وته پین مه‌له

یه‌کێ له خاسیه‌ته‌کانی ده‌رویشی بۆ کوشتنی کات ئه‌و ده‌مانه‌یه که به‌زیکر و ته‌هلپه‌له و های هووی و خالگرتن ده‌یه‌نه‌ سه‌ر. لێره‌دا نالی وینه‌ی ئه‌و بزوتنه‌وه‌ فیزیکیانه له هه‌له‌په‌رین و سه‌ما ده‌کیشی که ده‌رویش له حه‌لقه‌ی زیکر و خالدا ده‌یانکا و له‌گه‌ل پین مه‌له به‌راووردیان ده‌کا نه‌ک له زه‌ریای ته‌ردا، شاعیر له هه‌وای وشکدا ئه‌م کاره ده‌بینی، دیاره وشکی له لای نالی یه‌کیتکه له خاسیه‌ته‌کانی ده‌رویشی. ئه‌م کاره وینه‌ی راسته‌قینه‌ی ته‌مه‌لییه، شاعیر ده‌یه‌وی هه‌موو مرۆفیک کار بکا، زه‌وی پتوبسته بکیتلری، به‌لام له سایه‌ی ده‌رویشیه‌وه که بیروباوه‌ری ته‌مه‌لی و ئیش نه‌کردن بلاو ده‌کاته‌وه هه‌مووی بووه به‌مرگه‌وت یا کاولگه:

ئه‌م ئه‌رزه مه‌زعه‌ی عه‌مه‌له و گولخه‌نی ئه‌مه‌ل

هه‌ندێ بووه به‌مه‌سجید و به‌عزی به‌مه‌زه‌له

نالی له‌و کاته‌ی زه‌وی کردوه به‌مه‌لبه‌ندی کارکردن و هیوا و ئامانجی ئاده‌مزاد له پیناوی ژباندا، مرگه‌وتی کردوه به‌به‌لگه‌ی بی‌ کاری به‌هۆی کۆلکه مه‌لایانه‌وه، دیاره گووفه‌کیش به‌لگه‌ی ویرانی و پیسی و دواکه‌وتوویییه. بی‌ گومان لێره‌دا نابێ مه‌به‌سی نالی به‌ته‌واوی ره‌تکردنه‌وه‌ی مرگه‌وت بچ، چونکه ئه‌مه له‌گه‌ل راستیی ناوه‌وه‌ی شاعیر ناگۆنجی، به‌لکو مه‌به‌سی ئه‌وه‌یه نابێ عیباده‌تی ناو مرگه‌وت درێژه بکیشی و هه‌موو کاتی ئاده‌مزاد قووت بدا و نه‌توانی کار بکا و له ئه‌نجامی کاردا بژی.

ئینجا شاعیر وینه‌ییکی کاربکاتۆری شیخ ده‌کیشی به‌خۆی و ریشیه‌وه و به‌چاوتیکی نزم و قه‌شمه‌ری ئامیزه‌وه ته‌ماشای ده‌کا به‌وه‌ی ئه‌م هه‌موو خه‌لکه، ژن و پیاوه پیس و پۆخل و ته‌وه‌زه‌له به‌هه‌له‌په‌رین و خۆبادان به‌دوای که‌وتوون و ئه‌ویش وه‌کو که‌له‌گا رپه‌رییان ده‌کا:

شیخم چ گه‌رمه حه‌لقه‌یی زیکرت به‌ره‌شه‌لک

حالی ئه‌مانه خۆ به‌جه‌نابت موحه‌وووه‌له

دائیم له دووته مینگه‌لی ژن و نیرگه‌لی پیاو

به‌م ریشه‌وه له پیشه‌وه بووگی به‌سه‌ر گه‌له

نالی ته‌نیا به‌وه ناوه‌ستی؛ به‌لکو به‌ئه‌وه‌یه‌ری دوو‌روویی و ناراستی ده‌رویش ده‌رده‌پری؛ به‌وه‌ی له‌گه‌ل رۆژگاری نامه‌رد به‌راووردی ده‌کا و ده‌یانخاته به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک و له‌دواییدا ده‌یانکا به‌هاوبه‌ش. رۆژگار ده‌کا به‌پیرێزنیکی رزیو و نزم و عیار و ده‌ل، شیخی ته‌ریقه‌تیش ده‌کاته پیره‌میردیک، هه‌ردوکیان ده‌بن به‌ژن و می‌رد و زینده‌گانیبان و ماره‌بی و شاهیدیش له ناوه‌وه نییه.

دوینا مه‌حه‌للی که‌ون و فه‌سادیکه خیره‌دوون
مه‌علومه‌ چه‌ند موحه‌بیه له چ عه‌یباره چه‌ند ده‌له
تۆ شیخ و ئه‌و عه‌جوزه عه‌جه‌ب دۆستی یه‌کترن
بی‌ شاهید و نیکاحه دیاره موغامه‌له

له سهر سهری شاعیر دابنې بۆ په پښه وه، ههروهها له شیشی دهکاته ټو تهخته ی شهو له سهری دهخه وئ. ټه وندنه گیرۆده ی حه بیبه یه ټاره زوو دهکا یئ له دلئ بنئ، گیانیسی که مایه ی ژیانیه تی ټه گهر هی ټه وه، هه موو کاتیک ده توانئ بیبانه وه.

له دلداریدا ټه نجامی دلدار و دلبر یهک ده بی، نالی و حه بیبه یه کتری ته و او ده که ن جا با گه وره بی و بلندیبه که هه مووی بدرئ به حه بیبه و بچووک ی و نرمیبه که ش هه مووی بدرئ به شاعیر، یا خود به شیوه بیکی دیکه گه وره بی و بلندیبه که هه مووی بۆ حه بیبه بی به رامبه ره که شی که (هیچ) ه بۆ شاعیر بی نیته وه. ټه مه به لای شاعیره وه (بوون) و (نه بوون). له دپری داهاتودا نالی ټه م بوون و نه بوونه به شیوه بیکی هونه ری زیاتر روون دهکاته وه و ده لئ: تو، واته حه بیبه گولئ سووری غونچه بیکی تازه پشکووتوی، هاوسه رت بای شه ماله و له به هار یا له ژیان ی به هاریدای، به لام من زه رد هه لگه راوم و له پاییز یا له ژیان ی پاییز بام، گر و گلپه ی ټاگر هاوړئ و هاوده می منه. نالی حه بیبه ی کردووه به گولئ سووری تازه پشکووتوو، به لام خۆی کردووه به شتیکی دیاری نه کراوی که ساسی زه رد. لیتردها مه به سی شاعیر ټه وه یه خۆی بکا به (مۆم) یا (په پوله) وه کو له مانای شیعه ره که دا ده رده که وئ به بی ټه وه ی ناویان با. نالی ده لئ حه بیبه گولئ سووری غونچه ی تازه پشکووتوو و هاوسه ری بای شه ماله که ده بیژوینی و ده بله ری نیته وه گه شه ی زیاتر ده بی، ټه مه (بوون) و (ژیان) ه، به لام شاعیر مۆمه هاوړئ زمانی ټاگره، یا په پوله یه و هاوده می ټه و گرپه، له هه رددو باردا به رامبه ره به حه بیبه (نه بوون) و (مردن) ه، یه که میان ده توتیه وه و نامینی، دووه میان ده سووتی و ده بی به زوخال.

له دوا ی ټه مه شاعیر ده یه وئ وینه بیکی تر یا رهوشتیکی تر بۆ (بوون) و (نه مر) که که دلبره که به تی دروست بکا. ټه ویش ټه وه یه ټه م نازه نینه له خۆیدا زۆر ناسکه، به لام کرده وه کانی قورسن و ټازاری خه لکی ده دن:

شاهیتنی دیده بازه، مهستی شهرابی نازه
دلدار و دلنه وازه، دلکیش و دل فریبه
ټه و تیفله خورده ساله، هه رچه نده وهک غه زاله
ټه ما که هاته نه خچیر، شیر سه ولت و مه هیبه
دل په ی دهکا نیگاهی سه همی مؤزده ی سیاهی
ره مزی هه موو به لایه، غه مزه ی هه موو موسیبه

له وه سفی دلبردا نالی له چاویازی ده گه ری، له شاهیتندا ټه و بالنده چا وانه دا ده بدؤزیتته وه، له گه ل یاره که ی به رامبه ری دهکا، دلئ مه ست و سه رخۆش بووه به شه رابی ناز و عیشوه و له خۆبایی نه وه کو شه رابی ټاسایی. ټه و یاره خاوه ن دل و دلاوه ر و عاشقه، ټارامی دلئ شاعیره و خۆشی ده گه یه نیته گیان، دل دهکاته وه و رایده کیشی و جار جاره ش هه لئ ده خه لئ تیئ. یارم هه رچه ند ته مه نی بچووک و منداله و ناسک و نه رم و نازداره وه کو مامز ده بی خۆی نیچیر بی و راو بکری، به لام که ده چیتته راووشکار وه کو

شیر به توانا و هیز و هیه ته، به سام و ترسینه ره، دیاره لیتردها مه به سی راوکردنی عاشقه. دلئ ټه و عاشقه کون دهکا به نیگیایک که له م روانینه تیریک که برژانگی ره شیبه تی ده رده په ری و دلئ عاشق ده سم، بزوتنه وه نه بینی و دا پوژشراوه کانی که وه کو ته لیسم و ایه کاره سات و گرفتاری و ره نجه ری بیبه بۆ عاشق و، تیری چاوه کانیسی هه موویان به ناو دل که جه رگه ی مه به سه ده کون و ده یسمن.

نالی له م هه موو کاره ساته ی به سه ر دلیدا هاتوو و تیره باران کراوه به رووداویکی خۆش و به خسته وه ر داده ئی، چونکه ټه م ټازاره له ټه نجامی دلداریه، که دلدار ی بی مانای ټه وه یه ژیان هیه، به لام ټه گه ر دلدار ی نه بی مانای وشکی و مردنه. له به ر ټه وه یه قسه له گه ل چاوی خۆی دهکا و پیی ده لئ تو پر له په شیمانی و ټه فسوس و داخی گرانی، دلئیش پر له غه م و غه رامه ته له به ر دلدار ی، ټه مه به ختیاریه بۆ من، له به ر ټه وه تو فرمیسک بۆ وشکه سوئی پر تزه چونکه له م ژیانه ته ر و ټاوداره ی دلدار ی بی به شه.

ټه ی چاوی پر نه دامهت، دل پر غه م و غه رامهت

بگری که وشکه سوئی، له م فه یزه بی نه سیبه

له پاش ټه مه نالی له گه ل ته نیایی قسه دهکا، ټه و ته نیاییه کی و بی دهنگی نیسه، به لکو ته نیایی بیکیه ټازاوه و ته نگوچه له مه ی دلدار ی ده نیته وه، دوژمانیه تی ده خاته ناوه وه، نیجا له گه ل سیما قسه دهکا، ټه و سیما یه ی خۆی به ره نکیک ده نوینی وه کو چۆن هیه و یا به بی ټه وه ی رووتوش بکری و، ده لئ پیوسته زه ردی رهنگی تو ټه و زه ردیه بی که عاشق هیه تی، نه وه کو ټه و زه ردیه ی تاوانبار هیه تی. ټه وه ی ټاشکرایه ټه وه یه عاشق و تاوانبار هه رددو کیان رهنگیان زه رد ده بی. یه که میان له به ر عشق و دلدار ی، دووه میان له به ر ترس و خه جاله تی، جا تو زه ردی عاشقان به نه وه کو زه ردی ریگر و ټه شقیای به ده خت.

ټه ی خه لوه تی مورابی، بی رهنگی خود نومایی

رهنگ زه ردی عاشقی به، نهک زه ردی رووشه قی به

نالی سه ر دهقی ټه م غه زه له ی به ناوی حه بیبه ی بوکی شیعه ریبه وه شکانه دووه، به ناوی ټه ویشه وه کو تایی بی هیناوه.

(نالی) له بی حه بیبه، هه م تیه هه م ته بیبه

خولاسه وو له ییبه، فه رمانه ری له بی به

شاعیر هه ولی داوه جوانیه کانی که له حه بیبه دا هیه له دم و لیوی کو بان بکاته وه و ده لئ دم و لیوی حه بیبه به بۆن عه تر و عه بیرن، له دلدانه وه و ټاراسته کردنی خه لکی بۆ کاری چاک پزیشک و حه کیمن، پاک و ساف و بی غه شن، واته قسه ی بی تام و بۆیان لی درناچی، هه روه ها به هۆش و پر بیر و هوشیار و خیرخوان، واته قسه ی قوول و پر مانا و ماقوول لیبان دیتته ده رده، له به ر ټه وه یه ده بی سه رت دانوینی و خزمه تکاری هه موو فه رمانیکی بی که له م دم و لیوه دپته ده ری و ټاره زوو ده کان جیبه چی بکه ی.

سروشستی دلدارى له شيعرى ناليدا وهك دياردهيبيكي زهمينيى دوور له دلدارى سوڤيزمى دهكهويته روو، بهشى زورى هه ناسه يبيكي ره شيبيني پيوه دياره، لهو كه متر پيوه ندى به ده ستبازى و ماچوموچوه هه يه.

وهساف

سروشست و هه ستي دهروون به كترى ته واو دهكهن، له غه زه لى كورديدا هم جوړه شيعره به گشتى و له لاي نالى به تاييه تى رهونه قيكى ناسكى رومانتيكى هه يه. جوانيى سروشتى كوردستان هه ويبيكي گرنكى شيعرى نالييه، هم سروشته دهوله مند و رهنگينه، شاعير هه ندى له ديارده تاييه تاييه كانى سروشتى كوردستان له شيعريدا به كاربان دهه يتي.

نالى به كجار پابه ندى سروشته و هه رگيز بهوشكى وهى ناگرى، بهلكو هه ندى جار چهنده ديمه نيكي رهنكاورهنك و هه مه جوړ له نيگارتيكدا كو دهكاته وه و ورد و درشتى هه و سروشته ده جوړليني:

گوډ تاجى له سهر ناوه چه مهن مه خمه لى پوشي

هات موژده كه خيلعت گه يبييه بهر به موباهات

گوډ پشكووتووه، زهوى فهرشى سهوزى پوشيوه، هم جلوبه رگه به خه لات دراوده ته زهوى، نه وهنده جوانه به له خو بيايبيو نيكيه وه خوى دنوي تي. له سهر هم خاكه رهنگينه دا بلبل و قومرى دهخوي تي، درخت حه يرانى هم ناوازن، به شنه ي باى شه مال سهر بان دهله قين:

هات زه مزه ميه يى بلبل و ناوازي قومرى

هات بادى سه با دين و دهچن عه رعه ر بانات

گوډ و گه لاي دار نه وهنده زورن وهكو نه ستيره ي ناسمان لهو دهشته دا بلاو بوونه ته وه، واته ويته ي ناسمان شهوقى زهوييه لهوى رهنكى داوه ته وه:

نه جم و شه جهر و نيرگس و نه نواري شكوفه

جيلوهى چه مهن يه عنى زه مين بوو به سه ماوات

له شيعريكي تريدا نالى هه ندى رووداوى هه ستي دهروونى خوى و نه ندامى له شى خو شه ويست له گه ل رووداوى سروشت بهرامبهر و به راوورد دهكا. له وانويه هه ست به وه بكرى شاعير هه ندى قاليى ناماده كراوى وه رگرتووه، هم راسته شاعيرانى گه وهى روزه لات له كار به دوور نين، به لام هه ر له م قابله ناماده كراوانه دا نالى وه ستايه تيبى نواندووه و ويته ي تازه ي داهيتاوه.

له م شيعره ي خواره وده دا شاعير ورده كارى له وه دا نواندووه، كه به زورى له نيوه ديري به كه مدا رووداويكى هيتاوه ته وه له هه ستيكى خوى يا نه نداميكي خو شه ويسته كه ي پيك هاتووه، له نيوه ديري دووه مدا هه ندى بزوتنه وهى سروشتى له بهرامبهر داناوه:

عاشقى بين دل ده نالى مه يلى گريانى هه يه

بين شكه هه وه ره تر يشقه تاوه بارانى هه يه

عاشقى شهيدا له دوورى خو شه ويست ده گرى و ده ناليني، دهنگى ناليني نه وهنده بلنده وهكو هه وه ره تر يشقه وايه، فرميسكى نه وهنده زوره وهكو بارانى سهر به كلاوه يه:

چاوى من ده مدهم ده ريتي ناوى ساف و خوي ني گه ش

دا بلين ده ريباي عومان دوور و مه رجاني هه يه

چاوم فرميسكيكى زورى لى ديته خوارى، هم فرميسكه هه ندى دلوي سافه وهكو تاو، هه نديكى ترى سووره وهكو خوي ني گه ش. بو زورى هينده ي زه ريبايكه، هم مه وهكو زه ريباي عومانه كه دوور و مه رجاني تيدا يه، دوور كه سپييه وهكو فرميسكه سپييه كان و، مه رجانه كه ش سووره وهكو فرميسكه خويتاوييه سووره كانى شاعير:

روومه تى وا داده پوشي نه وه پيچى زولفه كه ي

دا به رزيش پيى بلين شه معى شه بستانى هه يه

ليترده دا شاعير ده يوي به روزه شه و دروست بكا بو نه وهى سووچيكي كولمى له بريسه كه و رووناكى بكا به چرا، نه گه ر هم وينه يه ده ريكه وي تاريخييه كه به رووناكى ده گه رپته وه. خو شه ويست زولف و په رچه مى له سهر روخساريدا بلاو دهكاته وه، هم روخساره سپييه ره نه قداره به هوى قزى ره شه وه له رووناكيبه وه ده يى به تاريخى. نه وه شه ي له روومه ت و كولم كه له كه ليتنى مووه كاندا ديارن، سپى ده چنه وه، هم مه دهكاته نه و مؤمى جيه گى نوستنى شهوى رووناك دهكاته وه. ليترده شه و روزه له رووداوه كانى سروشتن. له مه وه نالى روو دهكاته ناسمان بو نه وهى له ويش شتى وا بدوزيته وه له هه ندى نه ندامانى خو شه ويست بكه ن:

ناسمانى حوسنى مه حبسووم به نه برزه و زولف و روو

دوو هيلال و دوو شه و دوو ماهى تابانى هه يه

ناسمانى جوانى دل بهر روخساربه تى، واته ده موچاو، له روخسار يشدا نه وهى سه رنجى شاعيري پاكيشاوه برزه و زولف و كولمه، دياره له بهر نه وه ش ناسمانى بين و تووه چونكه هيلال و شه و مانگ له ناسمانا ده بن. نيتر شاعير ده لى ناسمانى جوانى دل بهر وهكو ناسمانه كه ي گه ردوون نييه، چونكه هم ناسمانه ته نيا يه كه شه و يه كه هيلال و يه كه مانگى چوارده ي تيدا ده يى و به هيچ جزيتيكيش هيلال و مانگى چوارده پيكه وه ده رناكه ون، به لام ناسمانى جوانى دل بهر دوو هيلال كه دوو برزه يه، دوو شه و كه جووته زولفه كانبه تى و دوو مانگى چوارده كه دوو كولمه كانبه تى، هه موويان به جاريك كو بوونه ته وه.

شاعير له ده موچاو و ليوه كانى به ره و خوار ده بيته وه بو لاي سنگ و مه مك:

يا له بى يا سپينه شى هه ردوو به درخا دا بلينم

له على رومانى هه يه يا له عل و رومانى هه يه

ئەگەر پىساو تەماشای لىتو يا سنگى دلپەر بکا، لەعلی رومان و لەعل و رومان دەبينى. لەعلی رومان دەنكى هەنارە، بۆ سووری لىتو چونكە لەگەڵ ئەمە بەراوردی دەکا. لەعل بەمانای گۆی مەمک و هەناریش مەمک خۆبەتی، ئەمەش سنگ و بەرۆکی دلپەرە. بەشێوەیێکی تر شاعیر دەلتی: با دلپەر لىتو و سنگى بەدەرخوا و پىشانمانیان بدا، بۆ ئەوێ چاومان بەلىتو بکەوێ کە وەكو دەنكى هەنار سوورە، سنگیشی لەعل و هەناری هەبە، واتە گۆی سووری وەك لەعل و مەمكى هەناریبە.

لە پاشانا شاعیر دلپەرەكەى دەكاتە ئاژەلى كىتوی ئەوێ لە ئادەمزاد دەرویتەوێ لە ترسی پلار و توانجی رەقیبى خوو و رەوشت سەگانى.

وەحشییە لىتمان لەبەر تەعنەى رەقیبى سەگ سینەت

راستە هەرزى رووحن بۆ وەسواسە شەیتانى هەبە

لەناو كوردەواریدا ئەفسانەییكى وا لە ناووەبە لە ئەنجامى بیروباوەرى ئایینی زۆر كۆنەو هەلقولاولە، گۆیا هەموو گیانلەبەرێك، بەتایبەتى ئادەمزادێك شەیتانیكى هەبە، ئەمە رێگەى خراپە و دوودلى پىشان دەدا، ئەو كارە خراپەى مرۆف دەیکا لە ئەنجامى هاندان و رێ پىشاندانى ئەو شەیتانەبە، جا شاعیر لىتەرەدا دان بەو دادەنى كە بۆ وەسواسە و چاوەزار و دوودلى هەموو مرۆفێك شەیتانیكى هەبە، وەكو ئەو شەیتانەى دلپەر وا لى دەكا لىتمان دوور بکەویتەو.

شاعیر هیشتا وازى لەو ویتەبە نەهێناو، ئەو مێرغوزارەى ئاژەلى كىتوی تىبايە و ئەم كىتویبە خۆشەویستەكەبەتی، بى گومان ئاژەلكەش دەبى مامز بى. پىش ئەوێ باس لە سركى و جموجۆلى بکا، دەلتی:

دڵ موشەبەك بوو لەبەر ئىشان و نىشانى موژەت

حەیفە قورىان ئاخەر ئەم نىشانە ئىشانى دەوێ

چا و ئەوێ تىر ئاراستەى دلى عاشق دەكا هەمووى كون كون دەبى، وەكو پەنجەرەى لى دى، بەلام جى داخە ئەم هەموو تىرە ئاراستەى دلى بكرى چونكە هەموو برینە، برینىكى بەئىش و ئازار و دژوار.

ئىنجا شاعیر دیتەو لای مامزە كىتویبەكە و دەلتی، مامزە كىتوی بەهېچ جۆرێ ناتوانى لە مرۆف نزیك بکەویتەو و هەمیشە لى دوور دەكەویتەو، لەبەر ئەوێ بۆ ماوەى چا قوچانىكیش ناتوانى چاوى پى بکەوێ واتە لى نزیك بىتەو:

لەحزەبىك و لەمحەبىك چاوم بەچاوى ناكەوێ

كى دەلتی وەحشى غەزالە مەیلی ئىنسانى هەبە

ئىنجا شاعیر دەكەویتە وردەكارى لە وشە و مانا، بەدلپەرى دەلتی:

تۆ ئەگەر هەستى لە جى راوہستى دەهرى و كافریش

دین دەلتى بى شك قىامەت راستە هەستانى هەبە

كورد كە دەلتی (قىامەت هەستاو) مانای ئەوێ كاریكى گەلى گەورە روویداو، واتە دلپەرى شاعیر كە هەلدەستىتە سەر پى ئەوێندە جوان و بى ویتەبە وەكو رووداوىكى گەلىك گەورە روویدا، جا بۆ ئەمە كەسى خودا نەناس و كافریش باوێ بەخودا دەكەن و دەلتىن خودا هەبە، كە ئەو هەبى ديارە رۆژى قىامەتیش هەبە. لىتەرەدا هەلسانە سەر پى دلپەر لەگەڵ هەلسانى قىامەت بەراورد كراو. بى گومان چۆن كەس نىبە بلى ئەم دلپەرە جوان نىبە، هەروەها كەس نىبە بلى قىامەت هەستانى نىبە.

لە برەشەبەرىكى ترىدا نالى هەندى دياردەى سروشت وەرەگرى و بەرامبەر چەند ویتەبەرىكى هەست پىكراوى دادەنى لە لەشى دلپەرە خۆشەویستەكەى. ئەمە لەوانەبە زیادەروى زۆرى تىدایى بەوێ شتىكى يەكجار بچووك بەرامبەر شتىكى يەكجار گەورە دادەنى، بەلام سەرکەوتنى شاعیر لەوێدایە كە جەوهەرىكى لەیەكچو لە هەردوو شتى زۆر گەورە و زۆر بچووكدا دەدۆزیتەو، بەمە ویتەبەرىكى تازه دروست دەكا:

لە دوگمەى سینه دویتى نویتى شىوان

بەیانى دا سپىدەى باغى سىوان

لە خەوفى تەلەتى رۆژ هەر وەكو شىت

بەرۆ زەردى هەلات و كەوتە كىوان

كات ئىتوارە بوو، رۆژئاوا بوو، كە گرتى سوخمەى دلپەر كرايەو، رووناكى بەیانى لە باغى سىوان پەیدا بوو. واتە مەمەكەكانى سىوان، سنگى باغى سىوان، مەمەكەكانى ئەوێندە بەبرىسكە و رەوئەق بوون، ئەگەرچى رۆژئاوا بوو، بەلام سەرلەنوێ بەیانى دا بەهۆى دەرکەوتنى مەمەكەكانى. ئاوابوونى رۆژ لەبەر ئەوێبوو لە دەرکەوتنى دلپەر ترسا؛ چونكە ئەو لەو جوانتر و برىسكەدارترە بۆبە، وەكو شىت و لەبەر خەجالەتى لە جوانى يار رووشى زەرد بوو هەلات و كەوتە ناو كىوانەو.

لىتەرەشدا شاعیر مەمكى خۆشەویست لە جوانى و برىسكە و رەوئەقدا بەرامبەر بەرۆژ دادەنى، نەوێكو لە بەرامبەرەكەدا وەكو يەكن؛ بەلكو لەویش بەشەوقتەر و رووناكتر، تەنیا لەبەر ئەوێشە لە شەرمى ئەو راي كرددو. بى گومان روو زەردى رۆژیش دوو مانا دەگەبەنى، يەكەمیان بەراستى رووى زەردە، واتە رەنگى زەردە، دووهمیان خەجالەت واى لى كرددو رووى زەرد هەلگەرى لەبەر جوانى مەمەكەكانى.

دیسانەو لە رووى زیادەروىبەو (موبالەغەو) نالى باس لە فرمىسك دەكا وەك رەمزی گریان، گریانیش بەلگەى دلگوشراوى عاشقى بى چارەبە، شاعیر دەلتى فرمىسكەكانى زۆر سوێرن، فرمىسك هەرچەندە سوێر بى مانای ئەوێبە خاوەنەكەى دلسووتاو ترە. ئەم فرمىسكە بەرامبەر بەئاوى زەرىا دادەنى، ئاوى زەرىا گەلى تال و سوێر، بەلام نەوێكو زەرىا ئاسایى؛ بەلكو زەرىاى خوێ، واتە شتىكى گەلى گەلى سوێر. جا بۆ پىتەندى دانان لەنىوان ئەم دوو شتە فرمىسك و زەرىاى خوێ، چا و دەكاتە پىوانە. چاوىكى يەكجار بچووك بەرامبەر زەرىاىبىك، بەمەرچى ئەو چاوە پىوانەى هەموو ئاوى زەرىاکە بى:

دوو چاوى من كەوا كەبلى سرىشكن

دەپىوون ئاوى بەحەرى خوێ بەپىوان

لهم وینیه‌دا شاعیر له رووی په‌وانبیتزییه‌وه هه‌ول ددها زیاتر بایه‌خ به‌وشه‌ بدها، وشه‌ی (په‌شیتو) دووباره و سڼ باره ده‌کاته‌وه بۆ‌ئوه‌ی بلتی نابیی سهرزه‌نشستی ئه‌وه بکه‌ی که دل ته‌مشه‌وه په‌شیتوه، ئهم په‌شیتواوییه‌ی له‌بهر په‌رجه‌م په‌شیتوانه، واته‌ ئه‌و جوانانه‌ی سهر و په‌رجه‌میان په‌شیتواوه. له رووی هونه‌رییه‌وه هه‌ندئ جار ئارایشکردنی سه‌روقت که جوانی ده‌کا، پیچه‌وانه‌که‌ی په‌شیتوان و نارپکی هه‌ندئ جاری دیکه جوانتری ده‌کا:

مه‌که لۆمه‌ی په‌شیتوی دل که ته‌مشه‌وه

په‌شیتواوه له‌بهر په‌رجه‌م په‌شیتوان

ئینجا شاعیر ئاور له‌مه‌ی و مه‌یخانه‌ ده‌داته‌وه. خوارده‌وه‌ی مه‌ی مه‌زهی گه‌رکه، به‌لام مه‌زهی نالی ماچه، ئه‌گه‌ر ئه‌و ماچه نه‌بێ شهرباب ناخواته‌وه چونکه مه‌زهی دیکه‌ی ناوی:

شه‌رابی له‌علی رومانی له (نالی)

هه‌رامه‌ بئ مه‌زهی ماچیک لیتوان

شاعیر لهم دپه‌دا ئه‌وه ده‌خاته روو، شه‌رابی رهنگ سووری یاقووتی و ده‌نکه هه‌ناری ناخواته‌وه ئه‌گه‌ر مه‌زه‌که‌ی ماچی لیتوان نه‌بێ.

له شیعریکی تردیدا نالی دیسانه‌وه هه‌ندئ وینیه‌ی پر له سۆز داده‌هینێ له بابه‌ت به‌شیک له ئه‌ندامه جوانه‌کانی نازه‌نین، یا به‌شیک له ئاره‌زووه‌کانی، کاری سروشت لهم ویتانه‌دا ئاشکرا و دیاره:

یار دلێ خوتین و چاوی پر له گریانی ده‌وئ

نارئ نارئ گول له باغان ناوی بارانی ده‌وئ

دلبر دلێ سووتاو و چاوی پر له فرمیسی ده‌وئ، واته ئاره‌زووی دلبر ئه‌وه‌یه له دلدار دوور بێ، یا خۆی دوور بخاته‌وه، وه‌کو چۆن گول له باغان دهم دهم به‌بێ برانه‌وه ناوی ده‌وئ، وه‌ چۆن به‌بێ ناوی باران نازێ و وشک ده‌بیته‌وه، هه‌روه‌ها یاریش ناتوانی هه‌لبکا به‌بێ ئازاری دلدار و ئه‌وه‌ی سووتاوی دل و فرمیسی چاوه.

دیسانه‌وه جارێکی تریش له گولێ باغی رووی زه‌وی و بارانی نیتوان ئاسمان و ئه‌رز، شاعیر به‌ره‌و ئاسمانی بلند و دوور دنوارئ بۆ ده‌ره‌یتانی وینیه‌ی تازه:

هه‌ر که‌سه‌ی رووی تۆ ده‌بینی خۆی به‌قوربانی ده‌کا

چونکه ئه‌برۆی تۆ هیلالی عیده قوربانی ده‌وئ

هه‌ر که‌سه‌ی رووی دلبره‌ی بیینی خۆی ده‌کاته قوربانی بۆی، چونکه وه‌کو ئاسمان وایه، له‌ناو ئهم ئاسمانه‌دا مانگی تازه هه‌یه، ئهم مانگه‌ برۆی خۆشه‌ویسته، که مانگی تازه ده‌ریکه‌وئ ده‌کرێ به‌جه‌ژن، دیاره جه‌ژنیش قوربانی ده‌وئ، قوربانیه‌که‌ش دلداره، ئهمه‌ پیتوه‌ندی به‌جه‌ژنی قوربانی موسولمانانه‌وه هه‌یه.

نالی جارێکی تریش به‌مه‌به‌سی زیاده‌رۆیی شتی یه‌کجار بچووک به‌رامبه‌ر به‌شتی یه‌کجار گه‌وره‌ ده‌دانه‌ی (فرمیسیک) و (ئاگری دل) به‌رامبه‌ر (ئاوی تۆفان) و (دۆزه‌خ)، لێره‌دا مه‌به‌سی ئه‌وه‌یه بلتی سۆزی دل ئه‌وه‌نده گه‌رم و به‌کوله، ئاگری ئه‌وه‌نده زۆره به‌فرمیسیکی چا و با زۆریش بئ دا نامرکیته‌وه، ئاگر و سۆزی ناو دل ئه‌وه‌نده زۆره هینده‌ی دۆزه‌خه، بئ گومان دۆزه‌خیش دیارده‌بینکی یه‌کجار گه‌وره‌یه مه‌گه‌ر به‌ئاوی تۆفان بکوژیته‌وه، ئاوی تۆفان ئه‌وه‌نده زۆره وشکایی له‌سه‌ر رووی هه‌موو زه‌وی ناهیلتی و گۆی زه‌وی ده‌کا به‌ئوقیانووستیکی بئ پایان.

ئاو له چاوانم به‌خوڕ دئ ناری دل ناکوژیته‌وه

وه‌ک جه‌هه‌ننم ئهم ته‌نوره‌ ئاوی تۆفانی ده‌وئ

ئاگری ناو دل ئه‌وه‌نده زۆره، هینده‌ی ئاگری ناو دۆزه‌خه، فرمیسیکی چاوم به‌شی ئه‌وه ناکا بیکوژیتیته‌وه، له‌بهر ئه‌وه‌یه دۆزه‌خ به‌ئاوی تۆفان نه‌بێ ناکوژیته‌وه.

وه‌کو هه‌ندئ پارچه شیعری کلاسیکی که به‌گشتی یه‌کیتی دیره‌شیعری تیدایه، نالی له شیعریکدا بۆ گه‌لئ مه‌به‌س ده‌روا، هه‌ر له‌و شیعره‌دا زۆریه‌ی دپه‌کانی له سروشت وه‌رگیراون، که‌چی هه‌ندئ دپه‌ری تری راسته‌وخۆ پیتوه‌ندیان به‌سروشته‌وه نییه:

عیشق سولتانیکه هه‌رگا روو له ویرانی بکا

ئاه‌ی سه‌رد و ئه‌شکی گه‌رم قه‌لبی بریانی ده‌وئ

دوور له تۆ دل هینده‌ بئ ئارام و بئ حال که‌وتوه

ئهی مه‌سیحایی زه‌مان له‌و لیتوه‌ ده‌رمانی ده‌وئ

شاعیر دلدار دی‌کا به‌سولتان، ئه‌و سولتانه‌ سه‌رداری هه‌ر مه‌مله‌که‌ت و ولایتیک بئ خه‌لکی ئه‌و ولاته‌ ده‌بێ پیشه‌یان ئاه و هه‌سه‌رت بئ که نائومیدیه، فرمیسیکی گه‌رم بئ که گریانه، دلێ برژاو بئ که دووریه‌ له یار. ئینجا ده‌لئ دل له تۆ دووره له‌بهر ئه‌وه بئ ئارام و به‌دحال که‌وتوه وه‌کو مردوو. تۆ، واته دلبره‌ دیاره مه‌سیحه و موعجیزاتی هه‌یه، که بتوانی مردوو زیندوو بکاته‌وه؛ بئ گومان ده‌توانی زامی بریندار سارپێژ بکا، ده‌رمانی ئه‌و برینه‌ی تووشی بووه لیتوی دلبره، واته ماچ.

له‌و کاته‌ی نالی له دلبره‌که‌ی ماچ داوا ده‌کا وا ده‌زانئ ئهمه ئامانجیکه نایه‌ته‌ دی! که‌ی عاشقیکی رۆژه‌لاتی به‌ئامانج گه‌یشته‌وه! بۆچ به‌ئامانج بگا! ئه‌گه‌ر به‌ئامانج بگا له‌وانه‌یه سه‌رچاوه‌ی ئیلهام و داهینان وشک بێ. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش مه‌سه‌له‌که‌ وا ده‌که‌ویتته روو وه‌کو ئامانجه‌که هاتبیتته‌ دی. چونکه ئه‌گه‌ر دلدار دی‌اوای شتیکی له نالی بکا، ئاره‌زووی ده‌هینیتته‌ دی:

رووم ئه‌وا زه‌رد بوو وه‌کو پاییز له هیجران (نالی) یا

عیشق ئیستاکه‌ش له من سه‌یری به‌هارانی ده‌وئ

ئهمه‌ کارێکی قورسه؛ چونکه له دووری دلبره‌ رووی زه‌رد بووه، وه‌کو پاییز گه‌یشته‌ته‌ قوناغی هه‌ره‌ دوا‌یی ژبان، له‌و سه‌رده‌مه‌دا سه‌یرانی به‌هار ناکرئ. لێره‌دا روو زه‌ردی و پاییز و پیری به‌رامبه‌ر به‌سووری

و بهار و سهردهمی لایه تی داده نی.

به لای شاعیرهوه سروشت تنیا بهار و کهزه کانی دی و شاخ و گهلی و با و بهفر و باران نییه، به لگو گهلی ورده شتی تریشی تیدایه، به قهواره لهوانه یه بچووک بن، به لام به ناوهرۆک لهوانه یه زۆر گهوره بن، وهکو چۆن نهگهر بیتو به خه یال بیر له میسک و عه نهر بکه یه نهوه، نهوهری زۆری لهوانه یه بارێک بی، به لام نایا ده بی نه م باره چند بی بهرامبه ر گه وره بی زه ریا یا تۆفان، بههار یا بهههشت.

نالی له ناو شتی گه وره شتی بچووک ده ریتنی و وینه ی هونه ری لی دروست دهکا:

گوڤ به ده م بادی سه باوه پیکه نی بلبل فری

یه عنی عاشق لازمه دوور بی له یاری بی وهفا

گوڤتیکی خنجیلانه ی جوان و بلبلتیکی ژیکه له ی رهنگین، له وه ته ی ئاده مزاد له سه ر رووی زه وی په یدا بووه، نه مانه ی کردووه به به لگه ی خو شه ویستی، یه کیکیان دلدار و نهو تیریان دلبر. به لام گوڤ که به بای شه مال پیکه نی، واته بیشکوڤ مانا نه وه ده گه یه نی خو شی ده وی، ئیتر ده بی واز له بلبل به یتنی، له بهر نه وه یه بلبل ده تۆرئ و دوور ده فرئ. نه مه بی وه فاییه له گو له وه، نه گهر هه ر رۆژئ دلدار بییک له گه ل یه کیکدا بیه ستی، نه مه بی وه فاییه و پیاو ده بی له یاری بی وه فا دوور بکه ویتنه وه. نه وی راستی بی لیره دا با هیچ پتوه ندی بییک به م کیشه یه وه نییه، گوڤ و بلبل رووداویکی خو ژسکن له سروشتدا، نه وه ی پتوه ندی نه بی بایه، چونکه نه گهر بی و گوڤ بای خو ش بوئ، مانای نه وه یه با بهرامبه ر بلبل ده وه ستی، نه مه ش هیچ جو ره لۆجیکتیکی تیدا نییه، به لام له بهر نه وه ی بلبل به رهنگی گوڤی خو ش ده وی نایه وی هه تا شنه ی باش لیتی نریک بکه ویتنه وه.

ئینجا شاعیر دیته سه ر شتی ورد. له جوانی ژن و دیارده ی سروشت کۆمه له وینه بییک رهنگا وره نگ تیکه له به یه کتری دهکا به بی نه وه ی هینده ی تاله ده زوویک وینه بییک له وینه بییک زیاتر بایه خی بی بدرئ، نه گه رچی له نه نجامیشدا مه بهس ده رخستنی شتیه ی زولفه:

عاشقی سونه ی حه قم قوربان ی رهنگی قودره تم

چاوی ماوی، خالی شین، کولمی سپی، زولفی سیا

سه رگرانه قافلّه سالاری رتی چین و خه تا

چونکه باری عه نهر و موشکه له زولفه یی دووتا

حلقه حلقه زولفی سه ر قوبه ی هه یاسه که ی که وتوه

مه حره می سپره به لئ گه نجووری گه نجه نه زده ها

شاعیر به چاویکی بهرزه تماشای نه وه وه ستایه دهکا نه وه ی نه م په یکه ره ی دروست کردووه، نه وه وه ستایه کردگاره، نه وه رهنگانه ی بو دروست کردنی په یکه ره که به کاری هینان یه کجار جوان و دلگیرن، چاوی به شینی کال و خالی به شینی توخ و کولمی به سپی و زولفی به ره ش رهنگ کردووه.

دو زولفی دلبر بۆن خو شن، سه ردار و سه رۆکی کاروانی رتگی ولاتی چین و خه تا که مه لبه ندی

میسک و عه نهره کابرایتیکی لووت بهرزه و مه ست و تووره یه، چونکه هه موو تاکانی کاروان به میسک و عه نهر بار کران، نه مه بۆنی هه ردوو تای زولفی دلبره. نه وه دهسته زولفه میسک و عه نهریه به بیچویه نا و حلقه حلقه هاتۆته خواره وه له دهوری قوبه ی هه یاسه ی نه وه په یکه ره جوانه خزی گرتۆته وه. نه وه زولفانه ی هاتۆنه ته خو ارووی ناوکه وه خه زینه که ده پاریزن وه کو چۆن نه زده ها گه نجینه ده پاریزن. خه زینه و نه وه نه دامه هه ردوویکیان نه ینی و شاراوه ن.

نه وه خه زینه یه نه وه نده دلگیر و جوان و ناوداره، سۆفی له دۆخی خو یدا ده ره یناوه:

سۆفییه مه ستووری رووتی مو فلیسی خسته ته مه ع

سه یری خالی بی حیساب و ماچی له علی بی به ها

سۆفی به حسیب و لیکدانه وه بییک کابرایتیکی داوین پاک و به ناموس و رووت و بی پاره یه و نایه وی مالی بی، به لام گه نجینه ی نه وه دلبره خسته یه ته ماعکاریه وه. جگه له مه خالیکی زۆر له روخساری دلبره دا هیه و ماچی ده میش نرخی ته واو نابی، نه مانه هه موویان نمونه ن بو نه وه جه واهیرانه ی له ناو خه زینه که دا پاریزران.

گه لی جار وینه ی موجه رده ی سروشت له شیعی نالییدا ده بیترین، به تاییه تی که شتیکی سروشت سه رنجی راده کیشی و له گه ل شتیکی دیکه ی نه وه سروشته یا ده ستکردی ئاده مزاد به راوورد و به رامبه ری دهکا. نالی له م مانا و وینانه ی هیه، بو به لگه گوڤی سووری لاله دهکا به ناگردان:

لاله که مه جمه رتیکه به با خو ش و گه ش ده بی

ناوی که پر خه لۆزه به شه ونم کو ژایه وه

گوڤی لاله به دیمه ن وهک ناگردان وایه، چۆن ناگری ناو ناگردان به با خو ش و گه ش ده بی، هه روه ها گوڤی لاله ش به م بایه ده پیشکوڤ و ده کرتیه وه، نه وه تۆوه ره شه ی که له ناو گوڤی لاله دایه وه کو خه لۆز وایه، نه مه پیشکوڤی ناگر بو و گه شابوه وه، به لام شه ونم کو ژان دییه وه و کردی به خه لۆز.

وهکو له هه ندئ شو تینی نه م کتیه دا و تراوه، هه موو شیعی رتیکی نالی بو گه لی مه بهس ده ست ده دن و به گه لی جو ر مانایان لیک ده ریتیه وه، له بهر نه وه ئیمه هه ر شیعی رتیک وهکو به لگه بو نه وه مه به سه ده هیینه وه که به لای ئیمه وه نریکترینه له و مه به سه ی ئیمه باسی لیه ده که یین.

شانازی (نه خر)

شانازیکردن به خو و خه لکی دیکه هونه رتیکه له مه به سه گرنگه کانی نه ده بی کلاسیکی کوردی، شانازیکردن لای شاعیران له خو یانه وه ده ست پی دهکا تا ده گاته باب و با پیر و هۆز و عه شره ت و میلله ت و نه ته وه یان. ناوه رۆکی ناز و نیاز و شانازی خو هه لکیشانی تیدایه، به لام نالی له م مه به سه دا له رتچکه ی شاعیرانی تر چۆته دره وه، به وه ی تنیا شانازی به خو یه وه کردووه، له خو شیدا شانازی به وه کردووه شاعیرتیکی چاک و مه زنه. نه م مه به سه وهک شتیاو تیکی کۆن له نه ده بی کوردی نویدا له ناوچوه و باوی نه ماوه، چونکه شتیکی که سایه تیه و پیتوستیه کانی کۆمه لی تازه په سه ندی ناکا. جا نه گهر بیتو

به چاوی ئەمرۆ تەماشای ئەو داھینانە بکری کە لە شانازی شیعری کلاسیکی ئەدەبی کوردیدا بوو، لەوانەیە ئەو شیعراوە بخەینە پێزی ئەو شیعراوەی دەریان بەسەرچوو و کۆن بوون بەوێ نرخی هونەرییان ون کردوو، بەلام شانازی نالی چەشنە تام و بۆیەکی تاییەتی هەیە. وەک ئاشکرایە لە بنجدا شانازی لە هونەری شیعردا ڕووداویکی تەسکە و پێوەندییەکی ئەوتۆی بەکۆمەڵ و نیشتمانپەروری و سروشتەویە نییە، کەچی لەگەڵ ئەوەشدا لە لای نالی مانایەکی هونەری بەرز وەرگرتوو، خۆپێندەوار بەدل کراوێی دەخۆیتەتوو و هیچ جۆرە خۆپەرستی و خۆهەلکێشانێکی پووج و بەتال و بێ ناوکی تیدا نایین، نالی کە دەلتی:

فارس و کورد و عەرەب هەرسیم بەدەفتەر گرتوو

نالی ئەمرۆ حاکمی سێ مۆلکە دیوانی هەیە

مەبەسی بنچینی ئەوێ باس لە ئەتەوێ کە خۆی بکا و بیهێتە پێزی فارس و عەرەب کە لەو سەردەمدا لە ناوچەی کوردستانی باشووردا شیعریکی وا بەزمانی کوردی لە ناوێوە نەبوو بگاتە پلە کلاسیک و شانازی پێوە بکری. دیارە شاعیر لە ڕووی سیاسیشەووە کوردی هێناوێتە پێزی ئەو دوو ئەتەوێ بەوێ دامودەسگا و دەسەلات و دیوانی هەیە وەک ئەوان، جگە لە دیوانی شیعەر کە ڕەمزی ڕۆشنییریە.

لە پیشانا نالی کوردی کردوو بەخاوەن دەفتەر، واتە خاوەنی سامانی ئەتەوێوەی لە شیعەر و ئەدەدا، ئینجا کردوویەتی بەخاوەن مۆلک و دامودەسگای سەرەخۆیی لە سلیمانیدا. مەبە ئەوێ پەری سۆزی نیشتمانپەروری دەردەخا، جا با خۆی لە هەموو خۆپێندەواریکی تری کورد بەخۆپێندەوارتر داناب و خۆشی هەلبژاردبێ بۆ سەرۆکایەتی ئەم مۆلکە.

نالی غەزەلیکی تاییەتی نووسییووەتوو بۆ پێداھەڵدان بەسەر خۆی وەک شاعیریکی. لەو شیعردا بۆنی هیچ جۆرە خۆهەلکێشانێکی ناکری، چونکە ئەگەر نالی بەم ڕەنگە باسی لە شاعیریکی خۆی نەکردایە و هەر شارەزاییکی تر لە شیعری نالی ئەگەر توانای ئەوێ بیوایە لەباتی نالی ئەم وشانە بەشعیر یا بەپەخشان لە مەحیددا بۆ رێز دەکرد، لەبەر ئەوێ خۆپێندەواری شیعری لەو بێزی ناییتەووە کە شاعیر مەدحی خۆی کردوو، چونکە نالی باسی راستییەکی کردوو و ئەو تییینیە بەرامبەر بەخۆی دەریپێوێ بێ گومان ڕا و تییینی هەموو کەسێکە.

هەرۆهە نالی لەم شیعردا لە چوارچێوەی گشتی شانازی شاعیرە کلاسیکەکانی ڕۆژەلاتی ناوەراست چۆتە دەروە، بەوێ بەشێوەیێکی تەجربیدی شانازی بەبەرەمێک دەکا بەراستی بۆتە گەوهرێکی هەرە جوان و بەنرخ لە گەنجینە ئەدەبی کوردیدا:

بلبلی تەبعم ئەوا دیسان سەناخوانی دەکا

نوکتە سەنجی و بەزگە کۆبی و گەوهر ئەفشانی دەکا

گیانی شاعیری بەرز کە دەکەوێتە پێدا هەڵدان و شانازیکردن بەخۆ، قسە ناسک و بیینی جوان و

بیری تیژ وەک دانە گەوهر دەپێزێ. نالی شانازی بەخۆیوە ناکا وەک مرۆف، شانازی بەبەرەمێک بەرزکە خۆیوە دەکا، لەبەر ئەوە ئەگەر خۆی بەدانا و زانا دانێی لە راستی دوور نەکەوتووە، لەم لایەنەو دەلتی:

هەر کەسێ ئیزھاری دانایی بکات و مەقسەدی

خود پەسندی بێ بەقین ئیزھاری نادانی دەکا

راستە هەر کەسێک ئەگەر داوای زانایی بکا و مەبەسی خۆهەلکێشان بێ، بێ گومان کەس باوهری پێ ناکا، بەلکو دەبیتە هۆی ئەوێ وەک نادان و بێ هۆش و کەم بێر لە قەلەم بدری.

لە پاشانا نالی دیتە سەر (تەبعم) و (فیکر) و (خامە):

زاییتە تەبعم سوارە ئیددیعیای شاھی هەیە

موحتەشەم دیوانە داوای تەختی خاقانی دەکا

شاھیدی فیکرم کە بێتە جیلوہگاہی دلہەری

شاھی خوسرەو ڕووحی شیرینی بەقوربانی دەکا

نوکی خامە من کە بێتە مەعنی ئارایی کەمال

خەت بەخەت ئیزھاری نەقشی سوورەتی مانی دەکا

نالی کەسێکی لووت بەرز و لەخۆباییە، داوای شاہتە دەکا، بەلام ئەوێ شایەتی بێ فەری وەک بت باوکی مرد بێ و بەمیرات تەختی بۆ مابیتەو، بەلکو ئەدەمزادێکی بەتوانایە، دەکاری خۆی بگەینە ئەوێ پەری بەرز، دیوانی لە هەر دوو باردا موحتەشەم، دیوانی شاہتە و دیوانی شیعری، داوا دەکا بێ بەخاقانی کۆمەڵ و دەولەت، هەرۆهە خۆی لەگەڵ شاعیری ئیرانی خاقانی شیروانی (۱۱۰۶م- ۱۱۹۸م) بەراوورد دەکا.

لە ڕووی هۆش و بیرەو شاعیر ئەوێ دەردەخا ئەگەر ئەو هۆشە بێتە ناو بارەگا و جیلوہگای جوانی دلہەر وەسفییکی وای دەکا خوسرەوی پەرویز بەجۆرێک گیرۆدە و دلہەندی دەبێ گیانی شیرینی خۆی بەقوربانی ئەو وەسفی نالی دەکا. جگە لەو (شیرین) مانایێکی دیکەش هەلەگرت و واتە خوسرەو خۆشەوێستترین کەس کە (شیرین)ی دلہەریەتی، ئەویش بەقوربانی ئەو مانا بەرزانی شیعری نالی دەکا.

لە بابەت وێنەو لەم شیعردا شاعیر باس لە نوکی قەلەمی یا (نالە)ی دەکا، مەبەس لێردا وەسفی هەستی و موحەررەدە، کە نەخشی وێنە دلہەری کیشاو گەیانوویەتی (کەمال) و لەدوای ئەو وێنە هێچێ دیکە نییە. هەموو ئەو خەتانی، یا نووسینانی، یا دێرە شیعراوە بەرەمێکی هونەری بەرز دەست و قەلەمی مانی هونەروری گەورە کیشاونەتی.

نالی لە شیعریکیدا باہەخێکی ئەوتۆ بەزمان نادا، شیعەر بەهەست تێدەگا و ئەمە جەوہەرە، هەرچی زمانە قاپە یا قاوغە دەپارێزی، بۆیە بەلای ئەوێ گەرنگ نییە شیعەر بەچی زمانیک دەنوسری، بەلکو باہەخ بەناوہرۆک و مانا دەدا. لەگەڵ ئەوەشدا ئەگەر زمان پێویست بێ بۆ دەریپینی شیعەر، ئەو کاتە خۆی

ئیسیتیتاعه و قووهتی تهبعم به کوردی و فارسی

عاره بی، ئیزهاری چالاکیی و چهسپانی دهکا

بهلام له لایهن خه یال و ههستی ناو دل و دهر و وینییه وه، ئه وه دهرده خا که ئه و خه یاله ناسک و ساف و بی غه مه، خه ریکی مه شقه، واته شیعیر تۆمار دهکا له سه ر جوانی زولفه په ریشانه که ی دل به ر:

خاتریکی شوخ و خوش و بی غه م و جه معم هه بوو

ئیسسته بو زولفی که سه س مه شقی په ریشانی دهکا

هود هودی دل حه بسی به لقیسی سه پای دیوه په قین

خۆی که دامینگیری شاه ی ئاسه فی سانی دهکا

ئو که سه ته حدیسی نیعمه ت بی مراد و مه تله بی

میسلی (نالی) ئیمتیسالی ئه مری په زدانی دهکا

ئو پره شیعه ری له سه ره وه پیشان درا شاعیر هه مووی ته رخا ن کردوه بو وه سفی به ره ه می شیعی خۆی، ده شی بکریتته (ته عریفیکی) دیکه ی شیعی و بخریتته سه ر هه موو ئه و ته عریفه زۆرانه ی بو شیعی که وتونه ته ناوه وه.

نالی له شاناز بکردنی به خو ده گاته ئه و په ری که که سه به شاعیر نازانی خۆی نه بی:

خه لقی که هه موو کووده کن و به سه ته زمانن

با بیتن و له (نالی) بییه ن شیعی سه لیقی

ئینجا نه وه کو ته نیا خۆی به ما مو ستاییکی گه وه ی شیعی له قه له م ده دا، به لکو ئه وه دهرده خا هه رچی قسه ی جوان هه یه له لایهن ئه وه وه نوو سرا وه ته وه، یا که قه له م ده که ویتته قسه و شیعی جوان ده نووسن؛ بیجگه له نالی که سه توانای ئه وه ی نییه قه له م به کار بیینی:

زاهیر و باتین له سه ر له وحی حه قیقه ت یا مه جاز

ئاشنای سرری قه له م بی غه یری (نالی) که سه نه ما

ئیتیر نالی ده که ویتته سه ر ئه وه ی شیعی ئه و ویتنه یان نییه، واته تاییه تین به خۆی، لیته دا له وان هیه پیاو وا زان بکا نالی دان به شاعیرانی دیکه دا نانن، به لام شیعی ئه و داهینانیک ی وای تیدایه هه ر خۆی ده توانی کاریکی وا به ییتته ناوه وه:

(نالی) حه رفی که سه نییه ئولف و ئه لیفی که سه نییه

به یتی ره دیفی که سه نییه ته فریقه نووسه گه پ دهکا

ئه گه ره که سی وا هه بو بی شیعی نالی په سه ند نه کرد بی، یا له شیعی نه گه بیشت بی، دیاره له به ر نه فامی و نه زانی بووه، چونکه زیترنگه ر نخه زیتر ده زانی و، مه له وان ی وه ستا ده توانی له زه ربای قوولی

به حری غه زه لم پر له دو رو و گه وه ره ئه ما

غه وواسی ده وی یه عنی به ته عمیقی بزانه

پر دان هیه ئه ما نه وه کو دان هیه چه لئووک

به حرم و تووه نه ک وه کو گۆلی مه ره زانه

حوسنی نه زه ره ئه سلی نه زه ر حوسنه به عیسمه ت

سو فی که ده کا ته رکی به ئینسانی مه زانه

ئو گه وه ری نوکته که له (نالی) ده دزن خه لق

ئاوی نییه وه ک ئاگری بی شه و قی دزانه

واته ئه و کیشهی (وه زنه ی) که من شیعی م پی و تووه و به حریشی پی ده لئین پر له به ردی به نرخه هه مه ره نگ، ئه مانه ویتنه ی مانا و هونه ری به رزن، جوانن وه کو جه واهیر، جگه له وه ئه و به حره ی من قووله، مانای شیعه رکانم ئه وه نده به رزن وه کو چۆن به حر غه وواسی ده وی تا بتوانی سه ده ف و مه رجانی بییتته ده ر، شیعی منیش هونه ره وهر و زانا و شاره زای گه لی به رزی گه ره که تا له مانا و ویتنه کانی بگا.

به حر به دوو مانا وه هاتوه، زه ریا و کیشی غه زه ل (عه رووز)، هه ردووکیان قوولن، دو رو و گه وه ره بو به حر، مانای به رز بو شیعی؛ غه وواس بو به حر تا سه ده ف و مه رجان ده ریینی، که سی شاره زا بو ده ره ییان و دۆزینه وه ی مانای شیعی نالی.

ئو مانایه ی له شیعی نالیدا ده دۆزیتته وه به نرخه وه کو دان هیه جه واهیره نه وه کو وه ک دان هیه چه لئووک له پاش په لکو کردن ده بی به برنج و ده خورن، به م جو ره نخه نامین و ده بریتته وه. به لام به حری من، واته کیش و مانای شیعی م زۆر قووله وه کو گۆلی مه ره زه ته نک نییه، چونکه ئاوی ته نک به ره ه می چه لئووک ده بی، که چی زه ربایینی قوول به ره ه می سه ده ف و مه رجان ده بی، دیاره به حره کانی شاعیریش واته شیعه کانی قوولن، له به ر ئه وه مانا و ویتنه ی به رزیان تیدایه.

به لای نالییه وه خه لکی شاعیر نین، که شیعی ده نووسنه وه قسه ی جوانی ئه و ده دزن، قسه ی جوانیش ئه گه ر بدزری ده گۆری، بو ئه گه ر قسه ی دزراو له گه ل ئه سه له که دا به راورد بکرین، ئه وه ئاشکرا ده بی ئه مه یان چند ئاودار و به تام و بۆیه، ئه ویان ئه وه نده بی ئاو و وشک و بی تام و بۆیه. هه ره ها مانای شیعی نالی روونا که به شه و قه، به لام شیعی خه لکی وه کو چرای بی شه و قی دز وایه. له کور دیدا ته عبیری (چرای دزان) کینایه ته بو چراییکی کز و یه کجار که م رووناکی، ئه مه ش ئه گه ر ئاگری یا چرای له به ر ئه وه یه دز هه می شه هه ولی ئه وه ده دا به رچاو نه بی، جا له شه ودا ئه گه ر ئاگر بکاته وه یا چرا هه لگیرسینت ده بی رووناکییان که م بی بو ئه وه ی که سه چاوی لئیان نه بی.

له شیعی رکی دیکه یدا بو چوونی نالی دیسانه وه وه کو ته عریف یا وه سفیک بو شیعی ده که ویتته روو، بینیتیک له ئه نجامی ورد بو نه وه بیکی ئیسیتیتیکی له خه یالی شاعیردا دروست ده بی و ده رزیتته سه ر کاغه ز.

نالی ده‌لئ:

يا له مه‌يدانی فه‌ساحه‌تدا به‌ميسلى شاهسوار

بئ ته‌ئهمول بم هم‌موو نه‌وعه‌ زمانئ را ده‌كا

نالی وا ده‌زانئ به‌سهر هم‌موو زمانئ‌كدا زال، ده‌يه‌وئ بلئ شاعيره و شاعيرئ‌كى گه‌وره‌شه، نه‌و قسه جوانانه‌ى به‌كوردئ ده‌ياننووسئته‌وه تاقئ‌كردنه‌ويه و شاعير تئيدا سهر‌كه‌وتوه.

ئئنجا ده‌لئ:

بئته حوجره پارچه پارچه موسوه‌دهم ب‌كړئ به‌رووح

ههر كه‌سئ كووتال و پارچه‌ى بئ به‌دهل سه‌ودا ده‌كا

شاعيرى خه‌لقئ كه‌ى ده‌گاته شاعيرى من بؤ ناسكى

كه‌ى له ديقه‌تدا په‌تك ده‌عوا له‌گه‌ل هه‌وداده‌كا

نالی له حوجره‌ى تايه‌تئى خۆئ له مرگه‌وت شاعير ده‌نووسئته‌وه، له‌وئ پارچه كاغه‌زئ په‌شنووسئ شاعيرى نه‌و ده‌ست ده‌كون، نه‌مانه له‌گه‌ل پارچه قوماشئ به‌نرخ به‌راوورد ده‌كا، واته شاعيرى وه‌كو نه‌و پارچه قوماشانه‌يه، به‌لام شاعيرى خه‌لكئ وا نئيه، نه‌گه‌ر نه‌مانه له‌گه‌ل قوماشئ‌ك به‌راوورد ب‌كه‌ين ده‌بئ نه‌و قوماشه له په‌تك دروست كرابئ نه‌ك له تاله ده‌زوئ ئاورئشم.

نالی له هه‌لوئئستئدا به‌رامبه‌ر به‌شاعير، دوو شت له يه‌كترئ جيا ده‌كا‌ته‌وه، يه‌كه‌مئان خوتنه‌رى شاعير وه‌كو كرابئ‌ئكى خوتنده‌وار و رۆشنئيرئ دوور له چئئزئ نه‌ده‌بئ و هونه‌رى، نه‌وه‌ى شاعير نئيه و هه‌ستئ شاعيرئشئ نئيه، دووه‌مئان خوتنه‌رى شاعير، وه‌ك شاعيرئ‌ك يا خاوه‌ن هه‌ستئ‌ئكى شاعيرئ:

نوسحئ (نالی) په‌نگه ههر كه‌س بيئبئ بيكاته گوئ

چونكه نه‌زمئ ساف و ورده ههر وه‌كو مروارئيه

لئره‌دا نالی مه‌به‌سى نه‌وه نئيه بلئ شاعيره‌كانئ له رووى ماناوه ئاسان، نه‌گه‌رچئ بؤنئ نه‌وه‌شئ لئ دئ، به‌لئكو مه‌به‌سى نه‌ويه بلئ شاعيرئ ساف و ورد و جوان و وه‌كو مروارئ. سووكن له‌سهر گوئ، له‌به‌ر نه‌ويه گوئ و دريان ده‌گروئ و ده‌بن به‌مايه‌ى زاخاوى مئشك وه‌ك چؤن مروارئ ده‌بنه هؤئ جوانئ گوئ كه ده‌كرتئ به‌گواره و گوئئ خۆشه‌ويستئ يئ ده‌رازئ‌ئيرئنه‌وه.

يا له شاعيرئ‌كى ديكه‌يدا نالی به‌رهمئ خۆئ ده‌داته پال شئوازئ ئئجازه كه له زانستئئ په‌وانئئئيدا (ماناى زؤر له قالبئ بچووك) ده‌گه‌يه‌ئئ. له‌م لايه‌نه‌وه ده‌لئ:

(نالی) عه‌جبه به‌قوه‌تئ حيكه‌مت نه‌دا ده‌كا

مه‌عنائئ زؤر و گه‌وره به‌له‌فئزئ كه‌م و بچووك

له شاعيرئ‌كى ترئدا نالی روو ده‌كاته تاقمئ دووه‌م كه شاعيرن يا خاوه‌ن هه‌ستئ شاعيرن، پئيان ده‌لئ:

(نالی) به‌داوه شه‌عري ده‌قئقئ خه‌يالئ شاعير

بؤ نه‌و كه‌سه‌ى كه شاعيره سه‌د داوى نايه‌وه

مه‌به‌سى نالی له و شاعيره‌دا نه‌وه نئيه بلئ شاعيرئ نه‌و له رووى ماناوه قورسن و شاعير و ناشاعير تئئ ناگه‌ن، به‌لئكو مه‌به‌سى نه‌ويه بلئ شاعيرئ نه‌وه‌نده به‌رزه له رووى هونه‌ريه‌يه‌وه هه‌زار داو بؤ شاعيران ده‌نئته‌وه، چونكه ههر ته‌عبئ‌ئ‌ئكى له مانائئ‌ك زياتر هه‌لده‌گروئ، له‌به‌ر نه‌وه نه‌و شاعيرانه ناتوانن شاعيرئ‌ك دابئئن بگاته پله‌ى شاعيرئ نالی.

نالی له شاعيرئ‌كى ديكه‌يدا به‌رهمئ نه‌ده‌بئ خۆئ به (جئگه‌رگۆشه) حسيب ده‌كا و ده‌لئ:

شاعيره‌كانم كه جئگه‌رگۆشئ من دره‌به‌درن

دلئ (نالی) چ په‌قه قه‌ت غه‌مئ فرزه‌ندئ نئيه

له‌م شاعيره‌يدا شاعير گله‌بئ له خۆئ ده‌كا به‌وه‌ى به‌ته‌نگ شاعيره‌كانئيه‌وه نئيه، به‌لام له شاعيرئ‌كى ديكه‌يدا رازئ نئيه شاعير وه‌ك مندال (جئگه‌رگۆشه) ده‌روونئ نازار بدرئ، واته ماناى شاعيره‌كان به‌راستئ لئك نه‌درئنه‌وه:

له جئگه‌رگۆشه‌بئ شاعيرم مه‌ده مه‌عنائئ خراب

بئ خه‌تا كه‌س نئيه رازئ كه له نه‌ولادئ درئ

خۆشه‌ويستتئ شئئ‌ك لائ شاعير شاعيره‌كانئيه‌تى، پله‌ى نه‌و سؤزه ده‌گه‌به‌نئته پايه‌ى پئوه‌ندئ به‌مندالئ خۆبه‌وه، كه مندالئشئ نه‌بووه، ئئنجا خۆئ به‌دلرئه‌ق پئشان ده‌دا به‌رامبه‌ر نه‌و جئگه‌رگۆشانه، كه‌چئ له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا به‌وه رازئ نئيه ههر كه‌س به‌ناره‌زوئى خۆئ ماناى شاعيره‌كان لئك بداته‌وه. شاعير ئاگادارئ نه‌ويه كه‌م كه‌س له شاعيرئ ده‌گه‌ن.

شاعيرئ كراوه (مه‌كشووفا، ئئروئئك، erotikos)

نه‌م جوړه شاعيره خه‌رىكى دلدارئيه به‌شئوازئ‌ئكى كراوه له ماچوموچ و ده‌سبازئ و پئوه‌ندئ ژن و پياو ده‌دوئ له رووى سئكسه‌وه.

له ديوانئ نالئدا ورده ئاورپدانه‌وه‌بئئكى زؤر بؤ نه‌ندامئ ژن هه‌يه نه‌وه‌ى خۆشئ ده‌گه‌به‌نئته ژن و پياو. نه‌م بؤچوونانه وه‌كو له سه‌رانسه‌رى شاعيرئ نالئدا دياره گه‌لئ لئك‌دانه‌وه و مانا هه‌لده‌گرن. له‌به‌ر نه‌ويه ههر به‌لگه‌بئك كه بؤ باسئ‌ئكى ديارب‌كراو ده‌هئئنه‌وه بئ گومان ههر نه‌و به‌لگه‌به بؤ باسئ‌ئكى ديكه يا چه‌ند باسئ‌ك ده‌ست ده‌دن. بؤ به‌لگه ئئمه نه‌م دئره شاعيره‌ى نالی بؤ مه‌به‌سى شاعيرئ كراوه دئئنه‌وه له‌وانه‌يه به‌وردبوونه‌وه‌بئئكى قوول نه‌م مه‌به‌سه ب‌كه‌وتنه به‌رچاو، ياخود نه‌م لئك‌دانه‌وه‌ى ئئمه دوا مه‌به‌س بئ له‌و مه‌به‌سانه‌ى شاعير ويستوويه‌تى دريان بئئ:

جه‌نانئ وه‌ك جئنان كردم به‌مه‌ئوا

هه‌بئبه‌ى مالئياو مالئئ ئاوا

دلهر دلی شاعیری کرد به مال و هیلانهی خۆی، به لام نهوه کو مالتیکی ئاسایی، به لکو که خوشه و بیست لیبی نیشته جی بوو به به ههشت و هر گه را. له نیوه دپیری دووه مدا نالی یاریبیتیکی ره وانبیتژی به وشه کانی (مالتیاوا) و (مالتی ئاوا) دهکا. جارتیکیان وشه که مه لبه ند و جیبی ژبانی حه بیبه یه، ناوی نه و گونده یه که حه بیبه ی لئ له دایک بووه، جارتیکی دیکه یان حه بیبه (مالتی ئاوا) بی چونکه که هاته ناو دلمه وه کردی به به ههشت، ههروه ها (مالتی ئاوا) نه وهش ده گه به نئ، حه بیبه با نه ندامی میتیبه ی ئاوا بی، واته پشکووتوو و کراوه بی بۆ به زمی میتیازی.

جگه له مه نالی پارچه شیعرتیکی پینج دپیری هه یه (ئیلتیقای پۆلا و ئاسن)، لهو شیعرده دا کومه لیک مانا و وینه ی داهیتانی شیعرتی کۆکردۆته وه، یه کئ لهو مانایانه باس له نه ندامی میتیبه ی ژن و نیرینه ی پیاو دهکا. کۆکردنه وه ی سارد و گهرم، بزوتین و وهستاو، ئاو و ئاگر له پۆلا و ئاسندا که به حه سیبمی لۆجیک دژی به کترین، به لام که بریاری بزوتنه وه ده دن له گه ل یه ک و پیکه وه، هه ربه که یان نه وی دیکه ته واو دهکا. نه م شیعره یه کتیکه له شیعره به رزه کانی نالی له رووی داهیتانه وه.

لوتکه ی نه م با به ته شیعره ی نالی نه و به ره مه به ته ی له قالبی قه سیده دا که خه ون بینیتیکه له گه ل مه ستوووه ی جوانه ژن و شاعیری ناودار پیکه وه کۆبوونه ته وه. له به شی داهاتوو نه م کتیبه باس لهو قه سیده به ده کئ.

بەشی شەشتم

گەشتی بەهەشتی شیعرایەتی نالی

نەفتی پێغەمبەر

نه و بیرو رایه راست نیبه که ده لئ نالی شیعرتی (نه عت) ی له بهر نه وه و تووه بۆ نه وه ی پیتی نه لئین بۆچ له م با به ته کلاسیکیه شیعرتی نیبه. نه گهر بیتو حه سیبمی نه وه له گه لیدا بکری به و مانایه ی له هه موو با به ته کان و مه به سه کانی شیعرتی کلاسیکی و تووه له رووی روخسار و ناوه رۆکه وه، نه و کاته به پیتی نه و شیعرانه ی ئیستا له ناوه ون له هه موو با به ته کانی نه و تووه. نه گهر و تبه تیشی نه ماون و بی ئاگابن لیبیان. نه وی راستی بی نالی له بنجدا شیعرتی بۆ خۆی و تووه، گوپی نه داوه ته نه وه ی ده بی له هه موو هونه ره کانی شیعرتی هه بی، یا قافیبه و ره وه ی هه موو ده نگه کانی تیپی ئه لف و بیی کوردی و عه ره بی له دیوانیدا ده ور کردبیتنه وه.

نه م قه سه به له بهر نه وه دپته گۆرئ بۆ نه وه ی بووترئ نه عتی نالی به لگه ی نه وه نیبه کاراییتکی موسولمانی نه و توۆ بووه تا گویتجکه ی له ناو ئاییندا تهاوه ته وه و له ژبانا دبیری له هیج شتیک نه کردۆته وه و ته نیا پتیره وی نه و ره وشته میتافیزیکییانه ی کردوه که له ئایین بوونه ته وه. نه گهر مه سه له که به م جۆره بووایه ده بوو نالی زیاتر خۆی خه ریکی با به ته ی خوداناسی (ئیلاهییات و مونا جات) بکردایه، چونکه وه کو ده لئین خودا له پێغه مبه ریش گه وره تره، که چی خۆی خه ریکی با به ته ی نه عت کردوه. نه مه له بهر نه وه ی له ئاییندا پێغه مبه ر زۆر کاری لئ کردوه و بزواندوو به تی. دوور نیبه چوونی بۆ حه ج، یا بیره کردنه وه له چوون بۆ حه ج نه ویش هۆبیک بوو بی بۆ نه و قه سیدانه ی که له نه عتی پێغه مبه ر نووسیونه تیبه وه. یا ده بی هه سستی کوردایه تی ده وری له م کاره دا نه بی بۆ نه وه ی بیه وی (به چهند به یبیتکی کوردانه) نه عت و وه سفی پێغه مبه ر بکا وه کو خۆی ده یلئ.

پێغه مبه ر به لای نالییه وه شتیک یه کجار گه وره بوو، به هه موو زمانیک ستایشی کراوه، بۆچ به کوردیش نه م کاره نه کئ! وه بۆچ شاعیر خۆی گونا هبار نه کا بۆ نه وه ی به زمانی کوردی له پێغه مبه ر بیارتنه وه!

له دیوانی نالیدا دوو قه سیده و غه زه لیک به رچاو ده که ون له مه دح و ستایشی پێغه مبه ر و پیداهه لدان به گه وره بی و خوشه و بیستی له لایهن خودا وه.

یه که میان به م دپره شیعره ده ست پچ ده کا:

نه ی ساکینی ریازی مه دینه ی مونه ووهره

لوتفی بکه بفرموو: مه دینه ی منه و وه ره

له م قه سیده به دا وه سفی شاری مه دینه ده کا، وه ک شاری پێغه مبه ر و شوینی ئارامگای، نه م شاره

پیروژه به‌ناوهندی گیتی و چهرخ و فله‌ک و عهرشوقورش دادهنج، ئینجا باس له نرمی و په‌ژمردده‌یی و گوناهاکاری خۆی ده‌کا به‌رامبهر ئه‌و پیغه‌مبهره گه‌وره‌یه‌ی نه‌وه‌کو ته‌نیا شاعیر له راستیا هیچه، به‌ل‌کو (بوون، گه‌ردوون) له‌بهر ئه‌و په‌یدا بووه. شاعیر ئه‌و سیفه‌ت و به‌ل‌گه و په‌وشتان‌ه‌ی بۆ پیغه‌مبهر دانراوه هه‌موویان ده‌خاته روو. له پاشانا باس له رۆژی قیامه‌ت ده‌کا. پیغه‌مبهر سه‌روه‌ری ئه‌و رۆژه ده‌بی دادپه‌روه‌ری ئه‌زله‌ی که خودایه هه‌موو تکایه‌تی جیبه‌جی ده‌کا.

شاعیر به‌م دێره‌شعیره دوا‌یی به‌قه‌سیده‌که‌ی دینی:

رۆژی جـه‌زا رجا بکه بۆ (نالی) ی دهره‌ده‌ر

چونکه له رووی جیهان گوناھی گه‌لێ زۆر و ئەکسه‌ره

قه‌سیده‌ی دووه‌می نالی له‌م باب‌ه‌ته‌وه به‌م دێره‌شعیرانه ده‌ست پێ ده‌کا:

ئه‌لا ئه‌ی نه‌فسی بووم ئاسا هه‌تا که‌ی حیرسی وێرانه

له‌گه‌ل ئه‌م عه‌شقه‌بازانه برۆ ئازانه بازانه

لێرده‌دا شاعیر خه‌لکی هان ده‌دا بۆ چه‌جکردن، نه‌وه‌کو ته‌نیا بۆ مه‌که‌ه و کا‌به‌که‌ی، به‌ل‌کو بۆ مه‌دینه و زیاره‌تی ئارامگای پیغه‌مبهریش. ئه‌م قه‌سیده‌یه و ده‌که‌وێته به‌رچاو له رینگه‌ی حه‌ج و تبه‌یته‌ی یا پاش بینه‌ی ئه‌و رینگه‌وبانه نووسه‌بیه‌یه‌وه، خۆ شاعیره‌تی و هه‌کو نالی ده‌توانێ ئه‌و رینگه‌وبانه‌شی نه‌دیه‌ی و به‌خه‌یال دروستی بکا، خه‌یالێک له رووداو نزیک ده‌بێته‌وه.

له‌م قه‌سیده‌یه‌دا شاعیر وه‌سفی کاروان و ده‌شت و سارا و بیابان و وشتر ده‌کا، وه‌کو چۆن ئه‌م بیابانه زه‌رده کاکی به‌کاکیه‌ وینه‌ی به‌هه‌شتی به‌رینه‌ی هه‌تاوه‌ته‌ ناوه‌وه، نالی ده‌یه‌وێ ئه‌و بیابانه بکا به‌هه‌شت و ئه‌و کاته پته‌وستی به‌هه‌شتی راسته‌قینه‌ نابێ. له‌دوای وه‌سفی مه‌که‌ه و کا‌به؛ ئینجا دێته سه‌ر ئارامگای پیغه‌مبهر له مه‌دینه، له پاش ئه‌مه باس له میعراج ده‌کا، چوونی پیغه‌مبهر بۆ باره‌گای خودا و بینه‌ی و قسه‌کردن له‌گه‌ل‌یدا.

له‌دوای قه‌سیده‌که‌دا ده‌که‌وێته پارانه‌وه له پیغه‌مبهر بۆ ئه‌وه‌ی به‌زه‌یی پێدا بێته‌وه و له گوناھی خۆش بێ. له پارانه‌وه‌که‌یدا نالی ده‌ماری کوردایه‌تی ده‌جووتی، بۆیه به‌کوردی ستایشی پیغه‌مبهر ده‌کا، ئه‌گه‌ر مه‌به‌سی زمانی کوردی نه‌بووایه ده‌توانی به‌زمانیه‌کی دیکه مه‌ده‌ح و ستایشی پیغه‌مبهر بکا. له لایه‌تی تریشه‌وه نالی ئه‌وه‌نده خۆی نرم کردووه له راست پیغه‌مبهر تا په‌لێه‌یک رینگه به‌خۆی نادا بلێ من نه‌عتی پیغه‌مبهر ده‌نووسم واته مه‌ده‌حی ده‌که‌م، به‌ل‌کو ده‌لێ ده‌پارتمه‌وه، ئه‌وه‌نده به‌چاوێکی به‌رز ته‌ماشای زمانی کوردی و به‌یتی کوردی، یا شاعیره‌ی کوردی کردووه و ئه‌و شاعیره‌ کوردیه‌ی هه‌تاوه‌ته ئه‌و په‌له‌یه که بتوانی له که‌سه‌تی گه‌وره‌ی وه‌کو پیغه‌مبهر بدوێ.

له‌و دێره‌شعیرانه‌دا ده‌لێ:

به‌قوربانی عه‌لوومی ئه‌وه‌لین و ئاخیره‌نت به‌م

له‌گه‌ل ئه‌سه‌راری قورئانه‌ که‌وا ئیلتافی ره‌حمانه

مورا‌دم زیله‌ت و پارانه‌وه‌ی خۆمه نه‌وه‌ک نه‌عته به‌چه‌ند به‌یتیه‌کی کوردا‌نه که قورئانه سه‌ناخوانه ئه‌گه‌رچی کوردی ده‌وری شاره‌زووری قه‌سه‌وتم ئه‌ما وه‌سه‌له‌م تبه‌یه‌یی حیلمی شه‌فیع و فه‌زلی مه‌نانه

له کۆتاییدا نالی وه‌کو هه‌موو شاعیره‌تی نه‌عت پیغه‌مبهر وا پێشان ده‌دا که هه‌نده‌ی گه‌وره‌یی خۆی سۆز و خۆشه‌ویستی هه‌یه، بۆیه ده‌توانی له گوناھی زۆر و خه‌تای بێ پایانه‌ی خۆش بێ:

ده‌ری ره‌حه‌مت که‌وا به‌حری موحیته‌ی عاسیبه (نالی)

تیدا جان و ته‌ن ئوفتاده‌ی شه‌پۆلی سه‌یلی عیسیانه

پارچه‌که‌ی دیکه‌ی شاعیره‌ی نالی له باب‌ه‌ت ستایشی پیغه‌مبهره‌وه به‌م دێره‌ ده‌ست پێ ده‌کا:

وه‌ی که‌ روو زه‌ردی مه‌دینه و روو سیاهی مه‌که‌ه خۆم

ده‌رکراو و دهره‌ده‌ر یا ره‌ب ده‌خیلی عه‌فوی تو‌م

له‌م شاعیره‌دا نالی باه‌خه‌تی زۆر به‌و کردارانه ده‌دا که حاجییان له کا‌به‌ی مه‌که‌ه و ده‌وره‌یه‌ری شار ده‌بگه‌یه‌نه‌ ئه‌نجام. جگه له‌مه شاعیره‌ ئامۆزگاری ئاده‌مزا ده‌کا ژبانه‌ی به‌جۆرێک رێک بخا عیباده‌ت نه‌خاته پشتگوێ و ره‌نجیش بدا له پێناوی ژبانه‌دا. به‌م دێره‌شعیره کۆتایی به‌پارچه‌ شاعیره‌که‌ی دینی:

لامه‌ده (نالی) له ئه‌نباری خه‌زینه‌ی سا‌لحان

گه‌رچی بیه‌یه خۆشه‌چینی دانه‌یی خه‌رمانی رۆم

نه‌عتی نالی له رووی ناوه‌رۆکه‌وه پته‌وه‌ندی به‌تایینه‌ی ئیسلامه‌وه هه‌یه، بۆ ئه‌و مانایانه چووه که له سه‌رانسه‌ری نه‌عتی ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌کانی موسو‌لمان ده‌بیرێن. به‌م ره‌نگه ئه‌گه‌ر بێته‌وه‌کانی نالی له شاعیره‌وه بیه‌که‌ین به‌په‌خشان، یاخود مانایان لێک ده‌ینه‌وه به‌رامبهر ئه‌و مانایانه ده‌هسته‌ین که باس‌مان لێبانه‌وه کرد.

ئه‌وه‌ی نالی له گه‌لێ شاعیره‌ی دیکه جیای ده‌کاته‌وه ئه‌وه‌یه له نه‌عته‌کانیدا جو‌ره‌ دا‌هه‌تانه‌ی ده‌بیرێ ئه‌وه‌ی وینه‌وه، ئه‌و ورده‌کارییه‌ی نالی له‌م شاعیرانه‌دا به‌کاری هه‌تاوه‌ کاریه‌کی و نا‌که‌نه سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی به‌ته‌نگ ئایینه‌وه نه‌بێ لێی دوور بکه‌وێته‌وه، یا به‌کاریه‌کی هونه‌ری به‌رز نه‌که‌وێته به‌رچاوی. به‌م پێیه ورده‌کاری نالی له‌م نه‌عتانه و سه‌رانسه‌ری دیوانه‌دا له چوارچۆیه ئی‌دیۆلۆجیه‌یه‌تیکی دیاریکراو ده‌چێته ده‌ره‌وه، پته‌وه‌ندی به‌ئیس‌تیه‌تی‌کای گشته‌یه‌وه هه‌یه، واته ئه‌و وینه‌ جوان و به‌رزانه لوتکه‌ی دا‌هه‌تانه‌ بۆ هه‌موو ئاده‌مزا‌یه‌کی که هه‌ستی هه‌بێ، بۆیه پیاو ده‌هری بێ یا با‌وه‌ری به‌کردگار بێ، مه‌لیکی بیری نه‌وت بێ یا کرێکاری کۆمپانیای ئۆتۆمۆبیل دروستکردن بێ، ئه‌و دا‌هه‌تانه هونه‌ریانه‌ی نالی بۆ پیغه‌مبهر ده‌ری‌بوون ده‌بینه هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ستی بزوێن و کاری لێ بکه‌ن و چاوی روون بکه‌نه‌وه.

قوربانی تۆزی ریگه تم

لوتکه‌ی بیر و ههستی نیشتمانپه‌روه‌ری له لای نالی له شیعره به‌ناوبانگه‌که‌ی ره‌نگی داو‌ته‌وه که له شامه‌وه بۆ سلیمانی ناردووه، به‌چاوی پر له فرمیسک و دلّی زامداره‌وه داوای ئەوه ده‌کا هه‌والی شار بزانی، ئایا بگه‌ریته‌وه یا نا؟ نامه شیعریه‌که‌ی نالی ده‌که‌ویته به‌ر ده‌ستی سالم، سۆزی نالی ده‌بیته سه‌رچاوه و، سالم به‌شیعر وه‌رامی ده‌داته‌وه و تیبی ده‌گه‌یه‌نی که نه‌گه‌ریته‌وه.

نالی له‌م شیعره پر له سۆزه‌دا بیره‌وه‌ری کۆن له سروشتی خاکی نیشتمان ده‌توینیته‌وه، هه‌موو سووچ و قوژنیکی ئەم بیره‌وه‌ریبانه وینه‌یان له شاخوداخ، گوند و شار، رووبار و شیبوی ولاته‌که کیشراوه. شاعیر به‌شیره‌بیکی جوان سه‌ره‌تای نامه‌که‌ی به‌م دێره‌شیعرانه ده‌ست پین ده‌کا:

قوربانی تۆزی ریگه تم ئەی بادی خوۆش مورورور
وه‌ی په‌یکی شاره‌زا به‌هه‌موو شاری (شاره‌زور)
ئە‌ی لوتفه‌که‌ت خه‌فی و هه‌وا خواه و هه‌مده‌مه
وه‌ی سه‌روه‌که‌ت به‌شاره‌تی سه‌رگۆشه‌یی حوزورور
ئە‌ی هه‌م میزاجی ئە‌شکی ته‌ر و گه‌رمی عاشقان
تۆفانی دیده و شه‌ره‌ری قه‌لبی وه‌ک ته‌نورور
گاه‌ئ ده‌بی به‌ره‌وح و ده‌که‌ی باوه‌شینی رووچ
گاه‌ئ ده‌بی به‌ده‌م، ده‌ده‌میینی ده‌می غورورور
مه‌حوی قه‌بوولی خاتیری عاتیر شه‌میتمه
گه‌ردی شه‌مال و گه‌یژی جه‌نوب و کزه‌ی ده‌بورور
سه‌وتا ره‌واقی خانه‌یی سه‌برم دل و ده‌روون
نه‌ی ماوه غه‌یری گۆشه‌یی زیکرکی یا سه‌بورور
هه‌م هه‌مه‌نانی ئاهم و هه‌م هه‌مریکابی ئە‌شک
ره‌حمی به‌م ئاه و ئە‌شکه بکه هه‌سته بی قوسورور

ئینجا شاعیر په‌یامنیره‌که‌ی تی ده‌گه‌یه‌نی که بایه، پیتویسته به‌وردی سه‌رنج بداته دیمه‌نه گه‌وره و بچوکه‌کانی سروشتی خوۆشه‌ویست و ئەو شوپانه به‌سه‌ر بکاته‌وه له‌و کاته که ده‌چیته ناو خاکی کوردستانه‌وه، چونکه نالی بیره‌وه‌ریبیکێ زۆری تیا‌بایندا به‌جێ هه‌شتوو‌ه تا ده‌گاته خاک و خوۆلی مه‌لبه‌ندی له دایکبوونی و سلیمانی پایته‌ختی ولاته رووخواه‌که‌ی:

وه‌ک ئاهه‌که‌م ده‌وان به هه‌تا خاکی کۆبی یار
وه‌ک ئە‌شکه‌که‌م ره‌وان به هه‌تا ئاوی (پرده سوور)
به‌و ئاوه خوۆت بشوۆ له‌که‌دووراتی سه‌ر زه‌مین
شاد بن به وه‌سلێ یه‌کدی که تۆی تاهیر، ئە‌وته‌هورور

پینش ئە‌وه‌ی په‌یامنیری نالی بگاته شاری سلیمانی، بچ گومان وه‌ستانیکی پین ده‌کا له سه‌رچنار، ئە‌و جیگه‌یه‌ی هه‌رگیز سروشت هه‌موو وه‌ستایه‌تیبیکێ خوۆی نواندوو‌ه بۆ نه‌خشکیشانی ئە‌م نیگاره، نالیش وه‌نه‌بی وه‌ستایه‌تیبیه‌که‌ی له‌وه‌ی سروشت که‌متر بی که ده‌لتی:

ئە‌مجا مه‌وه‌سته تا ده‌گه‌یه عه‌ینی (سه‌رچنار)
ئاویکه پر له نار و چنار و گـوـل و چنورور
چه‌شمه‌یکه میسلی خوۆر که له سه‌د جی به‌ره‌وشه‌نی
فه‌ورانی نووری سافه له‌سه‌ر به‌ردی وه‌ک بلورور
یا عه‌کسی ئاسمانه له ئاوینه‌دا که‌وا
ئە‌ستیره‌کانی راده‌کشی وه‌ک شه‌هابی نورور
یا چه‌شمه ساری خاتیری پر فه‌یزی عاریفه
یه‌نبووعی نووری داده‌رژینی له کیتیوی توور
ده‌مگوت دوو چاوی خوۆمه ئە‌گه‌ر (به‌کره‌جۆ) بی ئە‌شک
نه‌بووایه تیژ و بی سه‌مه‌ر و گه‌رم و سوویر و سوور

نالی عاشقی ئە‌و نیشتمانیه، چونکه له‌و مه‌لبه‌نده‌دا هاتۆته دنیابه و له‌ویش په‌ره‌رده و گه‌وره بووه. نامه بۆ سلیمانی ده‌نیری بۆ ئە‌وه‌ی هه‌والی ولات بزانی، ئە‌گه‌ر بیر له جیگه‌ی له‌دایکبوونی بکاته‌وه که خاک و خوۆله و په‌یامبه‌ر پیتویسته سه‌ر له‌ویش بدا، خوۆ ده‌بی هه‌ر به‌ریگه‌ی سلیمانیبه‌وه تیبه‌ر بی:

داخیل مه‌به به‌عه‌نبه‌ری ساری (خاک و خوۆل)
تا‌کو نه‌که‌ی به‌خاکی (سلیمانی) یا عوبورور

شاعیر له‌و دێره‌شیعرانه‌ی داها‌توودا نه‌خشه‌بیکی سروشتی شاری سلیمانی ده‌کیشی و باس له‌ دانیش‌توانی ده‌کا، به‌خوۆشه‌ویستی خوۆی ده‌یانژمی‌ری، شاری سلیمانی به‌هی خوۆی و ئە‌وان ده‌زانی.

یه‌عنی ریازی په‌وزه که تیبیدا‌یه چه‌ند ده‌می
موشکین ده‌بی به‌کاکوۆلی غیلمان و زولفی حورور
شاریکه پر که‌ره‌م و عه‌دل، له جیگه‌بیکی خوۆش و نه‌رم
بۆ ده‌فعی چاوه‌زاره ده‌لین شاری (شاره‌زورور)
خاکی میزاجی عه‌نبه‌ر و داری ره‌واجی عوود
به‌ردی خه‌راجی گه‌وه‌هه‌ر و جو‌باری عه‌ینی نورور
شامی هه‌موو نه‌هار و فوسوولی هه‌موو به‌هار
تۆزی هه‌موو عه‌بیر و بوخاری هه‌موو بخورور

ئەھلىكى وای ھەيە كە ھەموو ئەھلى دانشن

ھەم نازىمى عوقوودن و ھەم نازىرى ئوموور

لەدوای ئەمە نالى دەكەويتە پرسیارکردن، بىرەدەریبە كۆنەكانى دېنەو یدى، دەزانى جەندرمەى توركى عوسمانى لە پاش داگیرکردنى شارى سلیتمانى وپنەى راستەقىنەیان شىواندووه، داریان لەسەر بەرد نەھیتتووه:

سەيرى بکە لە دار و لە بەردى مەھەللەكان
دەورى بده بەپرسش و تەفتیشى خوار و ژور
داخۆ دەروونى شەق نەبووه پردى (سەر شەقام)
پىر وفتادەتەن نەبووه دارى (پىرمە سوور)
ئىستەش بەبەرگ و بارە عەلەمدارە (شىخەباس)
يا بى نەوا و بەرگە گەراوه بەشەخسى عوور
ئایا بەجەمع و دائىرەبە دەورى (كانى با)
ياخۆ بووه بەتەفرەقىبى شۆرشى نوشوور
(سەيوان) نەزىرى گونبەدى كەيوانە سەوز و ساف
ياخۆ بووه بەدائىرەى ئەنجومى قوبوور
ئىستەش پره لە ئاھووبى بەر (كانى ئاسكان)
ياخۆ بووه بەمەلەبەى گورگ و لوورە لوور
ئىستەش سروشكى عىشقى ھەبە (شىوى ئاودار)
ياخۆ بووه بەسۆفىيى وشكى لە حەق بەدوور
قەلبى مەنەوورە لە حەبىبانى نازەنن
يا وەك سەقەر پره لە رەقىبانى لەندەھوور
داخۆ دەروونى سافە گورەى ماوہ (تاجەرۆ)
ياخۆ ئەسىرى خاكە بەلئى دەكا عوبوور

لە پاش ئەم ھەموو پرسیارانە كە شاعىر چاك دەزانى وەرمانەكانى چىبە، دېتە سەر ھەوالى خانەقا، جىي كۆبونەووه و خویندن و گفتوگو. شاعىر دەزانى لەدوای داگیرکردنى شار لە لاين بىگانەى داگیركەر رەنەقى جارانى ئەماوہ:

سەيرىكى خۆش لە چىمەنى نىو خانەقا بکە
ئایا رەبىعى ئاھووه يا چایەرى سوتوور
سەوزە لە دەورى گول، تەرە وەك خەتتى رووبى بار
يا پووشى وشكى زوورە وەكو ریشى (كاکە سوور)

دەس بەندىانە دېن و دەچن سەروو نارەوہن

يا حەلقەيانە سۆفىيى ملخوار و مەندەبوور

ئىنجا نالى نامەبەر دەنیرى بۆ مەدرەسە لە مزگەوتى سەيد حەسەن لە سلیتمانى، ئەو جىگەى لە ھەموو شۆپىكى دىكە خۆشەويستتەرە لە لای شاعىر، چونكە لە حوجرەبىك لە حوجرەكانى ئەو مەدرەسەبە ژباوہ، وانەى وتۆتەوہ، لە ھەموو لەمانەش بى گومان شىعەرىكى زۆرى خۆى لەو مەدرەسەبە نووسىووتەوہ:

مەيلى بکە بەسەوزە درەختانى مەدرەسە
ئەوراقىيان موقەددىمەبى شىنە يانە سوور
حەوزى پرى كە نائىبى دیدەبى منە لەوئ
لئالوى دا نەھاتووه وەك سەيلى (شىوہ سوور)
ئىستەش كەنارى حەوزەكە جىي باز و كەوشەكە
يارى تىداپە يا بووتە مەعرەزى نوفوور
چاوئ بخە لە سەوزەبى سىرابى دائىرە
جىي جىلوگەھى چاوەكەمە نەرمە يا نەزوور
داخوا فەزای (دەشتى فەقىيان) ئەويستەكەش
مەحشەر مىسالە يا بووتە چۆلى سەلم و توور
واسىل بکە عەبىرى سەلام بەحوجرەكەم
چى ماوہ چى نەماوہ لە ھەيوان و تاق و ژوور
ئەو غارى يارە ئىستە پرى ئەغيارە يانەخۆ
ھەر غارى يارە يا بووتە غارى مار و موور

شاعىر لە دېرىكى ئەم پارچە شىعەرەدا رستەى (حەوزى پرى) ھىناووتەوہ، ھەرچەندە مانای دېرە شىعەرەكە دروستە، وەك حەوزىكى پرى لە ئا و لە مانادا گرىي تىدا نىبە، بەلام بىر بۆ ئەوہش دەچى رستەكە (حەوزى پەرى) بى، وەك ناوتىك بۆ حەوزەكە، لىرەدا مەگەر تەنیا نالى خۆى بزانى مەبەسى كامەيانە! شاعىر شىوازى لەم بابەتەى بەكجار زۆرە.

نالى بەچاوتىكى پرى لە فرمىسك و بەدلىكى برىانەوہ، بەسەرھاتى ئاوارەبى خۆى دەگىرپتەوہ، دەزانى ولات شىپرزە بووہ، لەوہدا نەماوہ بگەرپتەوہ. بەم دېرە شىعەرە پرى لە سۆز و دلدارى بەرامبەر بەمەلەبەند و خاكى نىشتمان دوایى بەقەسىدەكەى دېنى:

زارم وەكو خىلال و نەحىفم وەكو خەيال
ئایا دەكەومە زار و بەدلدا دەكەم خوتوور
لەم شەرحى دەردى غورىبەتە لەم سۆزى ھىجرەتە
دل وەختە بى بەئاو و بەچاوما بكا عوبوور

نایا مه قسامی پوخسه ته له م بهینه بیتمهوه
یا مه سلحه حهت ته وه ققوفه تا یهومی نه فخی سوور
حالی بکه به خوفیه که ئه ی یاری سهنگ دل
(نالی) له شهوقی تویه دهنیری سهلامی دوور

بهم قه سیده به نالی خۆی وه کو نیشتمانپه روه دیکه دلستۆز و شاعیریکی بالا له ئه ده بی کوردیدا تۆمار دهکا.

له وهرامی ههموو ئه و پرسپارانیه نالی دهیکا، سالمی هاوړپتی به قه سیده بیکی په نگین وهرامی ده داته وه. له به شیکه دیکه ی ئه م کتیبه قه سیده که ی سالم ده خرتیه روو.

پاشا دههرق پاشا دهزی

نالی شیعریکی که م وینه ی داناوه، تیبیدا شین بۆ مردنی سلیمان پاشا دهکا و زه ماوه ند بۆ له سه ر ته خت دانیشتنی ئه حمده پاشا ده گپړئ. ئه وه ی راستی بچ ئه م شاعیره شانازی به که س نه کردوو، به سه ر که سی هه لته داوه، بۆ هیچ مردوو بیکی به ناو گه وره نه یلاواندۆ ته وه، به لام به حسیبی ناوه رۆکی ئه ده بی کلاسیکی یا نووسینه وه ی میژووی ئه و داهیتانه یه که سه ر شیعری (تا فه لکه ده وری نه دا...) قوت ده بیته وه. به لئ پیوسته له م لایه نه وه بو ترئ هۆی گرنگی دان به م به ره مه م و پله ی بلندی و سه رکه و تووی له وه دا یه، لاواند نه وه یه بۆ کۆچی دوایی سلیمان پاشا وه ک ماته منامه و، پیروزیایی کردنه به هۆی له سه ر ته خت دانیشتنی ئه حمده پاشا که مه دحه، ئه مه له یه ک شیعردا کۆ کرا نه ته وه. هه ر له و کاته شدا مه دح و شانازی کردنه به هه ر دوو کیان. له م لایه نه وه شاعیر توانیوه تی ئه م هه موو مه به سانه له و شیعردا کۆ بکا ته وه.

ئه وه ی گرنگه له دیار بکردنی که سایه تی له بابته خو و و په وشت و هه لسه که وتی نالی هیچ به لگه بیکی ناکه و پته ده ست ئه م شاعیره دانی به هیچ که سپک نابی شایانی ئه وه بی شیعریکی مه دحی بۆ به و نیته وه. مه سه له پیوه ندی به سۆز و دلدار یی هه نیبه، شاعیر له سه ر ئه و باوه ر ه بووه که سی دانا و بلیمه ت و زانا هه موو شتی که، ئه مه هه مووی له خۆیدا دیوه له بهر ئه وه له و باوه ر ه دا بووه ئه گه ر مه دحی یه کیکی دیکه بکا له نرخ ی خۆی که م ده بیته وه، ئه مه وینه ی ره سه نی هه موو شاعیری به تی نالیبه. به لام که پیشه ی شاعیر پیدا هه لدان و ستایش نه بوو بچ بۆچی ئه م شیعری و تووه؟! بۆ ئه وه ی ورده کاری بنوینئ، سروشت بی نیته جموجۆل و وینه ی بهرز و مانای قولی دا پۆشرا و دروست بکا. له م شیعردا شاعیر گه لئ خۆی خه ریکی سروشت کردوو، له په مز و په وان بیژی و ورده کاری هونه ری و وینه ی پۆمان تیکیان ه سه رکه و توو بووه.

نالی پیوستی به وه نیبه له سه ری بکرتیه وه، له م لایه نه وه با که س بهرگری لئ نه کا، هه موو شاعیریکی ده توانئ مه دحی پاشا بکا بۆ خۆ بردنه پیشه وه و چلکا و خۆزی، به لام ئه مه حاشا له نالی. ئه و مه دحی سلیمان پاشا و ئه حمده پاشای نه کردوو له بهر ئه وه ی پیای گه وره ن، گه وره به لای نالیبه وه گه وری

زانستی و ئه ده ب و هونه ره، نه وه کو فه رمان په وایی و سیاسه ت، راستتر ئه وه یه ئه مانه په مز ی سه ره خۆبی کوردستانی باشوور بوون، له و رۆژگا ره دا دروشمی فه رمان په وایی ئه و ناوچه په نگینه بوون له سلیمانی و شاره زوور. ئه گه ر سلیمان پاشا و ئه حمده پاشا له گه وره بی و شکۆ پیدا له پله ی پاشای نه ته وه کانی تریش نه بوو بن، نالی ئه وانی هینا وه ته پله ی ئه وانه وه. ئه مه ی ته نیا بۆ بهرز کردنی هه ر دوو کیان نه بووه، به لکو بۆ بهرز کردنی نه ته وه که یان بووه که کورده، نالی مه به سی ئه وه بووه نه ته وه ی خۆی بی نیته رپیزی ئه و نه ته وانه ی پاشای مه زن و داموده سگای ده ولته تی به رزیان بووه، جگه له وه نابی ئه وه ش له بی به بیته وه ئه حمده پاشا دۆستی نالی بووه و شانازی پیوه کردوو وه ک زانا و شاعیریکی.

ئینجا با بیچینه ناو شیعره که وه:

تا فه لکه ده وری نه دا سه د که وکه بی ئاوا نه بوو

که وکه به ی میه ری مو باره ک ته لعه تی په یدا نه بوو

له و کاته ی رۆژگار له گه شتی سروشتی خۆیدا یه، چه رخ و فه لکه و ئاسمان گه ر دوون ده سوو پینه وه، له و سه رده مه دا به سه دان ئه ستیره ده رپژین و ئاوا ده بن؛ که ئه م ئه ستیرانه ده کوژینه وه، ده سه ت و دایه ری خۆر که هه مووی پیروزیبه به ده رده که ون و ده دره وشینه وه.

نیوه دپیری یه که م پژان و ئاوا بوونی سه د ئه ستیره بۆ مردنی سلیمان پاشا بووه. له ناو کورده واریدا ئه فسانه بیکیان هه یه ده لئ: هه موو که سپک ئه ستیره بیکی له ئاسماندا هه یه، به مردنی ئه و که سه ئه ستیره که ده رپژئ و ئاوا ده بی، هه روها ئه فسانه که ده لئ پژانی ئه ستیره که خه لکی چاویان لئی ده بی نیشانه ی مردنی گه وره پیای که، به لام نالی ده لئ بۆ مردنی سلیمان پاشا نه وه کو ته نیا ئه ستیره بیکی ده رپژئ، به لکو ئه و نه ده گه وریه سه د ئه ستیره بۆ ئاوا ده بی.

نیوه دپیری دووه هه لاتنی رۆژ بۆ له سه ر ته خت دانیشتنی ئه حمده پاشایه. هه ر دوو کیان له لای نالی گه وره ن، بۆ یه که میان له باتی رژاندنی یه ک ئه ستیره سه د ئه ستیره ئاوا ده کا، بۆ دوو میان رۆژیک هه لدینئ و له ئاسمانی جوانیدا مانا دروست ده کا.

نالی له سروشتدا خۆر و ئه ستیره ی ئاسمان هه ندی دینیته خواره وه و له زوی نزیکیان ده کاته وه، راسته ئه مانه له ئاسماندا ده ژین، به لام ئاسمانیکی نزیکتر له ئه رز، ئه و جیبی بارانی لئ په یدا ده بی و ئاسمان له گه ل ئه رز به یه کتری ده گه ن:

تا نه گریا ئاسمان و ته م ولاتی دانه گرت

گو ل چه مه ن ئارا نه بوو هه م لیوی غونچه وا نه بوو

ئاسمان فرمی سک ده رپژئ، ته موژ هه موو سروشت دا گیر ده کا، گریانی ئاسمان له وینه ی باراندا یه. مه به سی نالی له گریانی ئاسمان ئه و شین و شه پۆریه که بۆ مردنی سلیمان پاشا دهیکا، له بهر ئه وه ته م هه موو لاییکی داگرتوو و سروشت گرژ بۆ ته وه و له شیندا یه بۆ ئه م کاره ساته. به لام که باران بیاری ئه رز ده بوو ژیته وه، گو ل له چه مه ندا خۆی ده نوینئ و ده می غونچه ده کرتیه وه، ئه م به هار و خۆشی و جوانی و

رووناکییهی سروشت دهیخاته پروو بو دانیشتنی ئهحمده پاشایه لهسهر تهخت.

نالی هیشتا هر لهگه‌ل سروشتدایه، له گریانی ئاسمان و پیکه‌نیینی ئه‌رزوه دیتته سهر ئه‌و چرویانیهی له دره‌ختدا ده‌پشکوین له‌گه‌ل گول و غونچه:

تا چه‌مه‌ن پیرانه سهر ئه‌سلی دره‌ختی لا نه‌دا
فسهرعی تازه و خورره‌م و به‌رز و بلند بالا نه‌بوو

له سه‌ره‌تای به‌هارا غونچه ده‌پشکوئ، دره‌خت چرو دهرده‌کا، لقی کۆن و پیر که له نه‌ژاد و ریشه‌ی دره‌خته‌که‌یه لاده‌چی. ئه‌م لقه بنچینه‌بییه سلیمان پاشایه، به‌مردنی له چه‌مه‌ن ده‌جیتته دهره‌وه، به‌لام هر له‌وه لقه‌دا چروئی تازه و ناسک سه‌ری دهره‌ینا و گه‌وره بوو، ئه‌م چرویه ئه‌حمده پاشایه که له‌ناو دهره‌وونی دره‌خته‌که‌وه دهرچوه‌وه.

نالی له سروشت ده‌بیته‌وه و ده‌که‌ویته ره‌وانبیزی و هونه‌ریازی:

تا سلیمانان نه‌بوونه سه‌دری ته‌ختی ئاخیره‌ت
ئه‌حمده‌ی موختاری ئیمه‌ شاهی ته‌خت ئارا نه‌بوو

سلیمان پاشا که مرد هه‌روا به‌ئاسانی وه‌کو خه‌لکی دیکه نه‌چوهه گیتیه‌که‌ی دی به‌پیتی کرده‌وی خۆی پاداشی پین به‌خسری یا ئازار بدری، به‌لکو چۆن له‌م جیهانه‌دا گه‌وره و پیتشه‌وا بوو له گیتیه‌ی تریش له‌سهر ته‌ختی شاهی ئه‌وئ دانیشتن، له‌و کاته‌ی ئه‌و بوو به‌پیتشه‌وای ئه‌و گیتیه‌ی ئه‌حمده پاشا له‌سهر ئه‌م ته‌خته‌دا جوانی به‌رۆژگار ده‌به‌خشی، ئه‌و ته‌خته‌ی سلیمان پاشا به‌جی هیشت.

ئه‌م دوو کورده، سلیمان پاشا و ئه‌حمده پاشا ئه‌وه‌نده گه‌وره و مه‌زن بوون به‌لای نالییه‌وه تا گه‌یشته ئه‌وه‌ی ناوی (سلیمان) به‌شیه‌وی کۆ بخاته ناو شیعه‌که‌یه‌وه (سلیمانان)، ئه‌وه‌ی له ده‌ستووری زماناندا پیره‌وه نه‌کراوه ئه‌وه‌یه ناوی که‌س (عه‌لم) به‌هیچ جوړی کۆ ناکریتته‌وه، چونکه ئه‌و که‌سه یه‌که‌یکه نابی به‌دوو، به‌لام نالی ئه‌مه ده‌شکینتی و بو‌شانازی و به‌رزی و بلندی ناوی سلیمان پاشا به‌شیه‌وی کۆ ده‌خاته ناو شیعه‌که‌یه‌وه، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل ناوی ئه‌حمده پاشا به‌شیه‌وییه‌کی تر ئه‌م کاره هونه‌رییه ده‌باته سه‌ر به‌وه‌ی ئه‌حمده‌ی موختاری پین ده‌لتی. ئه‌وه‌ی ئاشکرایه له‌م لایه‌نه‌وه ئه‌وه‌یه (ئه‌حمده) و (موختار) له ناوه‌کانی پیغه‌مبه‌رن. راسته له‌ناو رۆشنبیرانی کورد به‌پیتی نه‌ریتی تورکی عوسمانی هه‌موو ئه‌حمده‌یک موختاری ده‌خه‌نه پال، به‌لام لی‌ره‌دا وشه‌ی (موختار) نه‌خراوته پال ناوی ئه‌حمده پاشا به‌پیتی ئه‌و نه‌ریته، به‌لکو که نالی به‌ئه‌حمده پاشا ده‌لتی ئه‌حمده‌ی موختار مه‌به‌سه‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌حمده پاشا بگه‌یه‌نیتته پله‌ی پیغه‌مبه‌ری، وه بو‌ئوه‌ی سه‌ریش له خه‌لکی نه‌شیه‌وی له‌نیوان هه‌ردوو ئه‌حمده‌دا ده‌لتی ئه‌حمده‌ی موختاری ئیمه.

شاعیر له‌سهر شیعه‌که‌ی دهر‌وا و ده‌لتی:

قیسه‌سه بێ په‌رده و کینایه‌ت خو‌شه شاهی من که‌وا
عه‌ادیلتی بوو قه‌ت عه‌دیلی ئه‌و له دونیادا نه‌بوو

نالی له‌م دیره‌دا خۆی دان به‌وه‌دا ده‌هینتی که شیعه‌که‌ی پیتشه‌وای کینایه‌ت و نه‌پینی و مانا و وینه‌ی شاراره‌ویان تیدایه و پیتووسته خه‌لکی به‌دوایانا بگه‌ری ئینجا تیبیان ده‌گا، ده‌لتی قسه‌کردن به‌م شیه‌ویه شتیکی خو‌شه و هونه‌ری تیدایه، به‌لام پی‌او ده‌بی قسه‌ی ساکار و ئاشکرا و پروونیش بکا، بو‌ئمه‌ ده‌لتی: شاهی من که سلیمان پاشا بوو دادپه‌روه‌ریک بوو به‌چاو‌یک به‌بێ جیا‌و‌زی ته‌ماشای هه‌موو که‌سیکی ده‌کرد، به‌م پیتی هه‌وتا و به‌رامبه‌ری له یه‌کسانیدا له‌م گیتیه‌ی ئیمه‌دا نه‌بوو که به‌جی هیشت.

ئه‌وجا ده‌لتی:

بو‌ نشینگه‌ی مورعی پرووچی ئه‌و که عالی فیتره‌ته
جیگه‌ی خۆشتر له ره‌وزه‌ی جه‌نه‌توله‌ئا نه‌بوو

که سلیمان پاشا کۆچی دوابی ده‌کا، مانای ئه‌وه‌یه بالنده‌ی گیانی که له‌شی دره‌ده‌چی پروو ده‌کاته گیتیه‌که‌ی دیکه، له‌وئ دوو جیگه‌ هه‌یه به‌هه‌شت و دۆزه‌خ خه‌لکی سه‌ر زه‌وی پروو تی ده‌کهن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سلیمان پاشا خوو و ره‌وشتی به‌رز و بلندی هه‌بوو، بالنده‌ی گیانی له‌ناو چیمه‌ن و گولزاری به‌هه‌شت نیسته‌وه.

وه‌ک قیاسیکی که موسه‌ت بێ نه‌تیجه‌ی بیتته جی
حه‌مدولیللا شا که عالی جا بوو خالی جا نه‌بوو

شاعیر ده‌یه‌وی زاراوه‌ی فه‌لسه‌فه و لۆجیک له‌م دیره‌شیعه‌دا به‌کار بیتی، مه‌سه‌له‌ییک ساکار و ئاشکرا به‌ته‌رازووی فه‌لسه‌فه بکیتشی، ده‌یه‌وی بلی: سوپاس و ستایش بو‌خودا که سلیمان پاشای جیگه و مه‌رتبه‌ بلند و به‌رز له پاش خۆی جیگه‌ی به‌تال نه‌بوو، واته ئه‌حمده پاشاییکه که له جیگه‌ی ئه‌و دانیشتوه و چۆته سه‌ر ته‌ختی پاشایه‌تی له گه‌وره‌یی و مه‌نزیدا له پله‌ی ئه‌ودایه. له کورده‌واری لای خۆمان که پی‌او‌یکی باش ده‌مری و مندالی باش له پاشی به‌جی ده‌میتنی، ده‌لتین جیگه‌ی به‌تال نیسه. بو‌ ئه‌م مانا ساکاره زاراوه‌ی پی‌وانه‌ی نه‌گۆراو (قیاسی ثابت) به‌کار دیتنی، ئه‌مه ئه‌و شته‌یه که له‌گه‌ل شتیکی دیکه‌دا به‌راو‌ورد ده‌کرئ، ئه‌و شته قه‌راری خۆی گرتوه و تیک ناچن، ئه‌مه سلیمان پاشایه، زاده‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه شتیکه وه‌کو ئه‌و، واته هه‌ر شتیکی که شتیکی تری لی ده‌بیته‌وه بێ گومان له‌و ده‌کا، ئه‌و زاده‌یه ئه‌حمده پاشایه که ئه‌نجامی سلیمان پاشایه.

شاهی جه‌مجا (نالی) یا (تاریخی جه‌م) تاریخییه
دا نه‌لتین له‌م عه‌سه‌رده‌ ئه‌سکه‌نده‌ری جه‌مجا نه‌بوو

نالی سلیمان پاشا ده‌گه‌یه‌نیتته پله و پایه‌ی جه‌مشیدی جه‌م، که یه‌کێ بووه له شاهنشاهانی پیشدادیانی ئه‌فسانه‌یی ئیرانی کۆن و ئه‌حمده پاشاش به‌ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی ده‌چوینتی.

ئه‌م بره شیعه‌ری نالی نمونه‌ی هه‌ندئ وینه‌ی جوانی شیعه‌ری و مانای قوولی داهیتراوی تیدا ده‌دۆزیتته‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نالی زانیاریییکه به‌که‌لک و پیتووست به‌ده‌سته‌وه ده‌دا به‌وه‌ی به‌حسیی

ئەبجدە پستەى (تارىخ جم) دەكاتە سالى (۱۲۵۴ھ) بەرامبەر بەسالانى (۱۸۳۸م / ۱۸۳۹م) يە. ئەم مېژوو ئەو دەگەيەنى لەو سالەدا سلىمان پاشا كۆچى دوايى كروو و ئەحمەد پاشا بوو بەسەرۆكى مېرنشېن و نالېش هېشتا لە سلىمانى بوو.

كج كرهگارى پهرستگاي ناو دلى نالييه

ئەگەر قەسىدەى (عېشقت كە مەجازى بى...) لە سروودەكانى ناو ديوانى نالى نەبووايە و بەكېنكى دىكە بېيووتايە لەوانە بوو وەك شىعەركى ئاسان و ساكار و مانا ديار نەكەوتايە بەر گوئى، بەلام بۆ نالى چار نېيە دەبى بووترىئ لە شىعەر ئاسان و سفت و پىر مۆسقىقا و ماناكانىەتى.

ئەم قەسىدەيە شىعەركى مېيازى زەمىنېيە، بەسكس قانگ دراو، بەلام زۆر ئاشكرا نېيە. شاعىر وەستايانە و ھونەرمەندانە مەسەسى شارراو و ناراستەوخۆى ئەوويە بلتئ مېيازى كارتىكى سروشتى و ئاسايى و بەجىيە، كەچى بەكولئ ھەتتايەزى رەت دەكاتەو، وەكو لە ھەندئ لە دېرەشىعەرى دىكەى ديوانيدا دەردەكەوئ.

شاعىر لە رووى قافىيەو و شەى (كج)ى كروو بەپاش قافىيە. قافىيەى بىچىنەيى لەسەر يەك دەنگى (ا)يە، واتە (سا كج) لە شىعەرەكەدا. لەم قەسىدەيەدا وشەكانى (كج) و (كوپ) گەلئ جار دووبارە كراوئەتەو، ئەم دووبارەكردنەويە جوړە ئاوازىكى نەرمى مۆسقىى داوئە شىعەرەكە. شاعىر زياتر بايەخى بەوشەى (كج) داو، لەبەر ئەو چەند جار وشەى (كوپ)ى بەكار ھېناو دوو ئەوئەندە وشەى (كج)ى لە شىعەرەكەدا بەكار ھېناو.

ئەوئەى جىبى گومان نېيە لەم شىعەرەدا ئەويە نالى پېرەوى عېشقى مەجازى كروو لەنېوان نېر و مېن، ئىنجا دەكەوئەتە روونكردەوئەى ئەم جموجۆلېيانەى لەم جوړە دلداريەدا بەكار دەھتيرتېن. ھەرچى عېشقى حەقىقىشە لەنېوان ئادەمزاد و كردگارا دەبېن، واتە لەنېوان دوو نېرېنە بەو مانايەى بەلەفز وشەى كردگار يا خودا نېرېنەيە. ئەمەيان وەك ئىدىئۆلۆجىيەتى سۆفىزم نالى ئەگەرچى لاپەنگرى نەبوو و لەسەرىشى نەروئىشتوو، بەلام باوهرى پېتى بوو، كەچى ئەم عېشقى حەقىقىيە كە لەنېوان كردگار و ئادەمزادا دەبى و نېرېنە و مېيىنەشى تىدا نېيە گوئىزراوئەتەو بۆ ھەموو نېرېنەيىك، نالى لە دۆى ئەم جوړە دلداريەيە و لەم قەسىدەيەشدا رەنگى داوئەتەو. نابئ ئەوئەش لە بېر بكرئ، ئەم جوړە دلداريە بەناوى (عېشقى حەقىقى) يەو بەرھەمى بەرز و بالائى ھېناوئەتە ناو ئەدەبى كوردىيەو.

شاعىر قەسىدەكەى بەم دېرەشىعەر دەست پئ دەكا:

عېشقت كە مەجازى بى خواھش مەكە ئېللا كج

شىرىن كج و لەيلا كج، سەلما كج و عەزرا كج

نالى باس لە دلدارى مەجازى دەكا، بەلای ئەوئەو دلدارى تەنيا ئەويە كوپ لەگەل كچدا بىكا، لەگەل ھىچ كەسىكى تر نا، ناوى ئەو كچە جوانانە دەبا كە پەيمانى دلدارىيان لەگەل كوراندا بەستوو، وەك شىرىنى خوسرە (يا فەرھاد)، لەلای قەيس، عەزراى وامىق، سەلمای بووكى شىعەرى عەربى. دلدارى

ئەمانە بەلای شاعىرەو راست بوو، تەنيا لەبەر ئەوئەشە لە سۆفىزمدا وەك عېشقى حەقىقى لىكدراوئەتەو.

ئىنجا شاعىر دەكەوئەتە دياركردنى ئەو جياوازييانەى لەنېوان كج و كوردا ھەيە:

فەرقى كج و كوپ رەوشەن وەك فەرقى مەھ و مېھرە

ئەم فەرقى شەو و رۆژە وەك فەرقە لە كوپ تا كج

مەھ مەھ لە مەھى سادە، يەئنى لە قەمەر لادە

ھەم شەمس و سوررەييا كج، ھەم زوھرەيى زەھرا كج

بى بېنە گسولئ ژالە، ھەم بى بەرە ھەم تالە

قەد سەروو و سنەوبەر كج چاوتىر كسى شەھلا كج

كوپ وەك گولئ گولزارە، ئەمما سەمەرى خارە

وەك ھەنگى چزوودارە، ھەنگوئى مۇسەففا كج

كج پەرچەمى چىن چىنە، دوو مەمكى لەسەر سىنە

وەك شانەيى ھەنگوئىنە، بۆلەزەتئى دونيا كج

لەم بەراووردكردن و دياربكردن ئەو جياوازييانەى لەنېوان كج و كوردايە، ئەو دەردەكەوئ كج خۆرە، كوپ مانگە، كج رۆژە، كوپ شەو. دەلئ لە مانگ لادە، بەرە رووى رۆژ و ئەستىرەى پەروين و ئەستىرەى ناھىد و قىنۆس بەو. ھەرەھا دەلئ گولئ ژالە بى بۆن و بى بەر و تالە، قەد و بالائى بەرزى كج وەك سەروو و سنەوبەر وايە، چاوى كج نىرگسى شەھلايە، كوپ گولئ گولزارە بەلام بەرى دركە، كەچى كج ھەنگە و بەرى ھەنگوئىنە، ئىنجا دەكەوئەتە وەسفى پەرچەمى كج. لە بابەت سنگ و مەمكىيەو بەشانەى ھەنگوئى دەچوئىنئ، بەمە كج دەبىتە ماىەى چىترئ خۆشى و مووچركى شادى لە سەردەمى دەسبازى و مېيازىدا.

لەدواى ئەو نالى دەكەوئەتە بەراووردكردن و جوانى ھەربەكە لە كج و كوپ دەخاتە بەرچاو:

جەزلى سەمەر و ساىە بۆ سەولئەتى ئەعدا كوپ

نەخلى سەمەرى ماىە بۆ دەولئەتى دونيا كج

كوپ زىبى دەبستانە، كج شەمەى شەبستانە

بۆ بەزمى تەماشاشا كوپ بۆ خەلئەتى تەنھا كج

موو سونبولئ ئاشوفتە، دوردانەيى ناسوفتە

دەم غونچەيى نەشكوفتە، تئ فەكرە كورە يا كج؟

كوپ ئايىنەيى حوسنى تا وەك كچە مەنزورە

گرتئ لەغوبارى موو چىنى كوپ و مينا كج

کوپ تازه و تهر مادام ساده وه کو خوشکی بی
ئه ما که روا سه بزه دیبا کوپ و زیبا کچ
بو شهرهت و شیرینی فینجان له سهر سینی
مهم توحفه یی توففاحی شه م عه نبری بوو یا کچ

به لای شاعیره وه کوپ ره مزی هیز و تواناییه، شیرازی کومل دپاریز، له رووی دوژمن راده وهستی
و بهرگری له ولات دهکا، به لام کچ بهری هیه و ژبانی گیتی پین دپارزته وه. له لایکی دیکه وه ده لئ
کوپ جوانی قوتابخانه یه، به رامبه ره وه کچ رووناکیی شه وه، کوپ دیمه نی به زمی کوپ سهرخوشانه، به لام
کچ مایه ی ماچموچ و چونه ناویه کی شهوانی ته نیاییه.

ئینجا نالی ده که ویتته پرسیار له خوینهری شیعره کی، ده لئ: ئه وهی پرچی ئالوزه وهک سونبول، ئه وهی
دورری (ئندامی میینه ی) نه سمراره، واته کون نه کراوه، ئه وهی ده می وهک غونچه ی پشکووتوه، کوپه
یا کچ؟ بی گومان کچه. له پاشانا نالی باس له وه دهکا کوپ به مندالی وه کو کچ وایه تا مووی لئ دئ،
ئه و کاته له کچ جبا ده پیتته وه. جوانی روخساری کوپ له سهرده می مندالیدا که هیتشتا مووی لئ نه هاتوه
وهک کچ وایه، به لام که گه نده مووی لئ ده روئ له میناوه (شوشه وه) ده پین به چینی (فه غفوری) که چی
ئه م جوژه گوژانه به سهر کچدا نایه.

شاعیر له سهر ئه و وینه داهیتراو و له به کچروانه ی ده روا و ده لئ: کوپ که هیتشتا منداله له خوشکی
خوی دهکا، به لام که سه بزه ی لئ ده روئ واته تووکی لئ ده رده که وئ ده پیتته نه خشی سهر قوماش، که چی
کچ ئه و گوژانه ی به سهر نایه و تیک ناچن. ئه و جا دیتته سهر سنگ و به روکی کچ، سنگی سینییه
فینجانی شیرینی له سهر ریزکراوه. جووته مه مکی وینه ی سیویان گرتوه، وهک موم قیت وه ستاون، وهک
عه نبر بوژبان خۆشه.

نالی پیتش ئه وهی کوژتایی به م قه سیدیه بیته گه لئ وینه دروست دهکا له جوانی کچ و کوپ، به لام زیاتر
ده شکیتته وه سهر کچ:

هم گولبونی بی خاره، هم مه زره عی نه زهاره
هم مه خزنه ی نه سرازه نه سبابی موه ییا کچ
جه ننه ت پری وبلدانه، خادیم هم موو غیلمانه
خانم که تیدا خوژین به کسه ره هم موو حسنا کچ
گهر نه شرفی مه حبووبه، یوسف کوپ به عقووبه
کچ بوو به خبرداری یه عنی که زوله یخا کچ
سددیقی عه زیز ههر وهک یوسف که نه بی بوو کوپ
سددیقه یی مه عسوومه وهک داکی مه سیحا کچ

کچ بنه گولتیکی بی درکه، کیلگه ی گوله، گولستانه، مه لبه ندی نه پینییه، واته ئه ندامی میینه ی له
گیتی نه پینیدایه به تاییه تی که هیتشتا کچ بی و نه سمرای بی، ئینجا که بی به ژن ده بی چی لئ روو بدا،
ئه مانه هم موویان له کچدا ده رده که ون و له کوپدا نابینرین.

شاعیر باس له ژبانی به هشت دهکا، ته نیا حوور و غیلمان له و کومه له گیانی به دا هه ستیان هیه،
ده لئ له به هشتدا غیلمان (کوپ) زوژن، ئه مانه هم موویان پیتش خزمه تن، که چی حووری یا په ربیه
جوانه کان هم موویان خاغن، واته کوپان له خزمهت کچاندان.

شاعیر به لگه بو قسه کانی دینیتته وه و ده لئ ئه گهر له ژبانی گه وه و خۆشه ویستیکی وهک یوسفی
کوپ به عقووب بیچینه وه ده پین کچیک که ناوی زوله یخا بوو له بازاری ئاده مزاد فرۆشتندا به پاره
یوسفی کربیه وه، بو ئه وهی له دیلییه تی رزگاری بکا. ئینجا شاعیر نمونه به دوو کوپ دینیتته وه یوسف
پیغه مبه ره و عه زیزی میسر (پوتیفاری) وه زیری فیرعه ون و میردی زوله یخا. وهک له چیرۆکه که دا دیاره
زوله یخا حه زی له یوسف کردوه، ئه گهر هوگره بونی ژنیک به پیاو ویک له ناو کومه لدا به تاوان دابنری،
به تاییه تی پیاوه که حه زی لئ نه بی، که چی مریه می دایکی مه سیح ئه وه نده داوین پاک بووه به کچینی،
مه سیحی بووه.

شاعیر به م دپره دوایی به شیعره کی دینئ:

بایکی هیه دونیا بو عیشقی مه جازی و بهس

(نالی) چیه ئه و بابه ئادم کوپ و حه ووا کچ

شاعیر به (عیشقی مه جازی) دهستی به قه سیده که کردوه و ههر به و عیشقه ش دوایی پین هیناوه. بنج
و بناوانی دلداری و خۆشه ویستی به لایه وه پتوه ندی کچ و کوپ به به کتربیه وه به. ئه م دوو دیارده یه یه کتری
ته واه ده کن. له سهره تای بوونی ژباندا کوپ و کچیک، ئادم و حه ووا ویک هه بوون. ئاساییه که له
ئادم و حه ووا ماوه ته وه، پتوه ندی کوپ و کچ له وان ماوه ته وه. ئه وهی له جفر و کرده وی ئه وان بچیتته
ده روه وهک نالی خوی ده لئ (له ئیمه نییه)، به هه موو جوژیک دلداری نیوان کچ و کوپ کاریک و
دیارده ییکی ئاسایی ژبان، له وه بچیتته ده روه (کوپ و کوپ) یا (کچ و کچ) شه رم و بیعاریه.

به استوره که هه سا و نه ییه به هیایی

به لگه ی هه ره گرنگ بو شیعری کراوه له به ره می نالیدا ئه و گیتیه هونه ربیه یه که به هوی ماه
شهره ف خانی ئه رده لانی مه ستوره وه دروستی کردوه. له و قه سیده یه دا هو لیدا وه هم موو توانا و
وه ستایه تی خوی به کار بپن بو وه سفی ئه ندامی میینه ی له شی ژن، وه سفیک ئه وه نده وینه ی به رزی
داهیتراوی هونه ری تیدا بی تا ده گاته راده ییک پیاو بلئ ئه م گه نجینه نه پینییه پر له ژبان له مه زیاتر
هه لئاگرن. ئه گهر شاعیریکی تر بیتته ناوه وه و بیه وئ له م بابه ته وه بنوسن ده بی له ده روه به ری مانا و
وینه شاعیرییه کانی نالی بسورپیتته وه.

نالی به مه به سی هه لئانه وهی په رده له سهر ئه ندامه شارراوه کی ژن قه سیده ییکی چل و هه شت دپره

شيعرى، يا نهوود و شەش نيوودتېر شيعرى نووسيوودتەو. لېرەدا لەبەر ئەو دەووترى نهوود و شەش نيوود دېر شيعر، چونكە ئەم نيوود دېرەنە لە قەسبەدەدا هەموويان لەسەر يەك قافىيەن.

بۆ وەسفکردنى ديوى دەروود و دېمەنى ديارى ئەو ئەندامە، شاعير ئېلھامى لە مەستوورە وەرگرتوود، جا لەبەر ئەو ديوى جوان بوود، يا کچى ئاغايبىتىكى گەورە و ژنى والىي کوردستان بوود، يا لەبەر ئەو ديوى خويندەوارىتىكى بەرز و شاعيرىتىكى چاک بوود، خو دەبى لەبەر ئەمانە هەموويان بوو بى، شاعير لەم قەسبەدەدا گيتيبىتىكى هەست بزوينى جوانى دروست کردوود. مەستوورە بەتەمەن چوار پېنج ساڵ لە نالى بچووکتر بوود، خوسرەو خانى والىي ئەردەلانى مېردى کە لە سالى ۱۸۳۴ کۆچى دوايى کردوود، ئەو کاتە مەستوورە تەمەنى ۲۹ ساڵ بوود، لە خوسرەو مندالى نەبوود. نالى لە سالى ۱۸۴۵ لە سلىمانى بۆ يەكەم جار چاوى بەمەستوورە کەوتوود.

نالى و هەر کەسىتىكى دیکە، بەتايبەتى شاعيرىتىكى دل ناسک بۆى هەيهە حەز لە ژنتىک بکا، جوان بى، شاعير بى، مېژوونوس بى، وەک نالى خوۆ دەلې، ئەم دلدارىبە با ئاسمانى نەبى و زەمىنى بى، دلدارى حەقىقى نەبى و مەجازى بى. ئەم دلدارىبە نەگەيشتۆتە ئەو ديوى خوازىبىتى بکا و بىکا بەژنى خوۆ و بنەمالەبىتىكى تازە دروست بکا، چونكە مەستوورە وەک لە شيعرى دەردەكەوئى مېردى كۆچکردووى خوۆسويستوود، لای شەرم بوود لەدواى خوسرەو خان شوو بکاتەو، ئەگەر مەستوورە ئارەزووى شووى بووايە ژيانى شارى سلىمانى لە مالى پورزاي خوۆ بردبوود سەر، ئەم کەسە لە تەمەنى خوۆ بوو و بەمانگىتىک پېش مردنى مەستوورە ئەویش کۆچى دوايى کردوود، هېچ بەلگەبىتىک بەدەستەوود نىبە ئەو بەگەبەنى کە شووى بەم پورزايەى کردوود، لەبەر ئەو بەهېچ جوۆرى مەستوورە بۆ نالى نەدەبوو. بەلام لە گيتيبى خەيال و رۆمانتىک و شيعر و دلدارى رېگە لە نالى ناگيرى مەستوورەى خوۆ بووى، ئەگەر پېتى شادىش نەبى دەبىتە مایەى ئەو شيعرە جوانە کراوایە بىتە ناو مېژووى ئەدەبى نەتەو دى کوردەوود.

ئەو ديوى پىويستە لېرەدا روون بکرتەو بەتايبەتى ئەم بەرھەمەى نالى کە قەسەى زۆر لەسەرە، هەلسەنگاندنەبەتى لە رووى سوود و کەلکى خوینەر و خويندەواری کورد. پېش هەموو شتىک پىويستە پىوانەبىتىک هەبى، بەلای ئىمەو ئەو پىوانەبە برىتیبە لەو ديوى مەرجى سەرەکى لە هەموو داھىنانىتىكى ئەدەبى و ھونەرىدا ئەوایە ئەو کارە ماکی ئىستىتىكى گرتیبەتە خوۆ، چونكە ھونەر ژيانە، دەچىتە ناو هەموو کون و کەلەبەرەکانى بوون، ئابىن و بىروباوەر، ھەژارى و دەولەمەندى، کرىکار و خاوەن فابرىقە، مرۆفایەتى و خیانەت، ھەستى دەروون، ھەموو شتىكى لە رووى ماددى و مەعنەوبىبەو پىووندى بەژيانى ئادەمزادەو ھەبى.

لەو کاتەى پىاو و ژن دەچنە ناوایە کەو، ئەندامى نىرینەى پىاو و ژن وەک بەشىتىک لە جموجۆلې ئادەمزاد، ئەگەر بوون بەسەرچاوە بۆ داھىنانى بەرھەمىتى ئەدەبى و ھونەرى بەمەرجى جەوھەرى جوانکاری تىدا بى، بەبەرھەمىتى چاک دەژمىررى. نالى کە باسى ئەندامى مېبىنەى مەستوورەى کردوود، لە حەقىقەتەى ژيان نەچۆتە دەروود، چونكە شتىکە ھەيه، تايبەتى نىبە بەمەستوورە، بەلکو

ھەموو ژنتىک ھەيهەتى، ئەو ئەندامە لە گەلنىک لە ئەدگاریدا وەکو ئەندامەکانى دیکەى ھەموو کچ و ژنتىک ھەموويان وەکو يەکن، تەنبا ئەو نەبى جوانى دەموجا و لەشولارى ھەموو ژنتىک لەوانەبە ئەو بەگەبەنى ئەندامەکەش جوان دەکەوتبە بەرچا، بەو ھۆبەى ژنەکە ناوى بەجوان دەرکردوود.

شاعير لە سەرەتای شيعرەکەیدا بەدە نيوودتېر شيعر خەون دەبىن و مەستوورەبە ھاتۆتە لای ئەو ديوى تىدەگەبەنى گرتیبىتىكى ھەيه بەنالى نەبى بەکەس ناگرتبەو، کىشە و تەنگوچەلەمەبىتىک بەو نەبى بەکەس جىبەجى ناگري، ئەو جىگە شارراوایەى مەستوورە کە داپۆشراو (مەستوورە) دەبى بەئەستوورى نالى فراوان بکري.

لە سەرەتادا دەلې:

مەستوورە کە حەسنا و ئەدبىبە بەحىسابى
ھاتە خەووم ئەمشەو بەچ نازىتىک و عىتابى
ھات و گوتى: عوقدەم ھەبە قەت مومکىنە و ابى
ھەر تۆ مەگەر ئەم موشکىلە حەل کەى بەجەوابى
ھەر مەسئەلە بکري کە بەتۆ شەرحى کرا بى
لابىق نىبە کەس دەخلى بکا چىن و خەتا بى
ئاوینە بەم ئاوتىنە دەبى رەنگى نەما بى
مەستوورە بەم ئەستوورە دەبى موهرە گوشا بى

لەدوا دېرى ئەم برە شيعرە نالى بەزمانى مەستوورەو رېگە خوۆش دەکا بۆ وەسفى شتە نەبىبىبە کە بۆ ئەو ديوى شاعير يا ھەر کەسىتىکى دیکە ھەلې بىنې ئەو شتە چىبە:

نوکتەبىتىكى زەرىفە بەنەسىبى زورەفا بى
تەعريفى دەکەم بەلکو لە بۆ دەردى شىفا بى

مەستوورە دەلې وەسفى ئەم ئەندامە دەکەم و پىتى دەناسىنم، بەم جوۆرە بەھەشت بەندى شەش نيوودتېرى وەسفىتىكى ماددى ھەست پىکراوى ئەندامە کە دەکا، وەسفەکە ئەووندى وەردەکاری تىدايە لەوانەبە ئەم وینە ھونەرىبانە لە ئەندامە کە خوۆ بەچىزتر بکەوونەو. لە وەسفەکەدا ئەندامە کە لەگەل گەنجىنەى جەواھىر و کۆمەلە زىو و پەلەبەفر و چوزرە رېواس و غونجەى نەبشکوتوو و مەرەمەر و گردى خوۆ و کالەک و ھەنار و شەمامە و شتى تر بەرامبەر و بەراوورد دەکا.

بەم رەنگە مەستوورە دەکەوتبە وەسفى ئەندامەکەى بەشپوازىتىکى پر لە ھەلېبىن و نەبىتى، وەرامى ھەر بەندىکىش بەبەک وشە ئاشکرا دەبى:

ئەم سەررە چىبە واکەسوا بى نەسوا بى
دوررېتىکى وەکو دەورى سەما بى نەسما بى

دوککانی توحهف کانی حه یا کانی بهقا بی
قوبه ی له قیبابی نوقه با بی، نه قویا بی
وهک خه یمه به پهرده بیکی دوو نه ستوونی به پا بی
سه ر ته پله نه ختی به نه زاکه ت قه لیشا بی

یا کو مه له زیوی بوخه لا دوور له سه خا بی
موغله ق به به خیلی به مه سه ل مشتی مه لا بی
وهک هی ممه تی سؤفی که له نیو خه لوه خزا بی
مه ستور و عه زیزی شه رف و په فعت و جا بی
کاسه بیکی بلوورین و نوخوونی له سه را بی
نه ختیکی له بهر مه وجی له تافه ت قه لیشا بی

یاخو پهل به فریکی که نه سلا نه شکا بی
قه ندیلی مونیری گوزهری تاب و هه وا بی
کام تاب و هه وا موعته دیلی نه شئو نه ما بی
به عنی له وه سه ت کانیتی کرمیکی تی زا بی
له و کانیه دا چوزره ره پتواس رووا بی
به و چوزره ره پتواسه که میکی قه لیشا بی

یا قه سری موعه للا که له ناوتنه کرا بی
یا غونچه بی نه شکوفته که ناوی نه درا بی
یا گونبه دی نه زه تگه هی نیو باغچه سه را بی
نه لوانی گوئ نامیزی شه کهر بیزی تیدا بی
یا قورسی نه مک هه ر وه کو مه پر به زیا بی
جئ قه تره بی ناوتیکی له نیودا قه لیشا بی

یا هه ر وه کو گردیکی که تازه هه لیدابی
گردی نه مه کین به عنی گیای لی نه رووا بی

دامینی به نه نوعی گولمول خه مالا بی
گه نجیکی تیدا بی که ته لیسمی نه شکا بی
حوققه یکی زه ری سافی له سه ر بانی نرا بی
نه ختیکی به سه د سه نه عتی مانی قه لیشا بی

یا ره ئسی هه تیویکی که بی بهرگ و نه وا بی
حه یران و سه راسیمه نه داکیک و نه بابی
فیسیکی سپی توندی له که لله ی که لی نابی
هیشتا کو له حه ق جیکه بی خاسی نه درا بی
چه سپیده و خر هه ر وه کو بهر قالبی دابی
نه ختیکی له بهر سفیتی و توندی قه لیشا بی

دورجیکی موجه وهه ر که هه موو حوسن و به ها بی
دوریکی مونه وهه ر که هه موو ناوی سه فا بی
به یزیکی شوتور مورغ که وا تازه کرا بی
وهک به یزه بی به یزا به زیا و به سه نا بی
خرچه یکی موده وهه ر به سه سل ناوی درا بی
نه ختیکی له بهر حوسن و حه لاهه ت قه لیشا بی

یاخو وه کو خوئ شاهیده بو وه سفی وه ها بی
سیمین مه مکیکی ته ر و تازه ی هه لیدا بی
یا تازه هه ناریکی که ناری گولی ما بی
بی درز و قه لیش میسلی شه مامه یکی ته لا بی
بو ته جریبه تا له زه تی شیرینی نه دا بی
نه ختیکی وه کو دیده بی درزی قه لیشا بی

لیتره دا وه کو ده بیتری هه موو موپاله عه ی هونه ری شاعیر بو دیارکردنی بچوکی درزی نه ندانی ژنه، بو
نه مه گه لی وینه ی له سروشت و شتی که ناده مزاد به کاری دینج له ژبانی کومه لایه تیدا وه درگرتووه. دوا
وینه ی له م باه ته وه نه وه یه درزی نه ندانه که له بچوکیدا به کونی درزی ده چوینتی.

له دواى ئووى له هه لههینه کانی ده بیته وه، نالی ده نیوه دێر شیعرى دیکه ده خاته سه ر بهنده کان، ئینجا له وه سفى ئه ندامه که ده بیته وه به یی ئووى ناوى بیی:

یاخۆ مه سه لا میسلى نه وا بیته و نه وا بی
مه شهوور و خه فى هه ر وه کو عه تقا و وه فا بی
ساحیب زه ر و زبوی که فریبی عوقه لا بی
ئه کسیری ته لای ئه حمه ری چه ند قه تره له لا بی
ده عواى ئومه را چه ندی له سه ر ته ختی کرا بی
چه ند خوینی رڤا بیته و چ خوینی نه رڤا بی
کئ بی له جیهاندا چ گه دا بیته و چ شا بی
سمتیکی وه ها ناسک و پر له زه تی گا بی
ته عبیری خه یالی خه و ئه گه ر بیته حیسای
ده رویش و گه دا شاهه، ده بی شاه گه دا بی

له سه رانه ری ئه م شیعه ر نالی وه سفى ئه ندامه که به زمانى مه ستوره خو به وه ده یکا. ئه وى راستى بی پیاو له ژن باشت نه یینییه کانی ئه و ئه ندامه ده زانی، ئه مه به کیکه له ئاوردانه هونه ری و ته ر ده ستیه کانی نالی، جگه له وى مه سه له که به خه ون ده گه یته وه، بی گومان ئه مه ش به لگه بیکی دیکه یه که نالی به راستى نییه و مه به سی بنچینه یی دروستکردنی به ره مه یکی داهینراوى ئه ده بییه.

ئینجا هه ر له خه وه که نالی وه رامى مه ستوره ده دا ته وه، به م دوو نیوه دێر شیعه ر ده ست پێ ده کا:

دیتوانه که زانی که ده بی عوقده گوشا بی
هه ستا و گو تی: ئه شکی ره وانم به فیدا بی

وه سفیکی هونه ری به رزی ئه ندامی پیاو ده کا، پێوه ندی نیوان هه ر دوو ئه ندام ده رده خا، به لام ئه وه ند هه یه له وان هیه جوانی وه سفه که ی نالی بو ئه ندامی خو ی شتیکی نیسی بی، هه ندی که س گرڤ بکا، مه به س له هه ندی که س پیاوه، ئه گه ر نا بو چ وه سفی ئه ندامی ژن له لای پیاو جوان بی، بو چ ده بی وه سفی ئه ندامی پیاو به لای ژنه وه جوان نه بی!

نالی له وه سفی ئه ندامی خو ی و به زموره زمی له گه ل ئه وى مه ستوره ده گاته لووتکه ی داهینانی ئه ده بی و تابلو یکی پر له هونه ر دوست ده کا، له سه ر شانۆی چیتزی به رز چیرۆکیکی دیکه ی دلدارى ده نوین:

ئه م ساحیبی ته شریحه ده بی هه یه ته تی چا بی
هه م شاریح و هه م جاریح و موزیحه گوشا بی
بو توند و ره قی مه تنی مه تینی حوکه ما بی

ته دقیقی ئه میش سه ره ده بی خو فیه ئه دا بی
نه رم و خو ش و مونتییج، وه کو به ستی ئو ده با بی
توولانیی و به رجه سته وه کو ده ستی دو عا بی
شه و نایم و قانیم عه له می بابی ره زا بی
بی دیده هه لستى به مه سه ل عه ینى عه سا بی
مه جزووبی تورو ق مورته عیشى له رزه و تا بی
سالتیک ره ووشی مه سه لکه کی ریگه ی سوله حا بی
چاو یکی هه بی عه رقه یی فرمی سکی بوکا بی
فه رقیکی هه بی داخیلی میحرابی دو عا بی
رپی حورمه ت و بی حورمه تی هه رگیز نه کوتا بی
چه ند ئاوى رڤا بیته و چ ئاوى نه رڤا بی
له م ریگه سه ره شی که به چی یه عنی کوژا بی
گه رده ن که چی به ر بیته قه ده م ره نجه که سا بی
تا گه رم ره وى قه تره یی زولماتی به قا بی
مائولخزى قه تره له سه ر قه تره فیدا بی
کئ بی وه کو تو به م شه وه ره حمی به منا بی
مه جزووبه سیفه ت یه عنی سیله ی ره حمی تیدا بی
هه م جازیه و قابیله یی ئه خز و عه تا بی
مه ستوره یی مه خفی شه به هی بادی سه با بی
مه ستانه هه لستیت و به کویری روقه با بی
ئه م باب زه نه گه رم و ته ری کا به که بابی

ئو به رنامه یه ی نالی بو ئه م قه سیده یه ی داناوه لیهدا کوتایی بی دئ، له سه رده تادا که به خه ون مه سه له که ده گه یته وه جو ره هونه ریکی نالیانه ی به کار هیناوه که ته نیا له خو ی دئ، که چی ئه وى چاوه نوژ نه کراوه ئه وه یه شاعیر به مه کوتایی به قه سیده که ی ناهینن، به لکو به م چوار نیوه دێر شیعه ر:

(نالی) وه ره هه زلیکی که عاری شوعه را بی
روو ره ش مه که پیی سه فحه یی هیچ له وح و کیتابن
وا چاکه خه یالت له گه ل ئه سراری هو دا بی
نه ک به حسی سو روور و عه له می بادی هه وا بی

نالی لهم چند دپړه دا له کرده وکاني يا خونه که ی که بهمه ستوروه ديوه تی په شیمان بوته وه، بهلام له بهرهمی ته دهبیدا په شیمانی نیبه، چونکه له رووی هونه ریبه وه شیعریکی بهرزه، بی گومان له لای نالی ته مه گرنکه، چونکه نه گهر بهرزه نه بوایه بلاوی نه ده کرده وه، په شیمانیبه که ی له وده لبردنی ته و په رده له رووی نایینی یا کومه لایه تیبه وه رهنکه به جی نه بن، له بهر ته و ناچار بووه بهم دیرانه پاکانه بکا.

له گه له ته وهدا نالی له کومه له گه یشتووه، ته مه ی له بهر ته و بووه چونکه زانیو ته تی کاری وا له کومه لدا هیه، به زمان ده توانی بوتی، بهلام به قه له م نایی بنوسری، پیاو ده توانی له گه له ژندا به ته نیا بن هم موو شتیکی لی بکا، بهلام نه گهره اتوو هونه روه ریک باسی نه ندای مییینه ی بکا، ته مه بیان شهرمه، له بهر ته وده نالی ودهو شاعیر و هونه روه ریک باسی لیوه کردووه، ودهو نا دهمزادیکی ره وشت پاکیش پوزشی بو ته و که سانه هینا وده و بهرهمی ته دهبی کراوه بیان پی جوان نیبه.

پاسه وانی تایبه تی پاشا له سوپای میرنشیندا

ته م پارچه شیعره له ته دهبی کوریدا به (تاقمه مومتازه که ی نالی) ناوی ده کرده وه. ماویدیکی زور له میژووی ته دهبی کوریدا وا باو بوو؛ گویا ته م وده سفه جوانه ی نالی بو کومه له که ناچه ییکی نازنه نیی شاره زووی له بهاری رهنگیندا له سهیرانی ناو گول و گولزاردا و تراوه، ته و په ریزاده ناسک و به دده وانه زوری کاتی سهیرانیان به شایی و هه لپه رکی بردو ته سهر، که چی له سالی ۱۹۲۰ دمه ی فیزی له کتیبی (ته نجومه نی ته دبیان کورد) و توویه تی: ته و تاقمه مومتازه عه سکه ری حوکومه تی بابانه که له زه مانی ته محمد پاشادا ته زیم و ته نسیق کراون.

به ناسانی ده توانی بیر له وه بکریتته وه رژی له رژان نالی به پیاسه له گوره پانی پشت مزگه وتی گه وده ی سلیمانی که نوردوی سوپای میرنشین لی بووه له گه شتوگوزار دهبی، له و کاته دا ته و تیبه ی پاسه وانی تایبه تی پاشایه له سوپای میرنشیندا خریکی مه شقی عه سکه ری دهبن.

ته م تیبه سوپاییه جلوه رگی تایبه تی خویانیان بووه، جیا بووه له جلوه رگی سه ربارزی ناسایی، هر پارچه ییکی ته م جله رهنگی تایبه تی خوی بووه، قویچه و نیشانی کلاو و سه رشان و سنگ و بهریان تایبه تی بووه، ههروه ها ته و لاوانه ی بو ته م کاره هه لده بتریران به ژنوبالایان نه کورت و نه دریت ودهو یک بووه، به روخسار جوان و به قیافت ریکوییک بوون.

نالی له کاتی مه شکرنددا چاوی بهم کومه له لاه ده که وئی، دیهن ده بیته سه رچاوه ی لیلهم، بو ته م شیعره ی له سه رته واه تا دواپی وده سفی مه شقه سوپاییه که یه ته و تیبه تایبه تیبه کردوویانه. شاعیر گه لی وینه ی له بزوتنه وده ی سروشت وده رگرتوه بو نووسینه وده ی شیعره که:

ته م تاقمه مومتازه که و خاسسه بی شاهن

ناشووی دلی مه مله که ت و قه لی سوپاهن

سه ف سه ف که دوه ستان به نه زه ر خه تتی شو عاعن
خه لقه که دهبه ستان وده کو خه رمانه یی ماهن
نیترگس نیگه ه و ساقه سه مه ن کورته وده وشه ن
موو سونبول و روومه ت گول و هم لاله کولاهن
گولزاری دهرودشت و غیلمانی به هشتت
ناهو و سه ف و تاته ش به که ف و تییز نیگاهن

ته م کومه له سه ربارزه ی پاسه وانی تایبه تی پاشان، گه وده ترین و له روو ترین به شه کانی سوپای میرنشین بوون، هر مه ترسیبیک له ستایشی ده ولت بوایه ته مانه دهبونه لبردنی ناشووب و ته نگوچه له مه ی ناو کومه له.

ته م سه ربارزه که له ته که یه کتری به ریز دوه ستان له کاتی مه شکرنددا هیلکی رووناییان دروست ده کرد، به دهموچاوی جوان و به شه وقیان وده که سانیکی فانوسیان به دسه ته وه بی ده که وتنه به رچاو. له کاتی مه شقی عه سکه ریدا که حه لقه یان دهبه ست وده کو خه رمانه دهبینران له دهوری مانگدا. رهنکه مانگه که ته و سه ربارزه یا ته فسره بی که مه شقی پییان ده کرد. ئینجا له جوانیدا ته ندایم و جلوه رگی سه ربارزه کان وده سف ده کا، چاویان به نیترگس و بالایان به سه مه ن و چاکه تیان به رهنگی به وشه یی و موویان به سونبول و روومه تیان به گول و کلاویان (فیسیان) به سووری گولاله یی ده چوتی. ههروه ها ته م تیبه لاه به جلی نالوالایان گولستانی هه موو دهرودشتیکن و غیلمانی به هشتت. که ریز ده گرن وده کو ریزی مامزن، تفهنگ و شه شاگریان به دسه ته وده، چاویان تیژ دهنواری و هه همیشه هوشیارن.

نالی له سه ر وده سفه که ی دهر واه و ده لی:

سه حرا به ته جللا ده که نه وادیبی ته یهن
قامه ت شه جهر و مه زه هری ته نواری نیلاهن
لاله ن به به دهن ته تله سی نه خزه ر که له بهر که ن
نه وده سه ته گولی به سه ته له گه له ده سه ته گیاهن
گه ه تاووس و گه ه که بکن و گه ه بووقه له موون
گه ه تاته ش و گه ه شوعله و گه ه دوودی سیاهن

له م دپره شیعرا نه دا نالی به چاویکی ته وده نده بهرزه ته ماشای ته و سه ربارزه ده کا و، ده لی دهر که وتنی ته وان هه موو سه حرا وده (وادی ته یهن) ی لی دی، ته و شیوه ی له شاخی توورسینا (حوریب) نووری خودا که وته به رچاوی موسا له و کاته ی له دیالوجیکدا هه زار و یکه وشه که ی له گه له کردگارا ده کرد. نالی که ده لی بالای سه ربارزه کان پیکه وده درخت، مه به سی ته و دره خته یه که له نریک ته وده مووسا قسه ی له گه له کردگارا ده کرد.

شاعیر دريژہ به وسفې ددا و دهلي، پيستی له شې سهر بازه کان سووره وهک لاله، چاکه تيان له قوماشي ته تلوسې سهوړه، وهکو دهسته گوليکن به گياي سهوړ پيچراونه ته وه، اته له شيان بهرنگ سووره، به چاکه تي وهک گياي سهوړ داپوشراون. مه شقي سهرياز هکان و بزوتنه وهی ودرزينيان وهک رهوتي تاووس و کهو و بووقه لموونن (ععلي شيشن)، هرهو ها له م بزوتنه واندا وهک ناگر و بلتيسه و دوکهلې رهش دهکونه بهرچاو.

نالی بهم دپړانه دوايي به شيعره که ديتني:

ته نهايي سه مهن بهرگي وه نه وشه که دپوشن
 وهک نووري دلې موئمين و زولماتي گوناهن
 يو سهيري خه راميدنه ي هم سهروو قه دانه
 سوږي له ته له ب دان و هم موو ساليكي راهن
 يو زولف و روخ و په رچم و نه برؤيي سيبان
 عالم وهکو (نالی) هم موو با ناله و ناهن

له شې سهرياز هکان وهک ياسه مينه که جلويهرگي وه نه وشه يي دهپوشن، رهنكي كال و تير وهک رووناکي خوداناسي و تاريخستاني گوناهاکارانن. نالی دهلي يو ته ماشاگردني مه شقي هم سهريازانه ي ناوقه ديان وهک سهروو وايه له هله زين و دابه زيني ودرزينيان نه وهنده جوان و رتيكوييکن سوږيان خستوتنه حال و پتي راستيان گرتوته بهر. له دواييدا دهلي بهرام بهر به زولف و روومت و په رچم و نه برؤي ره شيان هم موو گيتي وهکو نالی گه شکه بوون و که وتونه ته هله کيشاني ناه و ناله.

که ره که ي نالی

گويدريژ وهک ناژه لتيكي گيانله بهري مالي که لکی يو ناده مزاد زوره، له رووي هله سوکوت و رهوشته وه خاسيه تي تايبه تبي خو ي هيه، هممه بوو ته هو ي نه وهی بهرورا و بؤچوني زور و جياواز له قابليكي دانايي و فله سه فيدا بهرام بهر به که دروست بي. له ميژووي کوني نه ده بياتي روزه ه لاتدا ناوي کهر هاتووه، له شيعري دانايي و سوږيزم و فله سه فيدا کهر بووه به سه رچاوه يو وينه ي گه لي بهرزه له شيعردا، ئيستاش له هم موو گيتيدا باس له کهر دهکري وهکو ديارده بيكي کومه لايه تي.

زورچار له ناو خه لک ناوي رتيكخراوي کهران، يا حيزي کهران دي و هندی کهس به ناوي ژيري و فيکر و دانايي لاري له وه نييه نه ندامي هم رتيكخراوه وه همييه بي. لايه نه به که لکه کاني کهر بوته هو ي نه وهی هندی کهسي گه وره له کومه لدا به چاويكي فله سه في ته ماشاي مه سه له کهر کهن، هرهو ها له بهر نه مه شه نالی هم شيعره بهرزه ي يو کهر نووسيوه.

شاعير که له ناده مزادي دل سوژ و به هو ش دهو ي، له سه ر نهو باوهره يه ناده مزادي خراپ و به دکردار يش هيه، له بهر نه وه يه نه وان ه شي له بيير نه کردووه، دياره مه رجيش نييه هم بي که لکه کانه ته نيا سوږي و درويش بن. نالی ليتره دا کهري کردووه بهرزه ي کار و وهفا له گه ل ناده مزادي بي کار بهراوردی دهکا.

راسته کهر جانوهري بي فيکره و ناده مزاد خاوهني هو ش و فيکره، به لام نهو بي هو شه که لکی بؤ کومه ل هيه، هندی لهو خاوهن هو شان ه که ناده مزاد نه وهکو ته نيا بي که لکن، به لکو زيانيشيان هيه، له بهر نه وه يه له لاي نالی تاي تهرازووي که ره که له هي ناده مزاده که قورستره.

له بؤچوني نالی له م لايه نه وه و ته رخانگردني قه سيده بيک بؤ وه سفې چاکه ي کهر له وان هيه بيير له وه بکريته وه لهو کاته دا نالی خو ي له بيير کردووه و له دؤخي خو ي چوته دهره وه، چونکه شاعيريكي لووت بهرزي فيز زلي وهک نهو کهسي له خو ي گه وره تر نه دؤزبوه ته وه چون که وتوته هه وه سي نهو ي بهم جوړه بيير له کهر بکاته وه. ليتره دا مه بهس نهو نييه هندی کهس بؤچوني نالی له م لايه نه وه به گالته وگه پ بزائن، چونکه کرداري وا له شان و شکو ي شاعير ناوه شيته وه.

نالی بهراستي مه بهسي نهو نييه مه دحي کهر بکا، چونکه کهر له رووي بيروه له پله ي ناده مزاد دا نييه، به لکو به سته زمانتيکه کهس رازي نا يي بهو بي، به لام که لکی هيه بؤ ناده مزاد، نالی وه ستايانه باس لهو ناده مزاده بي که لکه دهکا، که بهراورديان دهکا له گه ل کهر، کهر له وان به که لکتر داده ني.

نالی نيوه ي زياتري شيعره که ي بؤ وه سفې روو که شي که ره که ته رخان کردووه. به مه بهسي ليکولپنه وه دهکري بوتري وه سفيتي فو توگرافييه، نه گه ر نا وه سفه که ي نالی راستي تيدا يه، به لام نهو راستي يه ي خستوته ناو وينه بيكي داهيتاني شيعرييه وه:

هر کهريکم بوو چ په يکهر ته ي کهري هوراز و ليژ
 سينه پان و مووچه کورت و شان بهرز و گو ي دريژ
 بن زگ و جه بهت سپي کلک بژ و دامنه سياه
 يهک کهناس و سي بر و دوو باد و شه ش دانگ و دريژ
 که لله وهک جه ره ي شه راب و پر نه شات و ته ر ده ماغ
 شيري نه ر، ناهووي بهر، گورگي سه فهر قه مچي نه چيژ
 مل عه له م، شيرين قه له م، ناهووشکه م مه ميون قه دهم
 سم خري و کلک ئيستتر و مه نزل بر و عاره ق نه ريژ
 زهرق و زه رراقي وهکو خاکستهر نه ما بي غوبار
 بهرق و بهرراقي وهکو پير روزه نه ما بي کريژ
 سم وهکو يه شم و له په شمي تووکی بي دا سه رنگون
 چاو وهکو بي جاده يا دوو شه و چراغي شوعله ريژ

له وه سفې نالی بؤ که ره که ي وا ده که ويته بهرچاو په يکه ريکي به کاره، ريگه ي هوراز و ليژ دهر ي، سنگي پان و دوو پي پيشه وه ي (دوو دهستي) کورت و شاني بهرز و گو ي دريژه. بن زگ و نيوچه وان ي سپييه، کلکی تووکن و زير و به هيزه، سه روسمي هر چوار په لي ره شن. که ريکه ته نيا خاوهني دناسي،

دَرُونِي لِدَارِ الشَّارَزُورِ

نالی به نائقه ست ئەم شیعەری داناوه، لیتکدانه وه ییکی ئەندازیاری به کارهیناوه بۆ هۆنینه وهی، ویستوو یه تی شاره زایی خۆی له شیعەر داناوا بخاته روو. شیعەرکه هه چهنده دهسکرده، به لام له رووی هونه ریه وه له داهینراوه به رزه کانه، زمانی ئەم شیعەر زمانیکی تیکه لای عه ره بی و کوردییه، ئەوهی ناشکرایه ئەم دوو زمانه له بنج و بناوان و بنیادی دهستووری زمان، وهک ناسمان و ریسمان له یه کتری دوورن. جگه له وه له ژبانی کۆمه لایه تیشدا زمانیک دروست نه بووه له کوردی و عه ره بی پیک هاتی و خه لکی قسه ی پێ بکه ن و پێی بنوسن.

نالی ئەم شیعەری له سه ر دهستووری زمانی عه ره بی داناوه، ته نیا ئەوه هه به وشه ی کوردی تیبیدا به کار هیناوه به پێی زانستی ریزمانی عه ره بی، له بهر ئەوه به هه موو جوړیک پێویسته شیعەرکه به ئیملا ی عه ره بی بنوسریته وه و سه روژیری بۆ بکری، هه روه ها ده کری به ئیملا ی کوردیش بنوسریته وه بۆ ئەو کوردانه ی عه ره بی نازانن.

پارچه شیعەرکه به ئیملا ی عه ره بی:

دَرُونِي لِدَارِ الشَّارَزُورِ وَ بَرْدِهِ
كَفَرْمَيْسِكَ غَرْمًا إِلَى آوِ سَرْدِهِ
تَرَى وَرْدَهُ قَوْتًا وَ جَوْتًا وَ سَايِقًا
فَيَأْقُوتَتِي مِنْ جُوتِهِ ثُمَّ قَرْدِهِ
تَرَى عَيْنَةَ الْأَيْدَانِ مِنْ خَاكُخُولِهِ
تَرَى مَتَدَلَّ الْأَوْرَاقِ مِنْ تَوِزٍ وَ كَرْدِهِ
تَرَى دَشْتَهُ بِالْوَرْدِ كَأَنَّ بَهْشْتَهُ
نَمَّ الْوَرْدِ بَارَانُ عَلَى خَاكٍ وَ بَرْدِهِ
شَوَانِي سَلِيمَانِي، صَبَايَ پَيْرَمَسُورَكِي
كِيَوَانِي قَرْدَاغُ، هَوَايَ دَارِ زَرْدِهِ
كَأَنَّ كِنَارُ أَرْضِهِ آسْمَانَهُ
لَبَرَزِي دُورِي، لَسْبَزِي عَرْدِهِ
أَمَّا سَرَجْنَارُ عَيْنُ جَارِيَهُ لَهُ
أَمَّا تَانَجْرُو قَدْ صَارَ مَجْنُونُ هَرْدِهِ
فَبَاغَاتُهُ دَاغَاتُ جَرَكِ الشَّقَايِقِ
فَوَا دَرْدَتِي مِنْ خَارِ خَارِ لُورْدِهِ

هه روه ها ئەوه ی ئالیکیشی ده داتی. سێ پره، واته ته مه نی سێ سالانه، تیکسمر او قه له وه، شتیکی ته واو بێ که موکوپیه. که له ی وهک کوویه شه رابه، میتشکی ته ر و به کاره، له چاپو کیدا وهکو شیری نی ر و ئاسکی بیابانی و گورگی سه فه ر وایه، ئەوه نده خو شروه پێویست به ئاژو ئتن ناکا. ملی به رزه وهک به ی داغ، ئەدگاری ریکو پیکه، ناوقه دی مامزییه، پێ به خیر و به رکه ته، سمی خره، کلکی تووکن و گه وره یه وهک ئەوه ی ئیستر، رینگه ی دوور ده بری و ماندوو نابێ.

شاعیر له باسی رهنگی که ره که ده لێ رهنگی شینی خۆ له میتشی بوو، غویاری پێوه نه بوو، بۆیه وهکو پیرۆزه ده بریسکایه وه و بێ گریژ بوو. سمی وهک ئەو به رده به رخه بوو که یه شمی پێ ده لێن، له ناو تووکی پیبدا بزر بوو، چاوی وهک یاقووت یا دوو شه و چراغی رووناکی بژین بوون.

ئینجا شاعیر دیته سه ر وه سفی کرده وه کانی که ره که:

گوئی دریتی بار و کورتان، بهرز و پالانی بهزین
چوست و وربا تر له گوئی کورتانی پالانی و گریژ
قانیعی بابی رهزا و رازی به پووش و درک و دال
سالتیکی سه بر و تهحه ممول بورد بار و هیج نه ویت
سائیمو ده هری به رۆژ ئەما به رۆژوی بێ نیهت
قائیمول له یلی سولووک ئەما سولووکی بێ نویت
عاقلتی بوو ناو که ر بوو قاتیعی رینگه و سه فه ر
خۆش سولوو کتر بوو له سه د ئینسانی هه رزه و گیترو ویت

ئەو گویدریتیه که ری باری پێ ده ووتی، به رزه یه، کورتان به زینه، گه لێ چوست و چالا کتر و وربا تره له و گوئی کورتانه ی خه لکی ناو عه شره ته کانی پالانی و گیت. ئەمانه دوو عه شره تی کوردن له هۆزی گۆران. که ره که ی نالی به به شی خۆی رازییه له پووشوپه لاش و ئەو درکوداله ی ده یدریتتی، رینگه ی سه بر و تهحه مولی گرتوه، به یی دهنگ باری خۆی هه لده گری. که ره که هه میشه به رۆژوو، به لام نیه تی نه هیناوه، به شه و ناوی، ئەگه ر شه ونخوونی ره وشتی سو فیان بێ، به لام لای که ر سلووکیتی بێ نویته.

لووتکه ی داهینانی نالی له دپری دوا یی ئەم شیعەر دایه:

هینده پیم خوش بوو زمانی حالی ده بگوت (نالی) یا!
هه ر دوو حه یوانین ئە تو گوئی کورت و ئە منیش گوئی دریتی

که ره که ی نالی له سه ره تای شیعەر که وه، بێ دهنگ بووه و ورته ی لێ نه ها تووه، له پاش ئەوه ی شاعیر له وه سفه کانی ده بیته وه، که ر وه رامی ده داته وه و ده لێ: هه ر دوو کمان ئاژه لێن، ته نیا ئەوه هه به ته گویت کورته، منیش گویم دریته.

وَكَمْ نَالَ (نالی) مَنْ شَفَا سَاقِيَانَهُ
شِفَا هَلْ شَفَا مَنْ نَالَ (نالی) بِدَرْدِهِ

ئەم شیعەرە عەرەبی و کوردی ئامیزە بەئیملا کوردی:

دەروونی لیدار بیلشاره زووری و بەردیھیی
کە فرمیسیکی گەرمین ئیلا ناوی سەردیھیی
تەرا وەردەھو قووتەن وە جووتەن وە ساییقەن
فەیاقووتەتی مین جووتە سوومە فەردیھیی
تەرا عینەتەلئەبدانی مین خاکو خوولیھیی
تەرا مەندەلەلئەوراقتی مین توز و گەردیھیی
تەرا دەشتەتەن بیلووردی کانت بەھەشتەتەن
نەمولووردی بارانن عەلا خاک و بەردیھیی
شەوانی سلیمانی، سەبای پیر مەسوورەکە
کیوانی قەرەداغ و ھەوای داری زەردیھیی
کەئەننە کەنار و ئەرزبەیی ئاسمانەتون
لیبەرزبەیی دوورییی لیسەبزییی عەردیھیی
ئەما سەرچنار و عەینون جاریبەتون لەھو
ئەما تاجەرۆ قەد سارە مەجنونە ھەردیھیی
فەباغاتوھو داغاتو جەرگیلشەقاییقی
فەوا دەردەتی مین خاری خارین لیووردیھیی
وہکەم نالە (نالی) مەن شەفا ساقیانہیی
شیفا ھەل شەفامەن نالە (نالی) بیدەردیھیی

نالی بەکەمین گەورە شاعیری کورد بوو لە کوردستانی باشووردا ھونەری غەزەل و قەسیدەیی ئەدەبی
ئیسلامەوی ھیتایە ناو مەیدانی رۆشنبیری کوردییەو. لەسەر دەستی ئەو رینیسانسی ئەدەبی کوردی لە
سەدەیی نۆزدەم لە سلیمانی ھەلگێرسا و بەراستی بوو داھینەر و نوێنەری قوتابخانەیی ئەدەبی کوردی لە
سەرانی کوردستانی باشوور لە ناوچەکانی بابان و ئەردەلان و موکریان و سۆران و گەرمیان. لەو دوو
سەدەیی دوایییەدا ھەموو پەرەسەندن و پێشکەوتن و گۆرانیکیی ئەدەبی کوردی لەسەر بنج و بناوانی
قوتابخانەیی نالی بوو.

نالی شاعیری دروستکردن و خولقاندنە، شاعیری مانایە، شاعیری ئەو داھینانیکە، لە ئەنجامی بیرو
زاناییکەو ھاتوو و، زال بوو بەسەر زانین و زانیاری شارستانیەتی رۆژھەلات لە سەدەیی نۆزدەمدا.
شاعیر زانیاری بەوشکی وەرنەگرتوو، لە حەقیقەتی زانستی واقیعەو گواستوو بەتیبە خەیاڵی پەرمی
شاعیرییەو. بیرو تیریی بەتوانا بوو بۆ دۆزینەووی وینەیی مەتریالی لە سروشتدا لە پیتاوی بەراوورکردن
و دروستکردنی وینەیی نوێی شاعیری لە ئەدەبی کوردیدا.

لە ھەموو بەرھەمی شاعیری نالیدا لەنگییبیکیی کیش و موسیقا و ریتیم و قافیە بەدی ناکرێ. لە رووی
ئەندازارییەو کەموکوپی تیدا نییە. بایەختیی زۆری بەرەوانیبتیی شاعیری ئیسلامەوی داو، لەبەر ئەو
شاعیری نالی بۆ وەرگێران بۆ زمانیکیی دیکە دەست نادەن، بەووی مانای راستی خۆیان بەدەستەو نادەن،
بەلام مانای نوێی دروست دەکەن.

شاعیر شارەزای دیالیکتە گەورە و بچووکەکانی زمانی کوردی بوو، لە ھەندئ جێ لە شیعەرەکانیدا
و شە و تەعبیری ئەو دیالیکتانەیی بەکار ھێناو، لە دیالیکتەکەیی خۆی کە کرمانجیی خواروو و پێتازیکیی
زانستی دۆزیووتەو بۆ ھەرەووی لەنیوان دیالیکتە جیاواژەکانی زمانی کوردی.

نالی شارەزایی تەواوی لە ژبانی کۆمەلایەتی کوردەواری بوو، بەتایبەتی مەلەندی مندالی و
مێردمندالی خۆی، ناوچەکانی شارەزوور و قەرەداغ و سلیمانی، ئەمە رەنگی لە بەرھەمی شاعیری
داووتەو. شاعیر ھۆگری نیشتمانی بچووکیی بوو، یا مائی بچووکیی خاک و خۆل و ھەموو شارەزوور و،
ئەو جییانەیی کوردستان کە لە شاعیریدا ناویان ھاتوو بوون بەرەمزی نیشتمانی پەرەووری شاعیر و لە
قەرەووری کوردستان وینەیی ئەم نیشتمانی پەرەووریی رەنگرێژ بوو.

شاعیری نالی تەنیا لە رووی جوانکارییەو نرخی گران نییە، بەلکۆ لە رووی کۆمەلایەتی شەو دەبیتە
سەرچاوی بیکیی گران بۆ لیکۆلینەو لە ژبانی کۆمەلایەتی و سیاسی ناوچەیی سلیمانی.

شاعیر لە ئەدەبی کراو (ئیراییت، مەکشوف) دا پەسپۆرتیکیی گەورە بوو. خەونەکەیی لەمەر مەستوورە
دیار و ئاشکرایە، کەچی لە سەرانی دێوانیدا ئاوردانەو شاعیر زۆر بۆ لای ئەم جۆرە مەبەسەیی
شاعیر، بەلام بەشێوازیکی سیمبۆلی پر لە تەمومژ و نادیاوری بۆ مەسەلەکە چوو و دیارە ھەموو کەسیک
دەرکی پێ ناکا و ناتوانێ تەلیسمی جادووکانی شاعیر بشکینێ.

ئەم شاعیرە بەرزە ھەندئ شاعیری تا ئیستاش بەداخراوی ماونەتەو، مشتومریان لەسەرە و بۆ کەس
ساخ نەکراونەتەو. ئەگەر کەسیک ھەبێ بۆ بەرھەمیکیی داخراو ئەگەر کەس تیبی نەگا سوودی چیبی؟
وہرامی ئەم پرسیارە ئەوہی، سوودی ھەبە، چونکە یەکیکی وەکو نالی شاعیریک نالی بێ مانا بێ. ئەمە
لەلایینک، لە لایینک دیکەو شاعیر نەوکانی پاش خۆی تا قی دەکاتەو، شاعیری قورس و داخراو و مانا
تەماوییان بۆ دادەنێ، بۆ ئەووی بێر بکەنەو. بێ گومان بێرکەنەو لە شتی قورسدا دەبێ، لە شتی
ئاساندا نابێ، بەبێرکەنەو مۆف پێش دەکەوێ. لەبەر ئەوہی نالی بەتانیقەست شاعیری قورسی وتوو.
ھەندئ جاریش بێ گومان ھەلەیی نووسین لە شاعیری نالیدا بۆتە ھۆی قورسی شاعیرەکان، ئەمە لە
دەسنوسە زۆرەکانی دێوانی شاعیریدا دەردەکەوێ کە لە ھەموو شتیکیدا وەک یەک نین.

شیعری نالی وهک گیتی دلداری و فلسفه و سۆفیزم وایه، نهگهر بمانهوی له ههموو کون و کهلهبهریکی ئه م دیارده گیانی و مه ترالیبیانه بگهین رهنگه ئه و رهونهقه بیان نه میتی.

هه رچۆنی بی، خدری کوری نه حمه د شاهه یسی ئالی به گی مکاییلی شاهه زووری ناسراو به (نالی) به کیکه له گه و ره شاعیرانی ئه ده بی میله ته تی کورد که شانازی به ته مه نی هه زار ساله یه وه ده کری. خاک و خۆل و قه ره داغ و سلیمانی و شاهه زوور و ههموو کوردستان پیی خه نی ده بن.